

ПОНЕДЕЛНИК, 4 МАЙ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

(Заседанието се открива в 17,05 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. - Възобновявам сесията, прекъсната на 24 април 2009 г., петък.

2. Изявления на председателството

Председател. – Госпожи и господа, преди няколко дни отбелязахме петата годишнина от най-голямото разширяване в историята на Европейския съюз. На 1 май 2004 г. седемдесет и пет милиона души от десет държави в Централна и Източна Европа, както и от Средиземноморието – а именно Естония, Латвия, Литва, Полша, Чешка република, Словакия, Унгария, Словения, Малта и Кипър – с радост станаха граждани на Европейския съюз. През 2007 г. това разширяване беше последвано от присъединяването на Румъния и България.

Самият факт, че това стана възможно, беше едно от най-невероятните събития в наше време. След като народите от Централна и Източна Европа търпяха потисничество в продължение на шестдесет години, разширяването на ЕС увенча обединението на нашия континент на основата на споделените ценности – свобода, демокрация, принципи на правовата държава и зачитане на правата на човека и човешкото достойнство. В резултат на този процес ЕС увеличи своята сила, многообразие и културно богатство. Процесът на разширяване обогати и продължава да обогатява отделните държави-членки и ЕС като цяло.

Пет години след този исторически момент се потвърждава, че разширяването е голям успех за ЕС. Неговото значение за ежедневието на нашите граждани непрекъснато се увеличаваше. След робството на комунизма процесът на разширяването допринесе за превръщане на демокрацията в реалност и за укрепване на стабилността на нашия континент. Разширяването повиши жизненото равнище в новите държави-членки и създаде мощен стимул за цялата европейска икономика, тъй като старите държави-членки също се възползваха от новите възможности за износ и инвестиции, както и от по-голям пазар. В същността си присъединяването на дванадесет нови държави укрепи позицията на ЕС в световен мащаб и му придаде повече тежест като международен политически и икономически фактор.

През петте години, които изминаха след присъединяването, ние в Европейския парламент и в другите институции на Европейския съюз успешно интегрирахме нашите нови членове. Научихме се да намираме компромиси и да работим по-сплотено заедно. Същевременно разширеният и по-многообразен ЕС изисква активизиране на сътрудничеството и повишаване на способността за предприемане на действия.

Договорът от Лисабон съдържа основните необходими реформи за адаптиране на институциите на ЕС към последиците от разширяването, за да могат те да посрещат предизвикателствата, които възникват пред нас. Независимо че дискусиата във връзка с ратифицирането на Договора от Лисабон още не е приключила, следва да вярваме, че ще бъде постигнат положителен резултат в началото на следващата година и се надяваме на положителен резултат в чешкия сенат идната сряда.

(Ръкопляскания)

Госпожи и господа, наистина трябва да сме щастливи, че днес сме част от тази общност. Както така добре е казано в Берлинската декларация от 25 март 2007 г., ние „имаме добрата участ да сме обединени“. Има защо да сме радостни и благодарни.

Сега трябва да обърнем внимание на един твърде обезпокоителен факт. Бих искал да изразя нашето дълбоко безпокойство във връзка с трагичната ситуация, в която се намира американската журналистка от ирански произход Роксана Сабири, която беше осъдена на осем години затвор по твърдения за шпионаж в полза на САЩ и в момента е задържана в затвора „Евин“ в Техеран. От името на Европейския парламент бих искал да подкрепя председателя на Европейския съвет и президента на САЩ в искането за незабавно и безусловно освобождаване на Роксана Сабири.

(Ръкопляскания)

Случаят с Роксана Сабери отразява цялостната, драматична ситуация в областта на правата на човека в Иран, която от 2005 г. насам продължава да се влошава, особено във връзка с гражданските и политически свободи, независимо че в рамките на съществуващите международни актове Иран се е ангажирал да подкрепя и защитава правата на човека. Осъждането на г-жа Сабери се случва в решителен момент – два месеца преди президентските избори в Иран и наскоро след като САЩ и ЕС започнаха да работят за подобряване на отношенията с Иран.

Аз съм силно обезпокоен, че в светлината на настоящото политическо развитие г-жа Сабери би могла да бъде използвана като разменна монета за преговори и искам най-категорично даzakлеймя този ход, който очевидно е политически мотивиран. Искам да уверя семейството на г-жа Сабери в нашата солидарност и силната ангажираност на Европейския парламент да гарантира безусловното зачитане на правата на човека и демокрацията в Иран и по света.

(Ръкопляскания)

Бих искал да добавя, че получихме сведения, според които в Иран млада жена, обвинена в извършване на престъпление, докато е била непълнолетна, сега е била екзекутирана. Това противоречи на всички международни правни норми и ние издигаме гласа си срещу това престъпление.

(Ръкопляскания)

И накрая, бих искал да ви информирам, че след трагичните събития от миналата седмица в Апелдорн, Нидерландия, аз предадох от наше име дълбоките ни съболезнования на нидерландската кралица, семействата на жертвите и целия нидерландски народ, като ги уверих, че цяла Европа застава до своите нидерландски приятели.

С тези няколко новини исках да ви запозная. Сега се връщаме към обичайната си работа.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

*

* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Г-н председател, Денят на кралицата в Нидерландия е ежегоден празник, на който цялото нидерландско население празнува заедно с двора Орански-Насау. Тези празненства бяха брутално прекъснати и ние още не сме се съвзели от шока. Помним жертвите и изразяваме съболезнования на техните близки. От името на нидерландската делегация бих искал да ви благодаря за писмото, което изпратихте от името на Европейския парламент до нашата кралица Беатрикс.

4. Проверка на правомощията: вж. протокола

5. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

6. Поправки (член 204а): вж. протокола

7. Съобщение на председателството: вж. протокола

8. Внесени документи: вж. протокола

9. Въпроси с искане за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

10. Действия, предприети вследствие резолюции на Парламента: вж. протокола

11. Петиции: вж. протокола

12. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

13. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред за настоящото заседание, изготвен от Председателския съвет на неговото заседание от 30 април 2009 г., четвъртък, съгласно член 132 от Правилника за дейността, е раздаден. Предложени са следните изменения:

Сряда:

Групата GUE/NGL поиска да се извади от дневния ред съвместното изявление относно докладите Leinen, Dehaene, Brok, Guy-Quint и Kaufmann относно Договора от Лисабон.

Mary Lou McDonald, *от името на групата GUE/NGL.* – (EN) Г-н председател, от името на моята група отправям искане този пакет доклади да бъде изваден от дневния ред на настоящата сесия. Считам, че Парламентът трябва да показва известно приличие и зачитане на демократичния процес. Всички знаем, че Ирландия отхвърля Договора от Лисабон и затова много ме учудва, че Парламентът продължава да разисква този въпрос.

Не е уместно от демократична гледна точка Парламентът да пренебрегва решението на Ирландия или да бъде използван за постоянно увеличаване на натиска върху Ирландия през идните месеци, за да приеме договор, който очевидно не е в наш интерес или в интерес на хората в Европа. Припомням на членовете на Парламента, че Ирландия, и само Ирландия, ще гласува демократично по този договор и че на единственото място, където той беше предложен за демократично решение, хората го отхвърлиха.

Сега, когато само седмици ни делят от европейските избори, на които въпросът за качеството на нашата демокрация е от такава важност, отправям искане тези доклади да бъдат извадени от дневния ред и да насочим вниманието си по-скоро към икономически въпроси и към проблема с безработицата – въпроси, които действително засягат нашите граждани.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, намирам тази аргументация за направо невероятна. Не става въпрос да бъде ратифициран Договорът от Лисабон тук и сега. Искаме само да бъдем подготвени за него, когато бъде ратифициран. Ако не бъде ратифициран, то всичките ни решения ще са били напразни. Ако обаче бъде ратифициран, което би станало през октомври, Парламентът ще трябва да работи по различен начин от ноември нататък. Би било действително безотговорно от наша страна да останем неподготвени. Ето защо този дебат е необходим и ето защо трябва да бъде взето решение.

Освен това, г-жо McDonald, намирам за много неетично спрямо Вашата колега г-жа Kaufmann, която за съжаление напуска Парламента, че дори не й дадохте възможност в края на нейната работа тук да види един толкова важен доклад приет в Европейския парламент. От името на Вашата колега г-жа Kaufmann трябва да изразя несъгласието си с Вас.

(Ръкопляскания)

(Парламентът отхвърля предложението)

Групата GUE/NGL поиска в дневния ред да бъде включено разяснение от Комисията относно Зелената книга за рибарството.

Pedro Guerreiro, *от името на групата GUE/NGL.* – (PT) Г-н председател, предлагаме в дневния ред да бъде включено разискване относно реформата на общата политика в областта на рибарството, като имаме предвид представената от Европейската комисия на 22 април Зелена книга относно реформата на тази важна обща политика, както и дълбоките последици за този стратегически сектор и за рибарите от някои от предложенията, които се съдържат в Зелената книга. Във връзка с това парламентарната комисия по рибно стопанство вече направи предложение за включване на този въпрос в дневния ред, като се има предвид политическата значимост и актуалност на това разискване. Настоящата месечна сесия е последната възможност за този Парламент да изложи становището си по въпроса.

Philippe Morillon, *председател на комисията по рибно стопанство.* – (FR) Г-н председател, проблемът е, че просто няма да ни стигне времето. Не е практично да започваме разискване днес, в малкото оставащи часове, по въпрос, който ще бъде приключен през 2012 или 2013 г.

Обсъждахме го в комисия на заседанието от 30 април. Мнението на всичките ми колеги е, че трябва да изчакаме до следващия парламентарен мандат, за да започнем да анализираме въпросите.

(Парламентът отхвърля предложението)

(Редът на работа с направените изменения е приет)⁽¹⁾

14. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка от дневния ред е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, благодаря Ви за поздравления във връзка с годишнината от разширяването на Европейския съюз.

В края на този мандат искам да засвидетелствам уважението си към дейностите на междупарламентарната група Балтийска Европа, която изготви практически заключения от последното разширяване, когато Балтийско море на практика се превърна във вътрешно море за ЕС. Тя даде инициативата за нова европейска политика — стратегията за Балтийско море. Можем да бъдем напълно удовлетворени от това, че под творческото и умело ръководство на Christopher Beazley стратегията за Балтийско море получи подкрепата на Комисията и скоро ще бъде въведена от шведското председателство. Ето защо твърдо настоявам дейността на тази междупарламентарна група да продължи в следващия Европейски парламент.

Изпълнението на стратегията за Балтийско море ще е дълъг процес, който се нуждае от парламентарен надзор и периодично представяне на доклади. Надявам се също, че дейностите на междупарламентарните групи като основна форма на парламентарна демокрация няма да бъдат ограничени в следващия Европейски парламент. С това аз повтарям посланието, изпратено от моя колега г-н Bushill-Matthews.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Г-н председател, искам да ви призова да се намесите пред Комисията от името на група мои избиратели. Жителите на Гибралтар, които имам честта да представлявам официално от пет години и неофициално от две десетилетия преди това, са изключително обезпокоени от големия брой случаи на рак, които наскоро бяха открити в Гибралтар и от испанската страна на границата.

В Гибралтар човек трудно може да не се забележи, а понякога и да усети чрез обонянието, пушека и замърсяването от рафинериите в съседство с границата, ето защо хората се безпокоят, че именно това са причинителите на раковите заболявания.

Бихме желали да се проведе съвместно разследване от двете страни на базата на взаимно договорени условия, за да се опита да облекчим тревогите и опасенията, които хората от двете страни на границата изпитват във връзка с проблемите със замърсяването и последиците от него.

Bill Newton Dunn (ALDE). - (EN) Г-н председател, от името на един от моите избиратели искам да представя случая на един млад мъж с двойно британско и гръцко гражданство на име John Zafiropoulos. Миналата година той беше осъден от първоинстанционния гръцки съд да изтърпи прекомерно тежка присъда в затвор в Гърция. На основата на предоставената ми информация, г-н председател, смятам, че основните норми на гръцкото законодателство, както и нормите за справедлив процес, са били нарушени. Тези норми за справедлив съдебен процес са определени от цяла Европа и са право на всеки европейски гражданин.

В началото на годината писах до гръцкия министър на правосъдието в Атина, за да го осведомя за опасенията си. Отговорът, който получих три месеца по-късно, беше подписан от нискостоящи служители в министерството и изобщо не споменаваше проблема, който бях изложил пред министъра, а именно нарушаването на правилата за справедлив процес. Аз съм изключително обезпокоен от това, г-н председател, и поради тази причина повдигам въпроса пред Парламента сега, надявайки се, че Атина ще ми изпрати подобаващ отговор и ще осъществи цялостно и справедливо преразглеждане на делото на г-н Zafiropoulos.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Г-н председател, бих искала да коментирам начина на работа на Европейския парламент. Считаю, че гласуването на важни документи едва няколко минути след приключване на разискването не е разумно. Не всички аргументи биват излагани на заседанията на политическите групи, така че когато има

⁽¹⁾ За по-нататъшни промени в реда на работа вж. протокола.

голям брой изменения, си струва да се обмисли отлагане на вота за другия ден. Това е въпрос, който трябва да бъде разгледан през следващия парламентарен мандат.

За съжаление междуременно се случиха две много важни за мен събития и бих искала да кажа няколко думи и за тях. Първо, Русия подписа договор с Абхазия и Осетия, което осигурява присъствието на руски войски в тези грузински провинции. Тогава какво право имаме да казваме, че ситуацията в Чечения е вътрешен въпрос? Надявам се, че през следващия мандат Парламентът ще коментира и този въпрос.

През последната година в Полша още 114 000 души изгубиха работата си. Това не е само последица от кризата. В бюрата по труда се получават поредица от съобщения за планове за групови съкращения, които засягат повече от 80 000 полски работници в корабостроителници; техните работни места са отнети от Европейския съюз, който разрешава използването на държавни средства за подкрепа на заетостта в други държави. Това е дискриминация.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, миналата седмица Словения засили противопоставянето си срещу присъединяването на Хърватия. Бих искал да изложа ясно този конфликт, тъй като това поведение ми се струва неуместно и недостойно за държава-членка на Европейския съюз.

Хърватия е страна кандидатка, която очаква да се присъедини към Европейския съюз и която доказва своята готовност за въвеждане на реформи. Макар и не всички критерии да са изпълнени, поетата посока е ясна. Словения трябва да спре да се държи дребно, за да може бързо да бъде намерено решение. Договорът от Лисабон и процесът на разширяване ще дадат възможност на Европейския съюз да се развива по-нататък и Хърватия да стане държава-членка!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Г-н председател, извън опасенията за бъдещето на Европа, аз искам днес в Страсбург, в рамките на последната сесия от настоящия парламентарен мандат, да припомня думите на нашия велик сънародник, Светия отец Йоан-Павел II, че няма да има европейско единство, докато единството не бъде основано на единство на духа. Именно християнството даде на Европа тази най-дълбока основа за единение и я укрепи през вековете, християнското Евангелие с неговото разбиране за човечеството и приноса му към развитието на историята, хората и народите. Това не означава, че използваме историята за собствените си цели, защото историята на Европа е като велика река, в която се вливат разнородни притоци и потоци, а многообразието на традиции и култури, създали Европа, са нейното голямо богатство. Самата основа на европейската идентичност е изградена върху християнството и днешната липса на духовно единство е най-вече в резултат на кризата на нашите знания за тази християнска идентичност.

Ashley Mote (NI). – (EN) Г-н председател, през последните пет години аз с ужас наблюдавах безконечното, скандално, институционализирано ограбване на парите на данъкоплатците от страна на ЕС. Наблюдавах с ужас как вече пренаселеното Обединено кралство бива залято от стотици и хиляди неканени чуждестранни работници, идващи за собствена изгода и претендиращи за нашите социални придобивки. Наблюдавах отблизо една законодателна система, която позволява на анонимни бюрократи да създават така наречените закони, без изобщо да вземат под внимание щетите, които нанасят на британската икономика и на предприятията. Наблюдавах това отблизо –

(Реплика от залата: „От затвора на Нейно Величество!“)

– тази скъпа, неефективна говорилня, каквато представлява Парламентът, дегизиран като изкусно изработена илюзия за отчетна демокрация, чудовищна измама на избирателите, които ни изпратиха тук.

Президентът Горбачов беше прав: Европейският съюз е старият Съветски съюз, облечен в западни дрехи. Някой ден ще разберете, че не може да сте господари в чужда къща.

Председател. – Вие говорите в свободен Парламент. Ако Парламентът не беше свободен, Вие дори нямаше да можете да направите това изказване.

(Ръкопляскания)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) На 2 април Парламентът с огромно мнозинство прие резолюция относно европейската съвест и тоталитаризма. Аз обичам родната си Словения, но ме натъжава, че тази резолюция на Европейския парламент не успя да попадне на добра почва в Словения и не можа да ни помогне при решаването на болезнените проблеми от миналото.

Напротив, има някои хора, които искат да превърнат Тито в герой и да кръстят на негово име улица в словенската столица, въпреки че той беше отговорен за масовите убийства след войната. Тъй като Тито така

и не беше изправен пред правосъдието, много хора не искат да признаят, че тези масови следвоенни убийства представляват престъпление и че тези, които са ги разпоредили, са престъпници.

Може би ще е уместно Европейският парламент или Вие, г-н председател, да призовете националните парламенти да се запознаят с тази резолюция, след което да я подкрепят или допълнят, като вземат предвид специфичните за съответната държава обстоятелства. По този начин те ще допринесат за по-ясно и по-справедливо разбиране на тяхната история в национален и европейски план.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Г-н председател, ние често сме съжелявали за предполагаемата липса на информация за обществеността в хода на подготовката за европейските избори. След неотдавнашното изказване на г-н Mote бих казал, че по-големият проблем е съзнателната дезинформация, дори очевидните лъжи, които се разгласяват пред обществеността.

В момента навсякъде в моята страна така наречената Партия за независимост на Обединеното кралство – партията, от чието име беше избран г-н Mote – е разпространила постери с твърдения, че членството в Европейския съюз ни струва 400 млн. евро на ден. Това се равнява на 15 млрд. евро годишно – цифри, пет пъти по-големи от действителните, които могат да бъдат проверени в библиотеката на британската Камара на общините. За да не остане по-назад, техният донор Стюарт Уилър е заявил, че разходите възлизат на 120 млрд. британски лири годишно, което е близо 36 пъти повече от истинските цифри.

Истината обаче е, че стойността на членството е само 3,3 млрд. евро, което се равнява едва на 1 % от БВП. Това е твърде малък бюджет, доста малък в сравнение с огромните икономически ползи, които достигат близо 2 000 евро на домакинство в моята държава – огромна полза, заради която си заслужава да се плати цената на членството и която си струва да бъде посочена.

Както вие сам казахте, г-н председател, цената на свободата е правото на някои хора да дават погрешна информация и да говорят лъжи. Ние трябва да плащаме тази цена, но трябва и решително да защитаваме истината.

(Ръкопляскания)

Chris Davies (ALDE). - (EN) Г-н председател, ръководителят на операциите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNWRA) в Газа, Джон Гинг, разговаря с членове на Парламента миналата седмица и ни информира, че все още не се разрешава прекарването на строителни материали за възстановителни работи в Газа след бомбардировките и такива липсват за предприятията и промишлеността, и че само 60 % от топлинните нужди на населението се покриват от ООН.

Г-н председател, Вие сам видяхте ситуацията, но тя продължава да съществува – това е едно колективно наказание от Израел над невинните хора там.

Само през последните няколко дни с изненада чухме Израел да заплашва Европейския съюз и да заявява, че ако членът на Комисията Фереро-Валднер продължава да отказва да поднови Споразумението за асоцииране ЕС-Израел, то европейското влияние ще бъде намалено и подкопано, и ние няма да можем да играем роля в мирния процес.

Време е това да спре. Поведението на Израел е обида за човечеството, за цивилизацията. Време е не просто да не подновяваме споразумението, а да го суспендираме.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Г-н председател, само 13 % от полските граждани ще гласуват в приближавашите избори за Европейски парламент. Съдбата на мнозинството ще бъде решена от малцинството, което е много жалко. Изправени пред глобални промени, ние се нуждаем от ЕС и хората могат да оценят стойността на международната солидарност.

Напоследък обаче не е направено нищо, за да се увеличи ангажираността на обществото в тази област. Дебатът в Полша е доминиран от кавгите между две партии. Публичните средства се харчат безсмислено за билбордове, показващи плоските лица на онези, които не знаят как да излязат и да се срещнат с хората. Министър-председателят Туск е заинтересован от реален дебат по европейските въпроси толкова, колкото и г-н Качински преди него.

Последния път, когато говорих в тази зала, аз попитах дали Европейският парламент очаква някакви зрелищни усилия в последния момент, за да склони хората да гласуват. За съжаление разискването се председателстваше от г-н Siwies, който изглежда още не може да свикне с мисълта, че демокрация без участието на хората се равнява на нула.

Затова питам още веднъж: в състояние ли е Европейският парламент да направи нещо, каквото и да е то, за да може в качеството си на институция да отговори на очакванията във връзка с изборите? Тринадесет процента не само е нещастно число, то е направо позор.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, искам само да отговоря на някои от критиките срещу екологичните крушки, които се появиха в медиите, и по-точно в евраоскептичните медии през този уикенд.

Мълчанието означава съгласие, затова просто искам да кажа, че енергоспестяващите крушки не са заплаха за обществото, ако се използват правилно от потребителите и ако се произвеждат в подходяща работна среда, където се щади както здравето на работниците, така и околната среда.

Европейските многонационални компании, които произвеждат крушки на места като Китай, имат задължението да осигурят съответствие с производствените стандарти, които бихме изисквали, ако те бяха произведени в Европейския съюз. Когато се използва според инструкциите, крайният продукт, самата крушка, е напълно безопасен – колкото са безопасни и другите съществуващи днес крушки или батерии, например. Те трябва да бъдат изхвърляни на определените за целта места и с тях да се борава в съответствие с инструкциите.

Считам, че съществува някакъв план – антиевропейски план – във връзка с производството на модерни, по-екологосъобразни, по-чисти крушки, и че трябва да се изправим срещу тези, които искат да извадят на дневен ред дезинформацията по отношение на тези изключително важни продукти.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Г-н председател, президентът Митеран казваше, че има два начина за правене на политика: начин на чиновниците и начин на готвачите.

Припомням тези две възможности във връзка с процеса на присъединяване на страните от бивша Югославия и на Албания. Когато слушам и чета за позициите, заемани от Комисията и от моите колеги, имам чувството, че те се отъждествяват именно с професията на чиновниците, с тяхното стриктно и грижливо отмятане на изпълнените задачи и добавяне, при необходимост, на допълнителни етапи, като двустранните проблеми между Словения и Хърватия. Мисля, че допускаме фундаментална грешка.

В конкретния случай ще е по-добре да се отъждествим с готвачите, така че да съчетаем деликатно и фино съставките и културните многообразия, да подправим ястията и да започнем да извличаме полза от тези нови държави и от всичко, което те могат да предложат за обогатяване на нашата Европа. Европа остава идеал за уважение, толерантност и многообразие; остава сила за мира, особено за Западните Балкани; и остава споделена визия, визия за обща съдба.

В този период на мащабна икономическа криза няма нищо по-лошо от това да се изолираме в себе си и да потърсим убежище в паническия страх от другите, от чужденците. Нека си спомним подхода на бащите основатели на Европа и да го приложим към тези държави от Западните Балкани.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Разширяването на Европейския съюз донесе растеж, мир и стабилност, а също така отвори път към демократизацията. Най-скорошното разширяване, което се осъществи преди пет години, беше успешно, но днес сме изправени пред икономическа ситуация, която изисква бързи и ефективни действия.

Можем да видим и почувстваме ползите от пълната интеграция в Европейския съюз и разширяването на еврозоната. Стената, издигната от еврото, се доказва като успешна защита на икономическите интереси не само в рамките на Европейския съюз, но също и на тези в цяла Европа.

Ние в Европейския съюз преживяваме не 27 икономически кризи, а само една, една много сериозна и дълбока криза. Най-бързият начин да я преодолеем е да се съюзим с други европейски държави и да предприемем координирани, своевременни и решителни мерки. Протекционизмът е стъпка назад, обаче популизмът е рецепта за икономически срив.

Предприятията, които растат и се разширяват, имат бъдеще. По подобен начин бъдещето на Европейския съюз е в неговото продължаващо разширяване и в създаването и изграждането на нови и по-добри възможности.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) На 1 май тази година отбелязахме 5-ата годишнина от присъединяването на Словакия към Европейския съюз. В този ден бяха организирани редица прояви, чрез които ние оценихме дейността си в рамките на ЕС. Аз взех участие в празненствата на словашко-полската граница, на моста, свързващ Чирч и Лелухов. Този символичен мост, построен с помощта на предприемаческите фондове от ЕС, съедини словашките и полските общности в граничния регион и даде тласък на сътрудничеството между гражданите от двете страни на границата.

След като Словакия и Полша се присъединиха към Шенгенското пространство през декември 2007 г., граничните проверки бяха премахнати, а с тях и административните бариери, които създаваха проблеми за местните хора и така забавяха сътрудничеството. Днес можем да видим много успешни проекти, финансирани от структурните фондове на ЕС, които допринасят за дългосрочното устойчиво развитие в тези области.

Г-н председател, бих искала да изразя своята голяма радост и благодарност от факта, че Словакия, заедно с нейните съседи, членува в ЕС. Аз съм възхитена, че като един от 14-те членове, представящи Словакия в Европейския парламент, имах възможността да участвам в написването на тази успешна глава от историята на ЕС по време на настоящия избиращелен период.

Маруся Иванова Любчева (PSE). - През последните месеци станахме свидетели на няколко случая на отвлечане на кораби от сомалийски пирати с цел откуп. Съществува опасност тази практика да се превърне в добре организирана форма на морски тероризъм и доходоносен бизнес, не без посредничеството на консултантски фирми и адвокатски кантори. Благоприятният за заложниците изход в подобни случаи не бива да се приема с удовлетворение, тъй като потърпевшите корабособственици и страни плащат висока цена, а пиратството се превръща в заплаха за сигурността на корабоплаването в световен мащаб.

Този феномен започна да засяга и все повече европейски граждани. Понастоящем шестнадесет българи се намират в плен на кораба *Malaspina Castle*. Наблюдаването на преговорите с пиратите не може да се приеме като адекватна политика. Ние се нуждаем от по-голяма яснота какви ангажменти поема Европейският съюз в подобни случаи. Предприетите от различни институции до момента мерки са важни, но очевидно съвсем недостатъчни, поради което настоявам за спешни действия на най-високо ниво за освобождаване на заложниците, за овладяване на това срамно за двадесет и първи век явление.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм в Парламента в продължение на 30 години също като Вас, но може би, ако направим преглед на тези 30 години, ще видим, че те не са успели да отговорят на надеждите, които хранехме през 1985 г., когато в Парламента направихме качествен скок от стара и провалила се Европа на държавите към Съединени европейски държави.

Днес сме се върнали към онова незавидно минало – Европа на държавите, а не европейска държава – и към едно затваряне, а хората около нас, които ни приветстваха като голяма надежда, като чудесна възможност, са всъщност хора, които скоро ще гласуват с неохота и за пореден път ще заклеят това, че ние, г-н председател, представляваме чрез някаква злощастна метаморфоза самото зло, срещу което се бяхме възправили и което се самозалъгахме, че сме победили.

Председател. – Благодаря Ви много, г-н Pannella. Добре помня, че когато бяхме избрани през 1979 г., Вие внесохте хиляди изменения – тогава още на хартиен носител. Междувременно обаче веднъж ни напуснахте, докато аз бях тук през цялото време. Вие се върнахте на работа в парламента в Рим.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Г-н председател, ние празнуваме годишнината от приемането на нови държави в Европейския съюз и всички бяхме радостни и развълнувани от Вашето изказване. Според мен обаче присъстващият член на Комисията също като мен и много други членове на Парламента си мисли за това, че една от присъединилите се държави, а именно Кипър, все още е окупирана в северната си част и там има чуждестранни войски. Европейският съюз днес отново е призван да гарантира, че достиженията на правото на Общността се отнасят за целия остров Кипър.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Икономическата криза оказва сериозно въздействие върху световната икономика. Предполага се, че всички държави-членки ще отчетат отрицателен ръст тази година. На европейско равнище се наблюдава тревожно нарастване на броя на безработните, като много предприятия съкращават своята дейност и освобождават персонал или оставят служителите незаети от формална гледна точка.

Гражданите на Европа губят работните си места и имат затруднения с плащането на вноските по взетите от тях заеми. Качеството на живот също се влошава. Смятам, че по време на този период на икономическа и финансова криза ЕС трябва да инвестира най-вече в хората. Просперитетът на европейските предприятия зависи от служителите. Затова считам, че наш първостепенен дълг е да ги подкрепим.

Считам, че на срещата на върха за заетостта, която ще се състои в Прага на 7 май, трябва спешно да се набележат конкретни мерки, за да се спре обезпокоителното нарастване на безработицата. Възползвам се от възможността да призова заседанието на Европейския съвет през юни да направи свой приоритет запазването на работните места и намирането на решения за намаляване на безработицата в Европейския съюз.

Thomas Wise (NI). - (EN) Г-н председател, днес е 4 май и това ще е последната ми реч тук. Преди 30 години г-жа Маргарет Тачър беше избрана за министър-председател на Великобритания и се изправи пред причинени от социалистите проблеми, подобни на тези, пред които се изправяме днес: смазващи дългове, растяща безработица и обществено външение.

Тя разбра, че решението е малко правителство, индивидуални свободи и национално самоопределение. Днес ЕС налага голямо правителство, засилващ се централен контрол и подриване на националната държава. Спомням си също, че тя казваше „не“, „не“, „не“ – думи, които ЕС не знае или не разбира.

Тя продължи с онази днес прочута реч в Брюж, с която се противопостави на проекта. ЕС е 50-годишен опит за отговор на 200-годишен проблем. Твърдя, че ако отговорът е ЕС, то въпросът ще да е бил много глупав. И както казват в „Междувъздушни войни“: „Нека силата бъде с вас!“.

Председател. - Ако ми позволите този коментар, смятам, че тя беше и продължава да бъде забележителна дама. Тя беше министър-председателят, който реши законодателството в областта на единния пазар да се приема с мажоритарно гласуване. Маргарет Тачър прие мажоритарното гласуване в Съвета и това беше едно велико решение.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Г-н председател, преди две седмици и аз стоях тук и описвах разширяването на ЕС като една история на успеха, в която стари и нови държави-членки се намират във взаимноизгодно положение. Днес, г-н председател, бих искал да кажа, че когато сме в икономическа криза, политическият елит трябва да дава пример за умереност.

В Германия бяха наложени ограничения за мениджърите на предприятия, субсидирани от държавата. Президентът на САЩ Обама прие подобни мерки, а унгарското правителство намали с 15 % заплатите на министрите.

Г-н председател, добре би било и Европейската комисия да даде пример в това отношение. В края на краищата, ако във време на криза членовете на Комисията се откажат от част от високото си обезщетение при прекъсване на трудовия договор, това ще има съществено отражение върху репутацията, авторитета и престижа на ЕС. Дори и като символичен жест това ще даде знак на европейските граждани, че по време на икономическа криза лидерите на ЕС също са готови на жертви и показват солидарност с хората с по-скромни доходи.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, Република Китай, по-известна като Тайван, най-накрая постигна справедливата си цел да може да присъства като наблюдател на Световната здравна асамблея (СЗА). Китайската народна република (КНР) постоянно блокираше тази инициатива от 1971 г. насам, когато върна Тайван в Организацията на обединените нации.

Като лекар аз съм твърдо убеден, че въпросите на общественото здраве не бива да играят роля в международните отношения и, за негова чест, Европейският парламент винаги е отхвърлял дребнавата политика на Пекин за блокиране на опитите на Тайван да присъства на заседанията на СЗА.

Поздравявам тайванския президент Ма за неговата нова успешна политика на сближаване между Пекин и Тайпе; най-накрая КНР осъзна недалновидността на своето грубо отношение към съседната си държава.

И аз очаквам по-добри взаимоотношения между двете правителства, което е печеливша стратегия за всички заинтересовани страни и по-специално днес е важна за доброто здраве на трудолюбивия тайвански народ.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като лично уточнение бих искал само да повторя, че противно на Вашето твърдение и на други редовни такива през целия парламентарен мандат, през последните 30 години аз винаги съм преизбиран в Парламента. Онова, което тогава се случи, е следното: в духа на екипност на радикалната партия и след като уведомих предварително избирателите за това, аз отстъпих мястото си на други колеги като Olivier Dupuis, който работи тук, в Парламента, и другаде. Така че казаното от Вас беше неправилно, още веднъж ще повторя, преизбиран съм всеки път в продължение на 30 години.

За съжаление този път, г-н председател – независимо че Вие сте били тук в дните на Ото фон Хабсбург и Алтиеро Спинели, които насърчаваха нашия Парламент да се противопоставя действено на исканията на Съвета, като отказва да дава становища – е, г-н председател, този път ние и двамата видяхме как Парламентът прие да се държи като „спаринг-парламент“, изправен пред желанието да ни бъдат наложени непарламентарни графици – а Вие ги наложихте – във връзка с проваления проект от Лисабон.

Председател. – Благодаря Ви много, г-н Pannella. Вашите думи не противоречат на онова, което аз казах. Убеден съм, че между 1996 г. и 1999 г. Вие отсъствахте от Европейския парламент. Както заявихте, Вие сте били избран, а това не противоречи на казаното от мен. Бих искал изрично да Ви уверя в моето уважение към Вашата дейност и Вашата работа в Европейския парламент.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-н председател, искам да изразя своята загриженост за хиляди невинни цивилни, превърнати в бежанци в собствената си страна от талибаните в долината Сват. Всички знаем историите за малтретиране на жени от талибаните. Същевременно новините от долината от последните месеци съобщават за затваряне на бръснарски салони, забрана на музиката и изключване на сателитната телевизия. И още, ограбването на банки, домове и дамски бижута под дулото на оръжието са редовни случаи, особено спрямо онези, които оказват съпротива на талибаните. Въвеждането на ислямската правна система шерият в долината Сват също така доведе до това, че всички немюсюлмани, живеещи в долината, трябва да плащат *jizua*, стара форма на данък, и доколкото знам сикхите, които живеят в областта, са отвлечани или заплашвани, докато не се съгласят да плащат. С мен като единствен сикх член на Европейския парламент се свързаха множество избиратели, ужасени от ставащото в долината Сват – как хора, живеещи там от 60 години, са дискриминирани по този начин.

Парламентът има славна история и резултати в борбата срещу тези форми на нарушение на правата на човека и в заклемяване на хората, извършващи подобни актове на заплахи. Ние обаче трябва да отидем по-далеч от обикновените изявления и да поискаме конкретни действия от Комисията, за да разполагаме със стратегия как да се отнасяме към талибаните и нарастващото им влияние в този регион. Талибаните са реалната заплаха за всички ценности, на които държим: права на човека, равенство и демокрация. Настоятелно Ви призовавам да пишете до члена на ЕК за предприемане на действия.

Председател. – Благодаря Ви, г-жо Gill. Освен всичко друго, за последен път председателствам едноминутните изказвания. Винаги съм се стремил да давам думата на повече хора. Често сме успявали да изчерпим целия списък – както и тази вечер – защото несъмнено една от привилегиите на членовете на ЕП е правото им да се изказват, възможност за което им предоставят вечерните заседания в понеделник. Затова искам сърдечно да Ви благодаря за това, което ни съобщихте.

С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

15. Грипна епидемия (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявление на Комисията относно грипната епидемия.

Андрула Василиу, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря за възможността да се обърна към членовете на ЕП в последната седмица на работата им по въпроса за глобалното разпространение на грипния вирус А(H1N1). Позволете ми първо да ви запозная накратко със ситуацията към настоящия момент, а след това и с предприетите от ЕС действия по овладяване на кризата.

В най-новия доклад на Европейския център за профилактика и контрол на заболяванията (ЕЦПКЗ) се посочва, че понастоящем на територията на ЕС и Европейската зона за свободна търговия (ЕФТА) има 94 потвърдени и 20 вероятни случая на заразяване с грипен вирус А(H1N1). По-голямата част, но не всички, от тези лица са пътували до засегнати райони извън Европа. Съобщава се за осем случая на заразяване от човек на човек, като в един от тях пострадалият е здравен работник.

За щастие, до момента няма смъртен случай сред заразените с вируса на територията на ЕС. Вече повече от седмица наблюдаваме разпространението му в Мексико, САЩ, Канада, държавите-членки на ЕС и в други държави.

В Мексико заразата дава сериозно отражение върху обществения и икономически живот. Оценяваме и отдаваме заслуженото на огромните усилия, полагани от мексиканските власти за ограничаване на разпространението на вируса и за подпомагане на заразените.

Законодателството на ЕС в областта на заразните болести задължава държавите-членки да съобщават за подобни епидемиологични взривове и за предприетите от тях мерки за ограничаването им. ЕЦПКЗ поддържа мрежите за наблюдение, които проследяват броя на съобщаваните случаи. Поради тази причина разполагаме с достатъчно актуална картина на развитието на проблема в Европа, което ни дава основание за отговорно вземане на подходящи и ефективни решения за максимално оползотворяване на ограничения ресурс, с който разполагаме.

В световен мащаб ситуацията с инфекцията е достатъчно сериозна, което принуди Световната здравна организация (СЗО) да повиши до пета степен готовността за грипна пандемия и да признае, че най-малко в два региона има предаване на заразата от човек на човек. През цялото време Комисията не е престава да работи в тясно взаимодействие и сътрудничество със СЗО.

Ръководените от мен служби работят упорито по извършването на действия съгласно указанията на Плана за готовност на Общността за действие при грипна пандемия с цел овладяване на предизвикателствата на настоящата епидемия. От приемането на програмата за действие в областта на общественото здраве от Комисията на 24 април до днес службите под мое ръководство поддържат непрекъснато оперативното ниво.

От 25 април, събота, до настоящия момент Комисията свиква всекидневни заседания на Мрежата за епидемиологично наблюдение и контрол на заразните болести в Общността и на Комитета за здравна сигурност. На тях се извършва преглед на епидемиологичната обстановка, обсъждат се и се вземат решения за приемане на мерки и съответно законодателство.

Обсъдена беше информация за обществеността относно начините за предпазване от инфекция и информиран избор относно пътуванията с цел излъчване на съгласувано послание от всички държави-членки, основаващо се на научните препоръки на ЕЦКПЗ в координация със СЗО. Взехме решение да удължим периода на наблюдение над сезонния грип, което нормално приключва на 20-та седмица, за да можем да отграничим случаите на заразяване с новия грипен вирус.

На 30 април Комисията прие правно обвързващо определение на случая, основаващо се на законодателството на Общността в областта на заразните болести, а на 1 май решението беше публикувано в Официалния вестник на ЕС.

Във връзка с първостепенното значение на прилагането на противовирусни средства и ваксини като медицински начини за противодействие от страна на общественото здравеопазване спрямо тази заплаха, аз лично се срещнах с европейските производители на 29 април, сряда, за да се осведомя за най-новите продукти в процес на разработване, сроковете за изготвяне на нови ваксини и да разбера дали намеса от страна на ЕС няма да ускори предоставянето им. С отделните държави-членки проучваме възможността за оптимално използване на наличните количества противовирусни средства, като за целта прилагаме координационния механизъм на Комитета за здравна сигурност на ЕС.

Бих искала също да информирам Парламента, че в отговор на отправената от мен молба към чешкото председателство Съветът по здравеопазване проведе заседание на 30 април и прие набор от категорични заключения относно необходимостта от координирани действия срещу новата грипна заплаха.

Съветът припомни правното задължение на държавите-членки да координират наблюдението и мерките срещу заплахите за здравето и се обедини около идеята, че въвеждането на ограничения относно пътуванията до засегнати от вируса области не представлява адекватен отговор от гледна точка на общественото здравеопазване. Съветът обаче прие, че от първостепенно значение е да се осигури достатъчна осведоменост на обществеността, въз основа на която пътуващите сами да правят информиран избор.

В момента Комисията проучва възможността за изготвяне на пътна карта за спешно прилагане на заключенията на Съвета от 30 април. Те включват разработване на ваксини, стратегия по отношение на употребата на ваксини, насоки за оптимално използване на наличностите от ваксини и противовирусни средства, прилагане на защитни и профилактични мерки, както и информиране на обществеността.

Ясно е, че всички ние извличаме ползи от интегрирането на европейската икономика и общество. Но наред с ползите поемаме и отговорности. Това означава да приложим само онези мерки, чиято ефективност е с доказан ефект. Такава трябва да бъде първостепенната ни грижа, ако желаем да предотвратим настъпването на икономическия аспект на една здравна криза. Но не трябва прекалено да се фокусираме върху отрицателните страни на събитията. Благодарение на ръководената от Комисията подготовка след появата на птичия грип преди няколко години ЕС разполага със системи за колективно и ефективно справяне с това предизвикателство.

Отбелязвам, че през последните дни, с приближаването на изборите за Европейски парламент, членовете на ЕП разискват какво означава Европа за своите граждани. В тези трудни времена според мен можем по-ясно да открием някои неща. Понятието „Европа“ означава солидарност пред лицето на настоящата заплаха. То означава още сътрудничество, обмен на информация, знания и възможности, за да съумеем заедно да противодействаме на основата на най-добрите научни знания, с които разполагаме в момента. Понятието съдържа в себе си и иновации, които да подпомогнат финансираните от ЕС научни изследвания да ускорят достигането на етапа на промишлено производство на ваксина. Европа е възможността, която европейските

институции предоставят на държавите-членки, за незабавен и ефективен отговор на общата криза. Това са нещата, които Европа предоставя на своите граждани.

Така че, да, ситуацията е сериозна, но никога досега не сме били по-добре подготвени да посрещнем тази заплаха. А като виждам решимостта на европейските здравни министри миналата седмица – а те присъстваха на срещата без изключение – убедена съм, през следващите седмици ще успеем да се справим.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

Antonios Trakatellis, *от името на групата PPE-DE. – (EL)* Г-н председател, г-жо член на Комисията, ще започна с благодарности за предоставената изчерпателна информация и Ви уверявам, че приветствам предприетите от Вас мерки. Бих искал да насоча вниманието Ви към три основни въпроса, които Вие също споменахте и които лично за мен са от значение, за да се предприемат мерки срещу възможна пандемия.

Първият въпрос засяга плановите, с които разполагаме и които вече са разгледани от Съвета, Европейската комисия и Парламента по отношение на птичия грип. В действителност те са доста добри, независимо от факта, че някои пропуски бяха сериозно разкритикувани от учени специалисти в областта. Затова въпросът ми е дали тези планове са завършени, дали са приети от държавите-членки и дали има готовност за прилагането им, тъй като в подобни случаи най-важно е именно най-слабото звено и, последно, споменахте координираността. Лично аз се радвам да чуя, че сте готови за съвместни действия с Центъра за профилактика и контрол на заболяванията по отношение на случаите на грип.

На второ място, бих искал да се спра на противовирусните средства. Държавите-членки бяха задължени да разполагат с достатъчни количества. Противовирусните медикаменти са част от лечението, но те служат и за профилактика, и в тази насока трябва да бъдат разработени правила, защото тези препарати не могат да се прилагат безразборно, а по подходящ начин.

Третият въпрос, който искам да повдигна, засяга твърдението, че създаването на ваксина срещу новия грипен вирус ще бъде от полза. Такава ваксина е от голямо значение и аз съм убеден, че днес с помощта на технологиите, с които разполагаме, компаниите ще съумеят да я завършат до три-четири месеца. Затова Ви призовавам да упражните натиск върху тях, за да се гарантира, че ще разполагаме с нова ваксина, която – заедно с тази за сезонния грип, чийто период на прилагане основателно сте удължили с оглед борбата срещу този грипен вирус, отчитайки всички известни научни аргументи – да представлява най-добрата преграда срещу възможността от грипна пандемия.

Jules Maaten, *от името на групата ALDE. – (NL)* Г-н председател, изглежда грипната пандемия не е толкова страшна, колкото очаквахме. Отново имаме късмет, както и предишния път с тежкия остър респираторен синдром SARS – но това не се дължи на тези, които вземат решенията, г-н председател. Когато през уикенда съобщиха за грипната заплаха, същите тези лица се споразумяха да се срещнат за спешни разговори в четвъртъка след въпросния уикенд – което вероятно показва ново разбиране на понятието „спешно“. Впоследствие не бяха взети кой знае колко важни решения. Но какво ще се случи, ако наистина настъпи криза?

Какво ще стане, ако най-лошите прогнози на Световната здравна организация се потвърдят – а тя е убедена в това – и заразата отнеме живота на 8 до 10 милиона души? Министрите се срещнаха, за да обменят информация, и изготвиха планове. Но какви бяха в действителност качествата на разменената информация и тези планове? Какви мерки са предприети и дали наистина са координирани? Комисията получава ли в пълен обем необходимата информация? Позволете ми да се съмнявам. Позовавайки се на примера с противовирусните медикаменти: кои държави разполагат с такива и кои – не? Освен това, подготвени ли са министрите, най-накрая, да изготвят европейски запас за извънредни ситуации?

Въпреки, че не намирам за добро решение отменянето от френска страна на всички полети до Мексико, решението на Съвета всеки гражданин сам да преценява дали да пътува или не, е налудничаво. При сегашното състояние на отворени граници какъв смисъл има, ако само една държава предприема подобни действия? Държавите трябваше заедно да вземат такова решение. Единственият изход е да се упълномощи Комисията да предприеме подобни извънредни мерки. А Вие, г-жо член на Комисията, следва да можете в рамките на 24 часа да постановите прилагането на непредвидени мерки, като карантина, дезинфекционни мероприятия по летищата и ограничение на пътуванията.

Не мислете, че обвинявам Комисията. Г-жо член на Комисията, Вие и Вашите служители действате правилно. Но къде беше през това време Съветът? Ами ето къде – на пословичния пращен мексикански площад, където на припек до малката автогара са се изтегнали членовете на Съвета. Ние се втурваме към тях с викове „грип,

грип“, а те небрежно повдигат краищата на своите сомбреро и отговарят „*тайана тайана*“ (утре, утре) и потъват в следобедната си дрямка. С такъв Съвет е невъзможно да се направи каквото и да било.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, позволете ми да се присъединя към благодарностите към Вас, г-жо член на Комисията, за предоставената изчерпателна информация. В същото време обаче съм съгласен с г-н Trakatellis и г-н Maaten. Парламентът проведе подробно разискване през месец юни 2006 г. Приехме резолюция, върху която работихме усилено в парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Прегледах отново текста на резолюцията и трябва да кажа, че и аз като г-н Trakatellis се опасявам, че в настоящия подход има твърде много пропуски и множество слабости.

Тогава горещо препоръкахме гарантирането на обмен на информация и конструктивно взаимодействие между държавите-членки с координиращата роля на Комисията и в конструктивно сътрудничество с Европейския център по профилактика и контрол на заболяванията. Всеки, който се вгледа внимателно – което г-н Maaten достатъчно силно подчерта – ще забележи, че има твърде много пропуски и че нещата напредват с много бавни темпове.

Що се отнася до наличностите от противовирусни средства, Вие лично ни съобщихте преди няколко дни, че запасите са достатъчни да покрият 16 % от населението, при положение че ние изразихме становище, че този процент трябва да бъде 30 %. Нещата изглеждат твърде незадоволително, да не говорим за обмена на информация относно природата на вируса. Този обмен на информация е от първостепенно значение, тъй като разработването на ваксини е невъзможно, ако не се познава природата на вируса.

Учените, с които се свързах през последните дни, споделиха, че не разполагат с информация и не успяват да се доберат до никакви данни. Информацията относно природата на вируса е защитена и се съхранява в тайна. Разполагаме с научни институти, но не можем да си свършим работата. Нещо трябва да се направи по въпроса. Не можем да търпим това положение; заплахата е наистина твърде голяма.

Urszula Krupa, *от името на групата IND/DEM*. – (PL) Г-н председател, във връзка със заплахата от грипния вирус бих искала да цитирам мнения на потребители на интернет, които се появиха в отговор на паниката, създадена от медиите и подсилена от коментари на Световната здравна организация (СЗО). Говори се, че медийната истерия е продиктувана от желание за освобождаване от запасите от ваксини и неефективното лекарствено средство Tamiflu, които изпълват рафтовете на складовете на фармацевтичните компании, и опит да се отклони вниманието от световната криза.

Подобни реакции на обществото не са само признак на липса на доверие към т.нар. авторитети. Те могат да доведат и до подценяване на реалната заплахата от пандемия в бъдеще. Според мен много по-разумно е да се предостави информация за опасността от евентуална грипна пандемия или от друго заболяване след достатъчно продължителни наблюдения над случаи на това заболяване и внимателно проучване на вируса и неговата вирулентност. Така ще се предотврати публикуването на непълна информация, създаването на паника, а така също и избиването на прасета, на което сме свидетели.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Г-жо член на Комисията, и аз искам да Ви благодаря за активния и незабавен отговор във връзка с поставения проблем. Поради глобализацията и голямото придвижване на туристи, пътешественици и обикновени хора в наши дни не съществува място на Земята, където това заболяване не може да се появи. Пример за това са случаите, появили се на места, твърде отдалечени от Мексико, като Нова Зеландия, Австралия, Европа и Африка.

Въпреки субсидиарността на здравеопазването, инфекциозните болести не признават граници и ни задължават да предприемем съвместни действия. Не може да съществуват решения в рамките на една единствена държава. Време е да проявим солидарност. Словакия е подготвена в достатъчна степен дори за прерастване на грипната инфекция в по-голяма епидемия, вероятно поради предишната заплахата от птичи грип. Нашият държавен резерв разполага със 700 000 дози Tamiflu за 5 милиона жители и трябва да отбележа, че може би вследствие на предишната заплахата от птичи грип населението е определено по-добре подготвено.

В случай на епидемия е много важно непрекъснато да се информира обществеността, защото там, където липсва информация, се появява дезинформация. Пример за това са редица африкански държави, например Египет, където настоящата заплахата от грипна епидемия и схващането, че болестта се разпространява чрез свинете, доведе до избиването на между 300 000 и 400 000 прасета. Струва ми се, че трябва да намерим други начини да проявим солидарност, тъй като туристическите агенции са продавали почивки в тези дестинации, докато сега хората пътуват до там само по необходимост. Тъй като разполагаме с Парламентарната

асамблея EuroLat, трябва да обмислим възможността да подпомогнем Мексико, където се предполага, че инфекцията ще предизвика спад в БВП с 4–5 % в сравнение с настоящите нива.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). - (ES) Г-н председател, искам да заявя, че ние трябва да изпращаме реалистични послания до гражданите, които представляваме, както се опита да направи и членът на Комисията.

Днес науката е много по-добре подготвена да се справи с тази пандемия, отколкото преди четири години, а доказателство за това е ниският брой на смъртните случаи. Вече се знае много повече за случаите при птици и хора, както и за историята на предаване на вируса на свинския грип. Много повече решения на проблема са известни и аз считам, че трябва да се доверим на научните изследвания, да ги насърчаваме и да изискваме засилено проучване върху ваксините, както отбеляза г-н Trakatellis.

Знаем също, че обществото е далеч по-подготвено отпреди благодарение на богатия опит и организационните усилия на всички държави, особено на европейските, с оглед предотвратяване на по-нататъшно разпространение, наличността от складирани медикаменти и предоставяне на пълноценни грижи на гражданите.

Независимо от това изразявам загриженост във връзка с недостига на информация за гражданите. Ако погледнем печатните издания, ще видим, че 90 % – или дори повече – от публикуваните материали акцентират върху намаляващата честота на инфекциите, но твърде малко се коментира лечението или какво следва да бъде поведението на гражданите.

Считам, че трябва да има много повече информация. Считам също, че се нуждаем от много по-големи политически усилия по отношение на нашите граждани. За да дам пример, ще кажа, че съм изумена, че нито един представител на групата на социалистите в Европейския парламент не присъства на това разискване и местата им останаха празни, а в същото време никой не поиска думата, за да обясни това поведение, защото проблемът надхвърля отделните партии и засяга всички правителства.

Искам да подчертая възможността да подадем ръка за помощ на трети страни, както се изрази предишният оратор. Трябва да предоставим пълна подкрепа на онези страни, които нямат условията, базата или възможността да предоставят помощ на своите граждани.

Следователно Европа на солидарността трябва да премине към действия, както и Европа на комуникациите.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, искам да се обърна към члена на Комисията, за да изразя тревогата си. Изглежда, че развитието на вируса е достигнало стабилно състояние в Мексико, Европа и другаде, и едва днес чух коментари по радиото, че може да сме прекалили, че може да сме накарали гражданите да се тревожат без причина.

Тревогата ми, г-жо член на Комисията, не е свързана с настоящата ситуация, а с това какво ще се случи през месец октомври, когато зимата наближи. Известно е, че вирусите не обичат високите температури. Така че опасността не е в настоящия момент, но ще изникне отново през зимата – през месеците октомври или ноември.

Това, което бихме желали да узнаем, г-жо член на Комисията, е какво точно правите Вие, за да гарантирате, че сме напълно подготвени да се справим с този вирус, който може да се развие и да мутира дотогава. Казват ни, че трябва да се приготвят ваксини, но сигурно ли е, че тези ваксини, които ще бъдат разработени, ще бъдат подходящи за прилагане във всеки един от случаите?

Това са въпросите, които ме тревожат. Загрижеността ми е за следващия зимен сезон. Затова необходимостта от комуникация е налице. Трябва да се обясни на съгражданите ни, че каквото и да се случи, не става въпрос за сваляне на гарда и че те трябва да останат нащрек. Ще бъде ли възможно за Вас, г-жо член на Комисията, да разпространите нещо като кратък наръчник, който да помогне на гражданите да усвоят някои полезни навици?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, за мен ще представлява интерес да узная дали разполагаме със статистика относно маските за лице. С колко такива маски разполага Европа и какви количества от тях могат да бъдат произведени в случай на епидемия от това заболяване? Разбира се, същото се отнася и до медикаментите. Извършена ли е оценка относно складираните наличности в Европа и количествата, които могат да бъдат произведени при нужда? Мислите ли, че ще може бързо и ефективно да се предостави информация на лекарите на 23-те езика на Европейския съюз?

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, благодаря Ви преди всичко за изчерпателното и подробно представяне. Аз бях докладчик за Европейския парламент относно подготовката

на 27-те държави-членки за справяне с птичия грип. Тогава заедно с кабинета на члена на Комисията установихме, че някои държави изостават главно по отношение на запасите от противовирусни средства. Бих искал да Ви попитам тази констатация остава ли валидна и днес или не, което би означавало, че държавите-членки са по-добре подготвени?

Също така ми се иска да Ви помоля да предприемете нещо, което се отнася до популярния печат и слуховете, които се носят из Европейския съюз и предизвикват паника сред населението. Смятам, че това е отговорност и на държавите-членки и вероятно Вашият кабинет ще излезе с препоръка в това отношение.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, благодаря Ви за присъствието и за това, че се отзовахте толкова бързо. Ако направим сравнение със ситуацията с птичия грип, излиза, че – дори и да проявявам нетърпение – съм много доволен от отговора на Европейския съюз, СЗО и самите държави-членки.

Някои колеги изказаха мнение, че е налице недостиг на информация. В Германия, струва ми се, ми беше предоставена достатъчно информация какво поведение да възприема. Също така ми се иска да не държим Европа отговорна за всяко нещо. Според мен предоставянето на информация е задължение на държавите-членки. Трябва да се възползваме и от тази възможност, за да им напомним, че те са длъжни да изпълнят задължението си да осигуряват информация. Чуха се гласове, че все още се срещат някои проблеми, особено по отношение на запасите от ваксини. Бих искал да разбера дали наистина ситуацията стои по този начин, дали държавите-членки наистина нямат желание да споделят количествата ваксини и ги съхраняват единствено за прилагане на собствената си територия или пък са дали съгласие да предоставят част от своите ваксини на други държави. В такъв случай ще се върнем на етапа, на който Комисията се намира понастоящем. Искам да изразя благодарността си за бързите и отлични действия. Поздравления!

Председател. – С това времето за изказвания по процедурата с вдигане на ръка („catch the eye“) приключва.

Преди да дам думата на члена на Комисията, аз също искам да изразя благодарност за встъпителното й изказване. Искам и предварително да й благодаря за цялата информация, която в най-скоро време ще ни предостави по такъв въпрос от изключителна важност и актуалност. Това показва, че както Европейският съюз, така и държавите-членки се отнасят към проблема позитивно и в максимална степен се приближават до хората.

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря на членовете на ЕП за направените изказвания. За мен е изключително важно да чуя оценките ви по въпрос от такова значение.

Най-напред, позволете ми да ви уверя, че всички структури, създадени за справяне с всякакъв вид заплаха за здравето от този мащаб, работят добре и всички инструменти, с които разполагаме, са били използвани.

Както казах и във встъпителното си изказване, от 25 април 2009 г. насам поддържаме всекидневно тясна връзка с всички държави-членки и получаваме уверения, че предоставените от нас директиви се прилагат и дават резултати. Но като имаме предвид настоящата криза, ние непрекъснато усъвършенстваме структурите и инструментите, което е логична стъпка, защото само в ситуация на реална криза можем да забележим слабите страни на всяка структура.

Много от ораторите споменаха противовирусните средства и степента на достатъчност на запасите. За съжаление, както ви е известно, предшественикът ми е разисквал проблема за създаване на запаси на ниво ЕС със здравните министри, но отново за съжаление, те не са пожелали Европа да се заеме с тази координация. Миналата година в Анжер отново обсъдихме този проблем по време на френското председателство и отново здравните министри настояха всяка държава-членка да има свободата сама да реши от какви запаси се нуждае. Известно ни е, че между запасите на отделните държави-членки има големи разлики и изразяваме загрижеността си от този факт.

С оглед заключенията на здравните министри от 30 април 2009 г. решихме, че Комисията ще работи в тясно сътрудничество с държавите-членки и ако някоя държава-членка се нуждае от помощ, тогава, в духа на солидарността, ще се обърнем с призив за помощ и ще се опитаме да координираме потребностите на държавите-членки.

По отношение на новата ваксина, както отбелязах, лично аз проведох срещи с производителите и подробно обсъдихме необходимостта както от новата ваксина, така и от противовирусни средства. Надяваме се, че на 11 май 2009 г. ще разполагаме с изходните щамове за приготвяне на ваксина, които да предоставим на производителите, за да могат те да започнат да произвеждат ваксината. Не мога да кажа кога ще бъде готова,

тъй като това ще зависи и от ефективността на запасите, но по наши оценки процесът трябва да отнеме между 8 и 12 седмици.

В отговор на въпроса на г-жа Grossetête искам да кажа, че напълно съм съгласна с нея, че трябва да запазим бдителност, за да посрещнем евентуалните нужди, особено след края на летния сезон, но със създаването на новата ваксина се надявам да съумеем да удовлетворим потребностите на хората.

Искам да наблегна пак на сериозността на ситуацията, но да подчертая, че няма място за паника. Съгласна съм с г-н Adamou, че всички трябва в максимална степен да проявим здрав разум и реализъм в дадената ситуация – изпадането в паника няма да помогне на никого.

Председател. – Разискването приключи.

16. Равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица – Бременни работнички (разискване)

Председател. – Следващата точка е общи разисквания по следните доклади:

- доклада (A6-0258/2009) на г-жа Lulling – от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО [COM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)];

- доклада (A6-0267/2009) на г-жа Estrela – от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 92/85/ЕИО на Съвета за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки [COM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)].

Astrid Lulling, докладчик. – (FR) Г-н председател, 22 години след гласуването на текст, който е имал за цел гарантирането на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, включително и техните помагачи съпрузи, Комисията най-после излезе с ново предложение за подмяна на неефективния и морално остарял текст от 1986 г., но този път на вече много по-сOLIDНО правно основание.

Бих искала да отбележа най-напред едно от главните подобрения, а именно това, че в никоя държава-членка не следва повече да съществува забрана за учредяването на дружество от съпрузи или признатите партньори, съжителстващи на семейни начала. Това е ефикасен начин за подпомагане на положението на помагачите съпрузи, на онези милиони невидими работници, заети в областта на селското стопанство, занаятите, търговията, малките и средни предприятия (МСП) и свободните професии. Съдбата им е предмет на загрижеността на Европейския парламент от 90-те години на XX век.

За съжаление, предложението на Комисията все още има твърде сериозни слабости по отношение на социалното осигуряване на помагачите съпрузи и признатите партньори, съжителстващи на семейни начала. Опитът показва, че когато помагачите партньори трябва да кандидатстват за някоя от схемите за социална сигурност, по-голямата част се въздържат от такава стъпка. Никой от тях не си дава сметка, че в случай на развод, често пъти дори и след повече от 20 години брачен живот и работа в семейния бизнес, ще загуби всички социални придобивки, по-конкретно правото на пенсиониране.

Бихме желали да запазим досегашната клауза относно признаването на труда на помагачите съпрузи, с оглед изплащане на компенсации, особено в случаите на развод, в които помагачият съпруг се озовава в несигурно положение след години работа в семейния бизнес.

На последно място, по отношение на защитата на майчинството, ние открихме формула, която най-добре съответства на специфичните обстоятелства при работещи самостоятелно заети жени и помагачи съпруги. Те трябва да имат право на отпуск по майчинство с такава продължителност, каквато те изберат, при условие че целият срок не надхвърля предвидения в директивата за работещите жени.

Според нас това са най-важните поправки, ако искаме да предотвратим публикуването на поредната директива с размито съдържание, която няма да ни даде възможности да гарантираме равното третиране на мъжете и жените в тази област.

Получихме информация за дузината предложения за изменения, внесени от г-н Cosilovo от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа относно определението за помагачи съпрузи и партньори, съжителстващи на семейни начала. Леко съм изненадана, тъй като в комисията по правата на жените и равенството между половете ние – и тук имам предвид всички групи – се споразумяхме да се придържаме към определенията, дадени в предложението на Комисията, което е правно издържано и приемливо за всички и което предвижда като помагачи съпрузи да се третираат и партньорите, съжителстващи на семейни начала със самостоятелно заети лица, признати за такива по националното законодателство.

Това определение е ясно и точно. Нямаме нужда да се внасят изменения, които са неясни и не са солидни в законово отношение. Призовавам групата ALDE да оттегли тези поправки. Приемам, че се е получило разминаване между докладчика в сянка на тази група и г-н Cosilovo. В момента работя по въпроса.

За съжаление, комисията по правата на жените и равенството между половете е приела друг доклад, съдържащ 74 изменения, по-голямата част от които без пряка връзка с първоначалната цел на предложението на Комисията, а именно укрепване на устоите на закрилата на майчинството чрез подобряване на здравето и безопасността на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки.

Бих искала ясно да отбележа, че тази директива не засяга самостоятелно заетите жени, помагачите съпруги или партньорките, съжителстващи на семейни начала със самостоятелно заети лица. Тяхното специфично положение ще бъде разгледано в рамките на новата директива за равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, което ще бъде предмет на отделен доклад.

(Председателят отнема думата на оратора)

Edite Estrela, докладчик. – (PT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, позволете ми да започна с благодарности към следните хора: докладчиците в сянка; докладчиците по становището на комисията по заетост и социални въпроси, и комисията по правни въпроси, секретариатите на комисията по правата на жените и равенството между половете и групата на социалистите в Европейския парламент, социалните партньори, неправителствените организации, експертите, взели участие в откритите изслушвания в Брюксел и Лисабон, представителите на Комисията и Съвета, и моите асистенти. Благодаря на всички за подкрепата и предложенията.

Предложенията в моя доклад са резултат от процеса на участие на много хора и на голям брой работни срещи с всички онези, заинтересувани от това Европейският съюз да се съобрази с директива относно отпуска по майчинство, която да бъде адекватна на времето. Главните цели на предложените от мен изменения са: първо, укрепване на правата на работещите жени по време на бременност, в периода след раждане и по време на кърмене; второ, насърчаване на успешното съчетаване на професионалния, семейния и личния живот; и трето, подпомагане на онези европейски граждани, които искат да имат деца и които ще допринесат за увеличаване на естествения прираст.

Ето защо предлагам удължаване на защитата срещу уволнение до 12 месеца, премахване на задължението за полагане на нощен и извънреден труд при желание от страна на жената, и намаляване на работния ден с два часа за целите на кърменето, без загуба на никакви привилегии. В най-голяма степен иновативно е предложението на Европейската комисия по отношение на отпуска по бащинство. Правото на Общността трябва да възприеме принципа на поделения отпуск с оглед насърчаване на по-справедливото поделение на личните и семейните задължения между мъжете и жените, което води до повишаване на качеството на живот и благоденствието на децата. Бащите трябва да бъдат ангажирани със семейните задължения от момента на раждане или осиновяване на детето. Освен това трябва да се преборим с икономическите, социалните и културните предразсъдъци, свързани с правото на отпуск по бащинство, и да променим нагласите на хората.

Докато в Швеция, например, гледат на мъжа, който не поема част от отговорностите и не взема отпуск по бащинство, като на лош баща, то в държавите от южна Европа е в сила обратното: бащите биват убеждавани от работодателите и колегите си мъже да не се възползват от законно полагащия им се отпуск по бащинство. Поради тази причина предлагам да въведем задължителен двуседмичен отпуск по бащинство, който да не може да се преотстъпва и да бъде 100 % платен, без загуба на никакви професионални права. Доказано е, че поделянето на семейните задължения между мъжете и жените е първата крачка към успешното съчетаване на семейния и професионалния живот. Макар и да имат същото право на професионална кариера като мъжете, жените обаче не могат да извършват същия обем работа като мъжете извън дома и три пъти повече работа въщи.

Семейният живот е една от причините за по-големия брой безработни жени в сравнение с мъжете. Нещо повече, по време на интервютата за работа често пъти се задава въпросът дали кандидатът има намерение да

склучва брак или да има деца. Личният живот на жените се гледа под лупа и в крайна сметка те не могат да се надяват на успех, ако разкрият естественото желание да бъдат майки. Майчинството не трябва да се разглежда като проблем за работодателите или икономиката. Напротив, това е служба в полза на обществото, тъй като по този начин се преборваме с ниската раждаемост и застаряването на населението, като в същото време гарантираме устойчивостта на системата за социална сигурност.

Поради тези причини е недопустимо жените да бъдат наказвани, защото са майки. Истината обаче е, че често пъти те не могат да се издигат в кариерата си, не получават обичайните бонуси за производителност или дял от печалбата и са принудени да приемат по-унизителна и в по-ниска степен удовлетворяваща ги професионална работа. Длъжни сме да променим това положение.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, уважаеми колеги, позволете ми най-напред да благодаря на г-жа Estrela и г-жа Lulling за докладите. Оценявам усилията и подкрепата на Европейския парламент за предложенията на Комисията в рамките на пакета мерки, приети миналата есен, за съчетаване на професионалния и семейния живот.

Както ви е известно, задачата за съчетаване на професионалния, семейния и личния живот е един от приоритетите на плана на Комисията за равенство на половете. Процесът на насърчаване на политики, фокусирани върху тези проблеми, е от ключово значение за насърчаването на участието на жените в пазара на труда и за справянето с проблеми, свързани с изменящите се форми на семейството, застаряващото население и подкрепата за равното третиране на мъжете и жените. В този смисъл смятам, че е необходимо да се подобри законодателството в областта на отпуските по майчинство и бащинство. Освен това е съществено важно да се подобри статутът на жените в качеството на самостоятелно заети лица.

Издавам задоволство от отбелязания напредък по двете предложения за промени в законодателството, внесени от Комисията. Доволен съм и от успеха на преговорите между социалните партньори относно отпуска по бащинство. Надявам се преди лятната ваканция да успее да внесе официално предложение това споразумение да придобие задължителен характер. Искам да се спра накратко върху целите на Комисията за изменения в директивата относно отпуска по майчинство, а именно насърчаване на високи нива на безопасност и здраве за майките, насърчаване на желанието на жените да имат толкова деца, колкото искат, и подкрепа за участието на жените на пазара на труда. В това отношение предложението на Комисията е насочено главно към удължаване на отпуска по майчинство от 14 на 18 седмици, увеличаване на придобивките по време на майчинство, позволяващи на жените да прекъснат работа и да се грижат за децата си, като в същото време чувстват финансова сигурност, и осигуряване на по-голяма гъвкавост на жените по отношение на уреждането на отпуска по майчинство и условията на труд при завръщането им на работа. Давам си сметка за трудностите, свързани с постигането на точния баланс между насърчаване на закрилата и превръщането на допълнителните мерки в икономически приемливи за работодателите и държавите-членки.

Г-н председател, уважаеми колеги, Комисията приветства многобройните изменения, извършени от Парламента, които ще спомогнат за укрепване или изясняване на проектодирективата. Към тях се отнасят: изменение № 11 относно демографските тенденции, изменение № 25 относно необходимостта от по-добро съвместяване на професионалния и семейния живот, изменение № 50 относно подкрепата за държавите-членки в насърчаването на почасовата заетост, изменение № 35 относно отпуска по майчинство по желание преди раждане, изменение № 53, уточняващо възможността за повишаване на заплатите на жени в отпуск по майчинство, и изменение № 56 относно пенсионните права на работничките. Комисията е готова също да приеме и някои други изменения по принцип или в цялост.

Приветствам също така и изменението, което ще позволи при определени условия отпускът по бащинство да се счита за отпуск по майчинство. Подобна клауза взема предвид разликите между държавите-членки и ще отговори на изискванията на държавите-членки със силно развити системи за отпуск по семейни причини, каквито са северноевропейските страни. Все пак обаче, бих искал да избегнем ситуация, при която преразглеждането на Директива 92/85/ЕИО може да се използва като възможност за въвеждане на теми, чието разглеждане би следвало да се извърши в друг контекст. Според мен това ще доведе до саботиране на целите на предложението на Комисията, които преди всичко включват по-голяма закрила на майките и, на второ място, подкрепа за участието на жените в пазара на труда.

От тази гледна точка – въпреки пълната ми подкрепа за вашето предложение за въвеждане на отпуск по бащинство – не считам, че действащата директива, която в момента акцентира върху закрилата на майчинството, е подходящият инструмент за постигането на подобна цел. Ето защо Комисията отхвърля измененията, свързани с отпуска по бащинство. Независимо от това обаче Комисията намира за правилно разглеждането на въпроса в бъдеще с оглед достигане до окончателно споразумение сред европейските социални партньори относно отпуска по бащинство.

Със задоволство отбелязвам още искането на Парламента за въвеждане на отпуск в случаите на осиновяване на дете (изменение № 44). Идеята е разумна, но дори и в този случай ми се струва, че преразглеждането на Директива 92/85/ЕИО не е правилният начин за това. Трябва да разберем, че положението на майка, която осиновява дете, е различно. Както и в случая с отпуска по бащинство, Комисията счита за правилно разглеждането на въпроса на по-късен етап и подчертано във връзка с темата за отпуска по бащинство.

Г-н председател, уважаеми колеги, Комисията приветства предложението ви за 20-седмичен отпуск по майчинство. Това съответства на логиката на предложението на самата Комисия, според което в някои случаи трябва да се дава отпуск по майчинство, надхвърлящ 18 седмици. Важно е обаче да се покаже въздействието от това удължаване върху други положения от предложението на Комисията. По въпроса за кърменето искам да отбележа, че жени, чиито отпуск по майчинство трае 18 седмици, ще имат достатъчно време да кърмят своите деца, без да е необходимо адаптиране на работното време. При тези обстоятелства не мога да подкрепя идеята за въвеждане на правно задължение относно адаптирането на работното време на кърмачките. Вместо това призовавам държавите-членки да обмислят възможността за вземане на други мерки, позволяващи на жените да продължат кърменето дори и след изтичане на 18-те седмици на отпуска по майчинство. По подобен начин, относно доходите по време на майчинство, предложението на Комисията въвежда принципа за изплащане на пълната заплата. В действителност много държави-членки вече прилагат този принцип. Предложението на Комисията предвижда държавите-членки да определят максимални нива за тези плащания. Комисията не подкрепя предложението на Парламента изплащането на заплатите в пълен размер за определен период от време и определяне на максимални нива за остатъка от отпуска по майчинство, защото това ще накара майките да не се възползват от пълния срок на отпуска. Поради тези основания Комисията не препоръчва одобряването на тези изменения.

Комисията счита също, че някои от измененията ограничават ефекта от предложението, въвеждат твърде много подробности или надхвърлят обхвата на правомощията на тази директива. Това се отнася, например, за изменение № 30 относно правото за отказ от нощен труд. Според мен бременните или кърмачките трябва да имат правото да отказват нощен труд по всяко време, без да посочват причини. Същото важи и за проблема със санкциите. В този смисъл Комисията е на мнение, че е важно да се уточни, че компенсациите не трябва да бъдат ограничавани посредством горни граници, определени на национално равнище. Този важен принцип е постановен от Съда на Европейските общности. Затова Комисията не може да приеме изменение № 68.

Г-н председател, уважаеми колеги, позволете ми сега да се спра по-подробно на доклада на г-жа Lulling. Най-напред бих искал да подчертая огромното значение, което Комисията отдава на това предложение. От първостепенно значение е подобряването на ситуацията с равното третиране на мъжете и жените, действащи в качеството на самостоятелно заети лица, тъй като жените са много слабо представени в тази област и само едно от три развиващи стопанска дейност лица в Европейския съюз е от женски пол. Аналогична е потребността от подобряване на статута на помагашите съпрузи. Не можем да се съгласим с настоящото положение, при което хора, участващи редовно в семейния бизнес, остават без социална закрила.

Щастлив съм, че становищата на Комисията и Парламента съвпадат в голяма степен. Ето защо Комисията е в позиция да приеме (изцяло или по принцип) значителна част от измененията, представени от докладчика: на първо място изменение № 15 относно отпуска по майчинство за жени, действащи в качеството на самостоятелно заети лица, и изменение № 18, което има за цел повторното въвеждане на член 7 от директива 86/613/ЕИО относно признаването на труда на помагашите съпрузи. Става дума също и за голям брой изменения, които Комисията може да приеме изцяло или по принцип. В повечето случаи те поясняват предложението на Комисията и следователно имат за цел по-добра юридическа сигурност.

Длъжен съм обаче да отбележа, че Комисията не може да приеме изменение № 14 относно социалната закрила на помагашите съпрузи. Наясно съм с важността на проблема за Европейския парламент. Но в случая това изменение създава конкретни проблеми. На първо място, въведеният в предложението на Комисията доброволен подход представлява значителна крачка напред в сравнение с настоящата ситуация. Предложението на Комисията предвижда – като задължителен ангажимент на държавите-членки – правото на помагашите съпрузи, по тяхно желание, на същата степен на защита като на лицата, действащи в качеството на самостоятелно заети. Задължителното включване на помагашите съпрузи в системата за социална защита ще доведе до сериозни финансови последици. Във времето на икономическа криза трябва да се опитаме да гарантираме, че предприятията, особено малките семейни дружества, няма да бъдат принуждавани да правят допълнителни разходи. Затова считам, че помагашите съпрузи трябва да имат правото на избор. Нещо повече, това изменение ще улесни в значителна степен възможността за постигане на съгласие със Съвета.

В заключение искам да отбележа, че становището на Комисията относно различните поправки към двете законодателни предложения е предоставено на Парламента в писмен вид и ще бъде приложено към протокола от пленарната сесия.

Joel Hasse Ferreira, заместник-докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси. – (PT) Г-жа Madeira се е опитала да гарантира реално равенство за бременните работнички и за всяка жена в детеродна възраст по отношение на достъпа и оставането им на пазара на труда. Госпожи и господа, често пъти жените биват изправяни пред избора между професионалния и личния живот, особено по въпроса за майчинството, което в крайна сметка им пречи да се чувстват пълноценни личности по отношение на тяхното физическо и психическо здраве. Следователно сме длъжни да приемем подход, който е лишен от предразсъдъци спрямо правата и закрилата на жените в съответствие с европейския социален модел. Бихме искали да включим и отпуска по бащинство в тази рамка, което, както видяхме, не съвпада с решението на Комисията.

Г-н член на Комисията, всеки, отсъствал 18 седмици от работното място, се нуждае от специално обучение при възобновяване на работата с оглед запазване на легитимните възможности за кариерно развитие и предотвратяване на загубата на професионални позиции. Поради тази причина трябва да гарантираме следното: работата им да бъде защитена за период от 12 месеца, така че при завръщането си на работа да могат да преустроят личния си живот, да съвместят обучението и новите задължения. Удължаването от шест на дванайсет месеца е въпрос на здрав разум. От съществено значение е всяка от държавите-членки да изработи законодателство относно правата на самостоятелно заетите жени и то да се превърне в ясен политически сигнал, на който да има реакция от страна на Комисията.

Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, адаптирането на работното време след раждане не трябва да бъде изключително право на жените, тъй като съответните съпрузи, партньори или родители също трябва да имат право да поискат това от работодателите си. Това предложение е много важно и трябва да се контролира от регулаторните органи в държавите-членки. Накрая, госпожи и господа, считаме, че този подход е много по-адекватен на европейския социален модел, към който сме се устремили. Не става въпрос само за жените, а за цялото общество.

Luigi Cocilovo, докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам от самото начало да отбележа, за да спестя време, че съм съгласен по същество с изложението, направено от г-жа Lulling, която беше докладчик на водещата комисия по този доклад.

Темата е „равно третиране на мъжете и жените, действащи в качеството на самостоятелно заети лица“. Комисията по заетост и социални въпроси прие няколко изменения, които внесох отново от името на моята парламентарна група. Според мен някои от тях могат да бъдат оттеглени, тъй като се припокриват с вече приети от водещата комисия текстове.

Ние също ще настояваме за изменение № 14, засягащо член 6, защото според нас да се превърне нещо, което е задължително за основния работещ, в право на избор от страна на помагащите съпрузи или партньори, съжителстващи на семейни начала, означава намаляване на закрилата и отваряне на вратичка за условия, които подкопават целите на Комисията.

Що се отнася до останалото, смятам, че с г-жа Lulling ще постигнем съгласие за въвеждане на понятието „помагащи партньори, съжителстващи на семейни начала“, във всяка част от текста на Комисията, вместо да го оставяме открит за тълкувания. Честно казано обаче, това е въпрос от второстепенно значение спрямо общата за всички основна цел.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (PL) Г-н председател, целта на директивата на Съвета от 1986 г. беше да приложи принципа на равно третиране на жените и мъжете, действащи в качеството на самостоятелно заети лица, да даде на помагащите съпрузи ясно дефиниран професионален статут и да определи техните права и минимални гаранции. Настоящото предложение на Комисията все още не е достатъчно амбициозно и съдържа твърде малко неща по отношение на изработването на решения с обвързващ характер.

Предложението за гарантиране на възможността самостоятелно заетите жени да ползват до 14 седмици отпуск по майчинство, включително и задължителен двуседмичен отпуск, заслужава подкрепа, както и предложението за право на изплащане на средства от социалноосигурителното покритие за помагащите съпрузи наравно със самостоятелно заетите работници.

От друга страна, предложението за освобождаване на самостоятелно заетите лица, и по-специално на помагащите съпрузи, от задължението да участват в схемите за социална сигурност, е смущаващо. Това няма да допринесе за равното третиране на жените и мъжете и затова нашият съвет е компетентните органи по въпросите на равните права, покрити от директивите, да се заемат с контрола върху правилното прилагане на тази директива.

Накрая бих искала да поздравя и двамата автори за отлично подготвените доклади.

Maria Petre, *от името на групата PPE-DE*. – (RO) Преди всичко искам да благодаря на докладчика, г-жа Estrela, за доклада и положените от нея усилия.

Смятам, че усъвършенстването на Директива 92/85 дава решение на един действително сериозен проблем за Европа. Имам предвид както застаряващото население, така и намаляването на населението, за които говорим от толкова дълго време. От гледната точка на парламентарната група на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи семейството като фундаментална ценност със сигурност ни запължава да разработим фокусираща проблема политическа мярка и поради тази причина приветстваме развитието на процеса по отношение на директивата относно майчинството и майчиното здраве.

Зарадвах се да чуя в тази зала членът на Комисията г-н Шпидла да говори в подкрепа на удължаване на срока на майчинство, както направихме и ние в комисията по правата на жените и равенството между половете. Не смятам, че това е свързано с равен достъп на жените до пазара на труда. Наясно сме с подкрепата на Световната здравна организация и УНИЦЕФ, потвърдена от научни аргументи, за тезата, че родилките се нуждаят от 24 седмици за пълно възстановяване на работния капацитет.

Според мен не трябва да карае младите жени да избират между семейния живот и кариерата. В действителност днешното разискване за изменение на директивата ще предостави основа за постигане на баланса между професионалния и личния живот. Приветствам въвеждането на идеята за отпуск по бащинство, въпреки че в момента няма необходимост от това, защото ще ни даде възможност да дадем сигнал на младите семейства, които очакват нещо подобно от нас, членовете на Европейския парламент.

Лично за мен присъствието в дома на двамата родители е от съществено значение за бебетата през първите седмици от живота им. Считаю също така, че майчинството и бащинството са житейски реалности, поради което давам съгласието си за третиране на въпроса по достоен начин, а не като проблем или дори неудобство. Като член на ЕП от Румъния и майка на две деца, родени, за съжаление, по време на комунистическия режим, който страната ми преживя, мога да ви уверя, че имам допълнителни основания да подкрепя предложените мерки.

Lissy Gröner, *от името на групата PSE*. – (DE) Г-н председател, комисията по правата на жените и равенството между половете днес направи съществен принос към гарантирането на социална Европа и искам искрено да благодаря на докладчиците, г-жа Estrela и г-жа Lulling.

За нас в групата на социалистите в Европейския парламент този въпрос има два много съществени аспекта, на които искам накратко да се спра. От една страна е важно да се включат бащите в рамковата стратегия за подобряване на баланса между професионалния и семейния живот. Ние не искаме като Комисията 18-седмичен отпуск по майчинство, тъй като той е в сила в повечето европейски страни, с изключение на Германия и Малта. Ние искаме да отидем една стъпка по-напред, като въведем двуседмичен отпуск по бащинство.

За нас е важно също така двете директиви да предлагат еднакви права за двойките от един и същи пол. Това е от значение в случая на директивата относно помагащите съпрузи и помагащия член при несемейните двойки. Искам да подчертая, че тези системи на закрила трябва да бъдат задължителни, в противен случай ще станат спорни.

Искам още веднъж да отговоря на изтъкнатия от работодателите аргумент, че директивата относно удължения отпуск по майчинство ще постави сериозни проблеми пред дружествата във времена на криза. Това не е вярно. В Германия разполагаме със система, при която в случаите на разходопокривна схема разходите се възстановяват – дори до сто процента! Ето защо се обръщам с молба към групата на консерваторите да проявят разбиране и да последват нашия пример за усъвършенстване на правната защита за работещите майки.

Преди европейските избори искаме да изпратим на хората, особено на майките и бащите, ясен и определен сигнал, че във време на криза концепцията за социална Европа няма да бъде изоставена, и ясно да заявим, че нашата цел е инвестиция в хора, в бъдещите поколения и демографските промени. Бих искала, във връзка с включването на бащите в законодателството, г-н Шпидла да помисли отново и заедно с нас да се бори в Съвета

за отбелязване на напредък по отношение на отпуски по майчинство и гарантиране на по-добър баланс между професионалния и семейния живот.

Claire Gibault, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да поздравя г-жа Estrela и да ѝ благодаря на за качествен доклад.

Време беше Комисията и Парламентът да се заемат с този въпрос. Нуждаем се от спешни мерки за закрила на бременните, родилките или кърмачките, а гаранциите за спазването на техните права са от съществено значение. От тази гледна точка докладът е добре балансиран, разгледани са: регламентирането на нощния труд; защитата срещу уволнение; права, свързани със социалната защита и трудовите договори, и защитата на тези права, особено свързаните със заплащането на отпуски по майчинство.

Не съм съгласна обаче с предложенията на г-жа Estrela относно задължителния отпуск по бащинство и продължителността на отпуски по майчинство. Не можем да отречем, че майчинството все още е пречка за кариерното развитие на младите жени. Затова не трябва да се пренебрегва много важния момент със завръщането на работа на майките.

Отпускът по майчинство не бива да поставя жените в неизгодно положение. Прекалено дългият отпуск по майчинство несъмнено ще доведе до по-слаби шансове на жените за завръщане към по-добри условия на пазара на труда. В този смисъл предложението на Комисията за определяне на срок за отпуск по майчинство от 18 седмици и придружаването му с реалистични мерки е отлично решение, защото отчита в еднаква степен положението на работещите и на работодателите.

Ако искаме да се преборим с дискриминацията и да защитим правата на жените, трябва да гарантираме, че жените няма да се примирят с отказ от кариера, а ако го направят, това ще бъде резултат от активен избор на начин на живот. Трябва да изобличим лицемерието на идеята за свободния избор, който често пъти е продиктуван пряко от нееднаквото заплащане на труда на мъжете и жените и недостатъчните на брой детски заведения.

Според мен отпускът по бащинство няма място в тази директива. Обаче ако ще остава като част от нея, е необходима по-голяма гъвкавост. Гласуването в комисията на компромисното решение за намаляване на отпуски по бащинство от четири на две седмици е крачка напред, но защо отпускът по бащинство да става задължителен?

Съгласна съм, че бащите трябва да вземат участие, но свързаните с него очаквания може да се окажат прекомерни, а ако наистина искаме едновременно присъствие на бащите и майките да е от полза за самите тях и за децата им, трябва да запазим идеята за избор. Съчетаването на професионалния и семейния живот е в основата на европейския социален проект, но преди да предприемем такава важна промяна в културата, трябва да сме постигнали консенсус.

Ewa Tomaszewska, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н председател, предложението, което има за цел удължаване на минималния отпуск по майчинство и съдържа също други разпоредби, улесняващи съчетаването на семейния и професионалния живот, е крачка в правилната посока. Ние го подкрепяме, въпреки че според нас то не е достатъчно радикално.

Във времена на драстичен демографски срив в Европа всяка форма на подкрепа на семейството е ценна. Контактът на малкото дете, особено на новороденото, с неговата майка стимулира правилното емоционално развитие на детето. Кърменето е много важно за имунитета и биологичното здраве на детето. И все пак, предложената промяна не е достатъчна. В съответствие с принципа на субсидиарността отделните държави-членки трябва да продължават да търсят по-добри решения.

Искам също да привлека вниманието ви върху два проблема. Правото на жените на пенсия за прослужени години обикновено не взема предвид времето, прекарано в отглеждане на дете, или го прави в недостатъчна степен. Жените и майките в многодетни семейства страдат от дискриминация както на пазара на труда, така и от страна на пенсионната система. Трябва да си поставим за цел въвеждането на заплащане за отглеждането на децата.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE.* – (ES) Г-н председател, с удовлетворение отбелязвам, че въпросите, свързани с равенството между мъжете и жените, и в частност липсата на дискриминация между половете постепенно придобиват все по-голяма тежест в социалната и политическата област. Независимо от това разискванията, които проведохме през последните седмици в контекста на реформата на тези две директиви показват, че предстои още много работа в хода на обсъжданията и убеждаването.

Поддържам тези, които твърдят, че истинско равенство може да бъде постигнато единствено когато успеем да създадем подходящите рамки, с които да предотвратим дискриминацията на жените в обществото или на работното място; а също и когато тези рамки дадат възможност и в действителност задължат дори мъжете да поемат своите отговорности в личния и семеен живот.

Предвид казаното искам да подчертая, че навсякъде в Европа отпускът по майчинство трябва да бъде най-малко 24 седмици, както настояват Световната здравна организация и Европейското женско лоби; настоявам също и за спешно предприемане на стъпки в посока съвместни, равни задължения за двойките с оглед поделение на тежестта, както и равна отговорност за отглеждането на децата.

Věra Flasarová, от името на групата GUE/NGL. – (CS) Госпожи и господа, г-жа Lulling се е заела с трудна, но необходима задача. В повечето държави-членки на ЕС предоставящите грижи и помощниците, особено съпруги или съпрузи, не притежават законен статут и трудът им не се признава, независимо от факта, че дейността им допринася за повече от 11 % от самостоятелната заетост в Европа. Друга характерна черта е липсата на социална осигуровка за тези лица. Ако това продължи да бъде въпрос на свободен избор, много хора ще предпочетат да не плащат осигуровки заради свързаните с това разходи. Често пъти се стига до положение, при което хората, сътрудничили по този начин, се оказват сами поради раздяла или смърт на партньора, например, лишени от издръжка или право на социални придобивки или пенсия. Ето защо подкрепям предложението за въвеждане на задължително социално осигуряване в страните от Европейския съюз. Искам да добавя обаче, че осигуровките трябва да бъдат за тези хора мотивиращ фактор, затова размерът на вноските следва да бъде съобразен с възможностите им.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Поздравявам г-жа Lulling и г-жа Estrela за внесените от тях доклади и съм дълбоко убедена, че тези доклади ще помогнат на много семейства, като премахнат дискриминацията в областта на търговията и на подкрепата за майчинството. Много жени помагат на мъжете си в бизнеса, а действащите схеми за социална сигурност не им предоставят никаква закрила. Подкрепям такова положение, при което съпругите или съпрузите, които помагат в семейни предприятия, получават закрила в същата степен, в която и самостоятелно заетите лица.

Разбира се, тук не става дума за въображаема работа, а такава, която е част от обичайния работен процес в едно дружество. Възнаграждението за помощта трябва да съответства на извършената работа. Съгласна съм с докладчика, че за разлика от Комисията, ние не подкрепяме регистрация на доброволни начала, а вместо това защитаваме правото на помагачите съпрузи да се регистрират в едни и същи системи за социална сигурност като самостоятелно заети лица, като по този начин имат покритие за разходите по обезщетения за болест, старост и инвалидност.

Предложената директива е много важна за премахването на дискриминацията срещу жените, които помагат в стопанската дейност на своите съпрузи и които не получават финансова помощ нито за майчинство, нито за напреднала възраст, което ги прави зависими или силно уязвими. Често подобни ситуации възникват в новите държави-членки, където стопанската дейност на самостоятелно заетите лица все още страда от липса на правилно планиране.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Семейството е основната ценност за Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Очевидно е, че всички сме наясно с настоящата демографска криза. Въпреки че днес по-малко се говори за това, последиците от нея са поне толкова сериозни, колкото тези от икономическата криза. Предвид казаното трябва да отделим специално внимание на регламентирането на трудовата безопасност на жените майки. Предложената директива разделя общественото мнение в Европа, както и в Парламента.

Не е добра идеята за разширяване на обхвата на регламентирането на трудовата безопасност, което се отнася изключително за бременните и кърмещи жени, върху бащите, защото условията за тяхната трудова безопасност не изискват промяна поради това, че са станали бащи. Ако се съгласим да разширим правното основание на регламента, така че да покрива член 137 от Договора за създаване на Европейската общност, и включим в обхвата на регламента отпуска по бащинство, тогава ще имаме два регламента относно родителския отпуск, включително и отпуска по бащинство. Ако вече сме се обърнали към социалните партньори с искане за споразумение във връзка с Директива 96/94/ЕО относно родителския отпуск, която също беше спомената от г-н Шпидла, защо се опитваме да отсъдим предварително до какъв вид споразумение ще се стигне?

В някои държави несъответствията между законодателство и практика са толкова големи, че задачата за изменение на директивата наистина изисква голяма доза внимание. Не би било правилно, ако Парламентът подходи към разискването така недомислено. Един лош проект за регламент относно закрилата може, при

определени обстоятелства, да направи още по-трудно наемането на работа на млади жени, защото разходите за това ще са по-големи в сравнение с наемането на мъже на тези места.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Г-н председател, искам сърдечно да поздравя г-жа Estrela за прекрасно свършената работа. Предложението на Парламента за удължаване на отпуска по майчинство до 20 седмици при пълно заплащане, като шест от тези седмици са след раждането, със сигурност не е безпочвено хрумване. Голям брой държави вече имат повече от 18 седмици отпуск по майчинство, като заплащането варира между 80 и 100 % от трудовото възнаграждение. Затова не мога да разбера защо колегите от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи искат да ограничат амбициозната европейска цел до някакви 16 седмици.

На тези, които намират разходите за твърде високи, ще кажа, че жените не трябва да търпят загуби заради това, че са станали майки. В наши дни жените често са принудени да прибегват към други форми на родителски отпуск, но не всички жени имат право да се възползват от тях. Освен това тези форми са много по-ниско платени и не са изгодни за жени с по-ниски доходи.

Госпожи и господа, за нас е важно също това, че тук се регулира и отпускът по бащинство и съвместно майчинство, тъй като директивата засяга равното третиране на мъжете и жените. Справедливата подялба на отговорностите по отглеждането на детето означава, че бащите също трябва да получават отпуск при раждането на детето. Госпожи и господа, ако трябва да бъдем искрени, две седмици е много скромно начало, но то е важно в онези държави, в които бащите тепърва ще получават признание за ролята си в младите семейства.

Госпожи и господа, социалните партньори не успяха да постигнат съгласие относно отпуска по бащинство или за осиновяване, затова ние от групата на социалистите в Европейския парламент считаме за свой дълг да регламентираме тази област от директивата в полза на бащите и приемните родители. Сигурна съм, че мнозинството в залата ще ни подкрепи.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа. По-доброто съчетаване на семейния и личния живот е една от шестте приоритетни области на дейност, посочени в препоръките за равенството между мъжете и жените. В крайна сметка всички сме наясно, че Европейският съюз е изправен пред демографски проблеми като ниската раждаемост и нарастващо високият дял на възрастните хора. Все пак обаче, най-доброто решение определено не се крие във въвеждането на финансови отстъпки за работодателите, които насърчават жените служители да имат деца.

Не мога да подкрепя предложеното изменение № 22, и по-специално втората му част. Майчинството и бащинството са фундаментални права, които са много важни за гарантиране на баланса в обществото. Освен това е много важно участието и на двамата родители в живота на детето още в първите му месеци. Обаче не мога да се съглася с предложението за прилагане на задължителен отпуск по бащинство. По този начин ние ще извършим лоша услуга на семействата на новородените – бащите обикновено печелят повече. Регламентирането на отпуска по бащинство се нуждае от гъвкавост – само по такъв начин ще получим положителен резултат. Накрая искам да благодаря на г-жа Estrela за работата, извършена от нея с толкова ентусиазъм.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Г-н председател, докладът на г-жа Lulling относно самостоятелно заетите лица е изчерпателен и тя е свършила огромна по обем работа по въпроса, затова не мисля, че трябва да продължаваме да даваме оценки за нея. Но трябва да обърнем вниманието на членовете на ЕП върху доклада на г-жа Estrela, която без съмнение е добре настроена към закрилата на жените, но вероятно е изпуснала главното, защото ние тук, в Парламента, се възприемаме като малки божества и мислим, че нашите решения сбъдват мечти. Въпросът е не да правим, каквото ни се иска, а да правим това, което ще даде резултат и което е наистина в интерес на жените.

Разполагаме с директива, която се отнася единствено до жените, тъй като само те могат да дават живот и само те могат да забременяват и кърмят. А искаме тази директива да определи и права за мъжете, при условие че съществува друга директива на социалните партньори относно родителския отпуск, която включва мъжете по начина, определен от социалните партньори. Затова не следва да „търгуваме“ правата на жените в период, единствен по рода си в живота им, като даваме на други правото да се възползват от всичко, през което жените преминават физически, и не следва да наказваме жените, като ги принуждаваме да не се връщат на работа поради прекомерно дългия период на отпуска по майчинство, което не е в интерес на нито един работодател, защото той няма да чака те да навършат четиридесет години, за да ги наеме на работа.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Някои теми са с по-голямо значение за институциите на Европейския съюз от други. Важните теми се разискват на форуми с максимално широко участие и публичност, или поне по време

на такива прояви се търсят решения и се предлагат отговори. За съжаление трябва да отбележим, че правата на жените не са били сред тези проблеми.

Схващането, че решаването на проблемите, свързани с пола, е от второстепенно значение, се споделя от консерваторите в Европейския парламент, Комисията и държавите-членки, но не в еднаква степен. Тъй като това е последното парламентарно разискване по въпроса в рамките на мандата на този Парламент, трябва да признаем, че Парламентът определено изигра ролята на европейската институция, отнесла се с най-голяма сериозност към въпросите за правата и социално-икономическото положение на жените, в това число бременните и самостоятелно заетите жени.

Опитахме се посредством законодателни доклади и доклади по собствена инициатива да приложим някои от принципите, залегнали в договорите, за да включим „невидимите“ групи в обществения дневен ред. Да си признаем, това се случваше най-често или в малките часове на денонощието, или когато пристигахме направо от летището. Така или иначе е налице липса на политическа воля. Това е особено очевидно, когато става дума за прилагане и изпълнение на необходимо и дългоочаквано законодателство, което ние създаваме. Забавянията и недостатъчното прилагане са често срещани явления в държавите-членки.

Призоваваме Европейската комисия и държавите-членки да не използват кризата като претекст да пренебрегват други въпроси от първостепенно значение, свързани с прилагането на европейското законодателство в тази област, независимо дали е действащо или предишно. Принасянето на жените и правата им в жертва на олтар на предполагаеми икономически интереси води до упадък на обществото. Не зная дали жените са бъдещето на човечеството, но едно нещо е сигурно – и то е, че бъдещето на нашето общество зависи от жените и тяхното здраве.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Г-н председател, проведени от Световната здравна организация научни изследвания показват, че отпуск по майчинство и раждане от 16 седмици е твърде кратък срок и дори препоръчват 24-седмичен период. Подобно на Световната организация по труда (СТО) Комисията предложи 18 седмици. Парламентът взе решение за 20 седмици, въпреки съществуващото различие между нашата група и групата на социалистите в Европейския парламент: ние сме за 16 плюс четири седмици, а групата PSE настояват за 20 седмици. В краен случай аз мога да се съглася за 20 седмици.

Втората ми забележка се отнася до отпуска по бащинство и за осиновяване. Подкрепям силно идеята бащите да вземат участие в първите седмици след раждането, но всички ние знаем, и тук трябва да благодарим на члена на Комисията г-н Шпидла за внесената от него яснота, че това не може да бъде регламентирано в настоящата директива. Все пак тази директива се отнася до здравето и безопасността, а не до родителския отпуск. Това са различни положения, които трябва да бъдат уточнени със социалните партньори.

Третата ми забележка се отнася до отпуска по майчинство и раждане за самостоятелно заети жени и помагачи съпрузи. Според мен г-жа Lulling се е справила отлично с този въпрос.

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Разглеждането на измененията на директивата за майчинството има много сериозен смисъл именно сега, за да покажем отговорността не само за решаване на някои социални проблеми в обществото, но и да посветим тази отговорност на бъдещето на Европа. С доклада на г-жа Estrela ние въвеждаме нова философия в грижите за майките, към бременните жени, към кърмачките, към родителите изобщо. Особено важно е да се включат бащите в отглеждането на децата. Именно това ще засили ролята на семейството. Нека с това възстановим баланса, който е важен и във възпитанието на децата от ранните детски години. Това е в допълнение на всички останали наши решения, свързани с антидискриминационните политики на Европейския съюз.

От съществено значение е да дадем сигурност и безопасност на бременните жени, както в семейството, така и на работното място, да им дадем равен достъп до работни места, да осигурим гъвкаво работно време, да осигурим специфични здравеопазващи услуги, да наложим пълно прилагане на законодателството. Недопустим е отказ от назначаване на работа на жена, която е бременна и ѝ предстои отпуск по майчинство. Трябва да осигурим на жените, ползващи майчинство да могат да имат автоматично всички по-благоприятни за тях изменения, настъпили в периода, в който те ползват отпуск.

В моята страна България има изключително благоприятен законодателен режим на майчинството, дълъг платен отпуск по майчинство и други опции, които позволяват на жените да избират. Комбинирането на правото с възможността за избор и съвместяване на семейните задължения с професионалната реализация е добра практика, която може да бъде препоръчана на всички страни-членки. Всъщност това е част от интегрираната политика в равното третиране на жените и мъжете.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, държавите-членки носят ясна отговорност за законодателството в областта на здравеопазването. Европа е определила минимални стандарти за отпуски по майчинство. В отделните държави-членки законодателството се различава и не подлежи на сравнение. В някои държави отпусъкът по майчинство се плаща от приходите от данъци. В други, например в Германия, изплащането става чрез здравноосигурителните дружества, а предприятията поемат основната част от разходите. Както продължителността, така и финансовата помощ за майчинството варират. При всички случаи обаче на майките се гарантира защита в случай на заболяване, дори след изтичане на отпуски по майчинство.

Вие смесвате два въпроса: отпусъкът по майчинство и родителският отпуск са две различни неща – както изтъкнахте и Вие, г-н Шпидла. Това, което бих искала да разбера, е дали в Германия, например, общият сбор от отпуски по майчинство и родителския отпуск ще отговори на изискванията на новата директива? Удължаването на срока на отпуски по майчинство, което акцентира върху здравето на майките, невинаги е предимство за жените. Дружествата наемат на работа по-малко жени, тъй като мъжете не ползват отпуски по майчинство.

Нещо повече, по-строгата правна защита срещу уволненията не помага при търсене на нова работа. Освен това трябва да гарантираме, че жените могат да намерят заетост и работа при равни условия. В този смисъл призовавам дружествата да предоставят работна среда, закриваща семейството.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) В моята родина казваме, че децата са най-голямото ни богатство, защото са нашето бъдеще. За съжаление изглежда, че ние, европейците, не проявяваме никакъв интерес към това съкровище и затова европейската култура и идентичност са застрашени.

Приветствам доклада Estrela, защото той се опитва да осигури най-добрите възможни условия за здравни грижи за бременните жени и майките. В същото време това означава и по-добро здраве за децата и по-малко проблеми по време на техния растеж. В някои от по-малко богатите държави на Европейския съюз жените се ползват от по-дълъг отпуск по майчинство в сравнение с по-богатите западни страни. Според мен Европейският парламент трябва да подкрепи в еднаква степен най-добрите условия за майките и децата. Спестявания, натрупани за сметка на децата, са най-лошият вид инвестиция в бъдещето.

Ние, жените, искаме да бъдем майки, но в същото време, разбира се, желаем да се погрижим за социалната си сигурност в един несигурен свят и във времена, когато човек не може да разчита на сигурността на брака. Съчетаването на семейния и професионалния живот трябва да бъде главният ни приоритет при решаването на демографските проблеми на Европа.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, искам да взема отношение по доклада на г-жа Estrela относно подобренията в безопасността и здравето при работа на бременните работещи жени. Той представлява малка крачка напред в посока закрила на майчинството и бащинството, които са основополагащи права и ценности на нашето общество.

От името на моята група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица/Северна зелена левица, призовах за отбелязване на по-голям напредък по отношение на закрилата на майчинството и бащинството, и по-конкретно за 22 месеца 100 % платен отпуск. Докладът предлага само 20 месеца, като не през цялото време се гарантира 100 % заплащане. Следователно не мога да разбера позицията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, които дори не желаят да приемат това.

Малката стъпка, предложена от този доклад, трябва да бъде одобрена тук и сега, така че правата на жените, децата и семействата да бъдат насърчени. Не е достатъчно само да заявим, че подкрепяме тези права. Трябва да направим множество малки крачки за укрепването и защитата на тези права.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Майчинството е най-голямото чудо, с което Бог е дарил жените. То не бива да става основание за прояви на дискриминация срещу жените, а напротив – трябва да се цени от обществото както по време на активния живот на жената, така и в напредналата ѝ възраст.

Все пак обаче трябва да останем реалисти, защото добронамерените предложения могат понякога да създадат проблеми. Държавите-членки на ЕС имат различни социални системи. Скандинавските страни са напреднали в тази област, но новоприсъединилите се 12 държави трябва да наваксат и затова вероятно ще бъде много трудно да се установят хармонизирани правила в цялата Общност.

Независимо от факта, че докладът Estrela предлага някои положителни изменения на предложението за директива, той съдържа и спорни моменти, които според мен нямат място в него и трябва да бъдат извадени, както вече спомена и г-н Шпидла.

Предложенията за изменения, внесени от моята политическа група, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, третираат някои положения, например продължителността на майчинството и надбавките за него, както и удължаване на предвидения срок в случай на преждевременно или повече от едно раждания или кърмене и правата по отношение на заетостта на жените, връщащи се на работа след отпуск по майчинство. Надявам се тези предложения за изменения да бъдат одобрени след гласуването.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ясно е, че трябва да признаем необходимостта от по-ефективното прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които работят като единствени собственици и помагашите им съпрузи.

За съжаление, помагашите съпрузи не представляват нито голяма, нито обединена целева група, статутът им не е регулиран в нито една от държавите-членки и трудът им не се признава. Те нямат социална закрила, във висок риск от бедност са и в случай на развод се превръщат напълно в хора извън закона от гледна точка на социалната защита.

Затова считам, че включването на помагашите съпрузи в системата за социална защита следва да стане задължително и да се създаде рамка от минимални гаранции.

Владимир Шпидла, член на Комисията. - (CS) Г-н председател, уважаеми колеги, позволете да ви благодаря за разискването, на което предложението беше обсъдено от много различни гледни точки. Струва ми се, че няма нужда да изброявам всички предложения. Голяма част от аргументите бяха пределно ясни, както казах и във встъпителното си изказване. Независимо от това обаче считам, че имаше две предложения, които се чуваха непрестанно от различни посоки и които бяха разисквани през различни призми. Първото предложение е свързано с отпуска по бащинство. Искам ясно да заявя, че макар аз лично да съм „за“ отпуск по бащинство, съм убеден, че директива, създадена да защитава здравето на майките, не е подходящият инструмент за въвеждането на точно този принцип. Във встъпителното си изявление казах, че социалните партньори са достигнали до споразумение относно родителския отпуск и би било логично възможността за отпуск по бащинство да се включи в това споразумение. Затова според мен има и други инструменти освен тази директива. Другият въпрос се отнася до изменение № 14, а именно въвеждането на задължително осигуряване. По този въпрос бих искал да добавя, че макар да разбирам основанията за това, продължавам да смятам, че не е подходящо приемането на такава драстична стъпка, главно защото тя би застрашила възможността за постигане на компромис. От друга страна, искам да подчертая, че внесените от нас предложения отбелязват сериозна крачка напред, защото в някои държави не съществува възможност за включване към такава система към настоящия момент, дори и при наличие на такова желание. Това означава необходимост от въвеждане на нови задължения. Лично за мен това е типичен пример на прогресивно хармонизиране.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Astrid Lulling, докладчик. - (FR) Г-жо председател, съжалявам, че членът на Комисията се противопостави на основното изменение в моя доклад, което беше подкрепено от всички политически групи и което призовава да се предостави на всички помагачи съпрузи и признати партньори, съжителстващи на семейни начала същата социална закрила като на самостоятелно заетите лица задължително, а не само по тяхно желание. Опитът показва, че ако те не бъдат задължени да правят социалноосигурителни вноски, те не го правят, и то поради същата прословута причина, която и Вие, г-н член на Комисията, изтъкнахте: разходите.

Естествено, социалната закрила е свързана с разходи както за самостоятелно заетите лица, така и за наетите работници. Желанието да се спестяват средства от социални осигуровки е огромна грешка, която не трябва да се допуска.

Разбира се, ако в рамките на някоя държава-членка не съществува социална защита за самостоятелно заетите лица, не можем да изискваме тя да получи задължителен характер за партньорите им. Но тези партньори трябва да имат възможността да направят това, ако пожелаят. Ще направя устно предложение за изменение във връзка с това, както предлага г-н Cosilovo.

Позволете ми няколко думи относно закрилата на майчинството, защото позицията ни остана твърде лошо разбрана. Ако желаем да укрепим защитата на майчинството чрез увеличаване на отпуска по майчинство, не трябва да забравяме, че удължаването му до 18 седмици, от които само една трета биха съвпаднали със задължителните шест седмици след раждането, противоречи на целта за по-добра закрила за здравето на майката и детето.

Ето защо според нас най-доброто решение би било шест задължителни седмици и увеличаване до 20 седмици за повече от едно раждания и кърмене. Да не забравяме проблемите с наемането на работа и кариерното развитие на жените в детеродна възраст.

По отношение на възрастта, абсурдно е да се желае бащите да ползват същия отпуск като бременните жени. Разбира се, г-жо председател, нарастващият стерилитет сред мъжете в Европа е обезпокоителен, но не толкова, според мен, колкото продължаващите неравенства между мъжете и жените в подялбата на семейните отговорности, понеже тези неравенства са причината, поради която жените решават да нямат деца. Ще допълня, че няма да решим демографския проблем на Европа чрез свръхзакрила, тъй като тя само лишава жените от възможността да бъдат наети на работа.

Edite Estrela, докладчик. – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, изумена съм от позицията на Европейската комисия относно предложението ми за отпуск по бащинство. Тя е консервативна, неприемлива и няма реални основания.

Г-н член на Комисията, аз не говорих за родителски отпуск, а за отпуск по бащинство. Това са две съвършено различни концепции.

Ако отпускът по бащинство не попада в обхвата на тази директива, защо тогава Комисията предлага разширяване на правното основание и защо не се позовава само на член 137, отнасящ се до закрилата на здравето? Защо Комисията въведе член 141 от Договора за създаване на ЕО, който насърчава равните възможности за мъжете и жените?

Г-н член на Комисията, колеги от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, майчинството и бащинството са основни обществени ценности, които трябва да бъдат уважавани и разглеждани в тяхната взаимосвързаност. В директивата се посочва, че отпускът по бащинство и майчинство трябва да бъдат събрани. Трябва да мислим за децата, г-н член на Комисията. Трябва да си дадем сметка за благоденствието на децата, защото, ако те са подкрепяни от майките и бащите си от ранна възраст, тяхното физическо и физиологично развитие може да се подобри в значителна степен.

Освен това, г-н член на Комисията, не може да не сте наясно, че отпускът по бащинство вече съществува в националното законодателство на много държави-членки. Комисията наистина ли се опитва да остане извън съществуващите реалности в държавите-членки?

Силно съм изненадана от тази позиция, г-н член на Комисията. Именно защото европейските институции нямат връзка с реалността, хората се чувстват отдалечени от тях. Затова броят на отказалите се да гласуват е толкова голям.

Трябва да мотивираме гражданите си да излязат от домовете си и да гласуват. Затова, г-н член на Комисията, трябва да приемем законодателство, което им помага. Ако се убедят, че решенията, взети от Европейския парламент, подобряват качеството на живота им, те ще бъдат много по-мотивирани да отидат до избирателните урни следващия месец.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 6 май, от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 142)

Zita Gurmai (PSE), в писмена форма. – (EN) Дори и по време на криза равното третиране трябва да е с висок политически приоритет. В дългосрочен план жените ще пострадат от настоящата криза и ще бъдат засегнати от втората вълна съкращения на работни места. Те ще трябва да се справят с неустойчивото си обществено и икономическо положение и с все по-трудното жонглиране между нарастващите си отговорности – едновременно да ходят на работа и да се грижат за семейството. В такива условия ние не можем да позволим отнемане на правата на жените.

Възможността да работят като самостоятелно заети лица е много важна за жените, тъй като може много да им помогне да избегнат оставането без работа или по-добре да съвместяват професионалния и семейния живот. По този начин жените биха могли ефикасно да съдействат за развитието на икономиката. Жените трябва да имат равни възможности да работят като самостоятелно заети лица и да основават търговски дружества; системата за отпуск по майчинство трябва да позволява самостоятелно заетите жени да се възползват от него така както работещите по трудов договор. Същевременно от изключително значение са и безопасните и здравословни условия на труд за бременните, родилките и кърмачките.

Всичко това не само ще спомогне Европа да не загуби таланта и приноса на жените като работна сила, но и ще допринесе за справяне с демографските проблеми и за осигуряване на нормално физическо, емоционално и умствено развитие на децата.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма*. – (RO) Като социалдемократ и майка аз подкрепям тази директива, тъй като тя засяга следните проблеми: здравето и безопасността на работещите бременни жени, родилки и кърмачки, равното третиране, както и правото за връщане на същата или равностойна длъжност, правото на кариера, регламентирането на правото на отпуск и на трудов договор, и осигуряването на по-голяма финансова помощ по време на отпуска по майчинство.

Понастоящем продължителността на отпуска по майчинство в различните държави-членки варира между 14 и 28 седмици. В някои случаи отпускът може да достигне дори 52 седмици, като само част от него е платена. Поради това считам, че вариантът за удължаване на отпуска по майчинство и увеличаване на заплащането през този период е подходяща мярка за подобряване на здравето и безопасността на жените, която им позволява да съчетават професионалните и семейните си задължения и по този начин съдейства за създаване на равни възможности за мъжете и жените на пазара на труда.

Предизвикващите напрежение условия на работното място могат да повлияят върху психическото състояние на бременните и родилките. Поради това трябва да възприемем превантивен подход, който да гарантира извършването на подходяща оценка на риска на работното място.

17. Организация на работното време (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на председателя на делегацията на Европейския парламент в Помирителния комитет относно организацията на работното време [2004/0209(COD)]

Mechtild Rothe, *председател на делегацията на Европейския парламент в Помирителния комитет*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, както знаете, помирителната процедура във връзка с Директивата за работното време завърши неуспешно. Съгласно член 65, параграф 5 от Правилника за дейността в такива случаи председателят на делегацията на Европейския парламент в Помирителния комитет прави изявление пред Парламента. Ето защо сега ще опиша накратко развитието на преговорите по Директивата за работното време.

След няколко тристранни срещи и три заседания на Помирителния комитет, на последната сесия малко след полунощ и малко преди крайния срок стана ясно, че няма да можем да постигнем споразумение. Делегацията на Европейския парламент вече беше гласувала и решила с голямо мнозинство от 15 гласа „за“, нито един „против“ и пет „въздържали се“ да се противопостави на последното компромисно предложение на Комисията. Това предложение не беше прието като основа за истински компромис. Същевременно то беше отхвърлено и от Комитета на постоянните представители, който заседаваше в съседната стая. С писмо от 29 април 2009 г. двамата съпредседатели на Помирителния комитет информираха Парламента и Съвета на министрите, че не е възможно да се съгласува общ текст в рамките на крайния срок, определен в член 251, параграф 5 от Договора за ЕО.

Съжалявам много, че двете институции не успяха да намерят общ език. Но ако разгледаме трите проблема, които останаха спорни до края – правото на изключение от седмичното работно време, условията за времето на разположение и за работници с няколко трудови договора – ще видим, че разликите в позициите бяха толкова съществени, че не беше възможно да се постигне споразумение, което да съответства на резолюцията на Европейския парламент от 17 декември 2008 г.

По-специално, Съветът ни най-малко не промени позицията си за правото на изключение. Парламентът предложи няколко компромиса, които биха предоставили на работодателите значителна гъвкавост по отношение на работното време. Парламентът беше особено сговорчив относно условията за времето на разположение, тъй като повечето държави-членки, в случая девет, използват правото на изключение само във връзка с времето на разположение. Но блокиращо малцинство в Съвета предотврати всички опити да се въведе възможност за дерогация. Не беше възприето дори и предложението за прекратяване на правото на изключение.

По отношение на времето на разположение Съдът на Европейските общности реши, че то е част от работното време. Дори и неактивната част от времето на разположение не може да се разглежда, изцяло или частично, като време за почивка, както настояваше Съветът. За делегацията на Парламента беше очевидно, че времето на разположение е необходимо, когато трябва да се продължи работата. Съветът не беше съгласен да приеме

това ограничение. Какво следва от това? Ако сервитьорът седи в празния ресторант, това се отчита като неактивно време на разположение и съответно се заплаща различно. Това не бива да се случва. Възприемайки гъвкав подход, Парламентът подкрепи и предложението максималната продължителност на работната седмица от 48 часа да се отнася за работника, а не за трудовия договор. По този въпрос не успяхме дори да се договорим за принципа, който да залегне в съображение към директивата.

За делегацията на Парламента беше ясно, че е по-добре да няма компромис, отколкото да се постигне лош компромис за сметка на работниците. Парламентът представи на Съвета многобройни предложения, докато не счетохме, че сме достигнали границата на допустимото. Но в Съвета имаше група, която не беше готова на никакъв компромис. Смятам също така, че по някои въпроси предложенията на Комисията биха могли да съчетават по-успешно позициите на Съвета и Парламента.

През своя мандат Парламентът прие 389 правни акта по процедурата на съвместно вземане на решение. От тях 24 бяха приети на трето четене след успешно приключила помирителна процедура. Това ясно показва, че съществува междуинституционална култура на сътрудничество. Случаят с Директивата за работното време е първият след влизането в сила на Договора от Амстердам, в който Помирительният комитет не успява да постигне съгласие. Очаквам новата Комисия скоро да представи ново предложение, което, надявам се, ще доведе до постигане на съгласие.

В заключение искам специално да благодаря на секретариата на Помирительния комитет за отличното изпълнение на неговите важни задачи.

Михал СЕДЛАЧЕК, *действащ председател на Съвета*. – (CS) Г-жо председател, г-н член на Комисията, господа и господа, от името на чешкото председателство искам да ви информирам за позицията на Съвета за приключването на преговорите относно измененията на Директивата за работното време. Както несъмнено знаете, Съветът цели четири години обсъжда измененията на тази директива и след много сложни преговори достигна до обща позиция за нейното съдържание.

Квалифицирано мнозинство от държави-членки се съгласи ключовият спорен въпрос относно правото на изключение да остане в директивата, но при строго определени условия, които значително да ограничат прилагането на тази опция. Съветът например предложи при право на изключение да се намали максималната работна седмица от 78 часа на 60 или 65 часа и да се забрани право на изключение при подписване на трудов договор, или да се ограничи до една година валидността на съгласието на работниците за право на изключение. Целта на Съвета беше да се ограничи използването на правото на изключение в държавите-членки и преди всичко да се подобри защитата на работниците, които използват правото на изключение. Съветът считаше, че неговият проект за директивата е добре балансиран документ, който укрепва защитата на работниците, и се надяваше, че той ще се окаже приемлив за Парламента, който трябваше да го приеме на второ четене.

След гласуването през миналия декември чешкото председателство беше наясно, че двете институции имат различно отношение към проекта за директива, но не разглеждаше преговорите като борба за престиж между тях. Вместо това то възприе прагматичен, неидеологизиран и реалистичен подход, отчитайки действителното положение на европейския пазар на труда. Неоспорим факт е, че днес правото на изключение се използва в 15 от всички 27 държави-членки на ЕС. След месец януари тази година, когато Чешката република пое председателството, ние проведохме много напрегнати преговори на всички нива, опитвайки се да намерим място за евентуален компромис с Парламента. Първата среща на държавите-членки по този въпрос беше проведена в Прага на 13 януари. До днес са проведени поне осем кръга неофициални тристранни преговори, както и три официални заседания от процеса на преговорите. Тук бих искал да благодаря на Комисията, и особено на г-н Шпидла, за специалното съдействие и конструктивния подход в търсенето на възможния компромис при формулиране на текста на директивата. Съветът имаше желание да съгласува и постигне компромис по обща позиция, но въпреки това съгласие не беше постигнато. През изминалите четири месеца чешкото председателство много активно и отговорно провеждаше преговорите с Парламента и предлагаше много компромисни решения по различни проблеми, свързани с директивата, опитвайки се да намери окончателно решение, приемливо и за Съвета, и за Парламента.

Днес мога да заявя, че за да отговори на изискванията на Парламента, Съветът направи редица отстъпки, но Парламентът не ги намери за достатъчни. Например, Съветът беше готов да се откаже от общата си позиция и да възприеме мнението на Парламента, че цялото време на разположение е пълноценно работно време. Съветът също така отстъпи при разискванията относно съвместяването на професионалния и семеен живот във връзка със срока за осигуряване на допълнителна дневна почивка и при формулирането на определението за висши служители; бих могъл да приведа и други примери. Съветът желаше да постигне споразумение с Парламента по ключовия проблем за правото на изключение и беше готов да възприеме исканията и другите предложения на Парламента, например забраната за право на изключение през изпитателния период и

премахването на горната граница за седмичното работно време при право на изключение, въпреки че според нас това би било против интересите на работниците. Ние дори бяхме готови да приемем идеята за въвеждане на регистрация на часовете, отработени в право на изключение. Но Парламентът не измени своята половина от пътя за сближаване с позицията на Съвета.

От името на чешкото председателство искам да изразя искреното си съжаление, че Парламентът не пожела да направи компромис и да приеме преработената директива, която се очаква вече пет години не само от държавите-членки, но и от европейските граждани. Постигането на съгласие по преработената директива би спомогнало за по-добра защита на работниците, за решаване на проблема с времето на разположение и почивките и би разчистило пътя за постепенно ограничаване на правото на изключение в държавите-членки. Но членовете на Парламента, които участваха в комитета за преговорите, бяха глухи за тези предложения. Те отказаха да ги приемат, отказаха да приемат и контрапредложенията на Съвета, и компромисните предложения на Комисията, като вместо това държаха на идеологизираната си позиция. Тъй като Парламентът не пожела да вземе предвид положението в Съвета и реалната ситуация в момента, досегашната директива ще продължи да действа. Използването на правото на изключение няма да е ограничено, няма да се въведе контрол, а работниците ще трябва да продължат да работят по 78 часа на седмица. Отношението на Парламента най-вероятно ще предизвика още по-широко използване на правото на изключение. Днес Европейската комисия получи сигнали от други две държави-членки, които възнамеряват да въведат правото на изключение, и следователно надеждите за бъдещата му забрана стават още по-слаби. Съветът искаше да предотврати това, но Парламентът реши друго.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, искрено съжалявам, че Съветът и Парламентът не успяха да постигнат съгласие на последния етап от преговорите за изменение на Директивата за работното време. Комисията направи всичко в кръга на своите възможности, за да се постигне компромис, като представи редица предложения по всички основни проблеми с цел да подпомогне двете законодателни институции да намерят окончателен вариант. Но в края на краищата Съветът и Парламентът държаха на своите различни позиции относно бъдещето на изключенията и възможността за отказ от участие, и тези различия не можаха да бъдат изгладени.

Разбирам и уважавам желанието на Парламента да сложи окончателно край на използването на изключения. И за мен това би било идеалното решение и ние го включихме в предложението на Комисията от 2005 г. за изменение на директивата. Въпреки това, след продължилите няколко години преговори стана ясно, че този елемент няма да улесни постигането на съгласие в Съвета и няма да преодолее блокиращото малцинство. Твърде много държави-членки просто настояваха да използват индивидуални изключения и да запазят тази възможност в директивата. Ето защо Комисията представи алтернативни предложения за подобряване на правната защита на работниците, които използват изключенията, като по този начин на практика се ограничаваше тяхната употреба. Комисията също така предложи да се въведе постоянен контрол на национално и европейско равнище върху използването на изключенията и да се наложат ограничения върху едновременното използване на няколко изключения, което би намалило стимулите за държавите-членки да разрешават изключения. Твърдо съм убеден, че такъв подход на практика би подобрил условията на работа и, което е по-важно, би укрепил възможността в дългосрочен план държавите-членки да се съгласят да отменят напълно изключенията. Парламентът възприе позицията, че е най-добре напълно да се отмени възможността за отказ от участие. Уважавам мотивите за това решение, но оставам на различно мнение.

Както вече много пъти съм казвал, аз съм твърдо убеден, че невъзможността да се постигне съгласие относно измененията е лош сигнал за европейските работници и предприятия, за европейските институции и следователно за Европа като цяло. Първо, това означава, че проблемът с изключенията не е решен и тяхното използване съгласно досегашната директива ще продължи, без да е определена дата за отменянето им, с много слаби ограничения и без никакъв специален контрол. Знам, че мнозина от вас възразяват, че при това работниците биха работили по 65 часа седмично и напълно споделям тази загриженост, но е факт, че настоящата директива позволява седмичната продължителност на работното време да бъде 70 часа. Второ, въпреки че решението на Съда на Европейските общности относно времето на разположение и допълнителните почивки няма да се промени, смятам, че за съжаление в много случаи то на практика няма да доведе до по-добра защита на работниците. В много държави-членки има отрасли, в които широко се използва времето на разположение и те срещат сериозни затруднения да спазват правилата, произтичащи от решенията по делата SIMAP и Jaeger. Засега резултатът е, че все повече държави-членки започват да използват изключенията, за да решат този проблем. Понастоящем има 15 такива държави и се боя, че след като по въпроса за времето на разположение няма съгласие, и други държави-членки ще започнат да използват отказа от участие, за да спазват решението на Съда на Европейските общности, тъй като не разполагат с друга възможност. С увеличаване на броя на държавите-членки, които използват изключенията, ще става все по-трудно в Съвета да се постигне съгласие за тяхното премахване. Трето, неуспехът на преговорите означава, че редица одобрени от Съвета

много важни специални гаранции за работниците в цяла Европа, които сега използват изключенията, няма да са валидни и няма да влязат в сила. И последно, ние пропуснахме и възможността да подобрим мерките за съчетаване на професионалния и семейния живот и да изясним определенията за различните самостоятелно заети лица. Но и двете законодателни институции вече взеха своите решения, като непосредственият резултат от тях е, че няма да има специален контрол на изключенията, както изисква съществуващата директива. Аз приемам тези решения. Заедно с другите членове на Комисията сега ще трябва да обсъдим ситуацията, възникнала в резултат от невъзможността законодателите да постигнат съгласие.

От друга страна, бих искал също да напомня, че продължилите пет години преговори, по време на които бяха представени редица частични предложения и бяха направени много опити да се намери решение, завършиха неуспешно. Това означава, че няма да е лесно да се представи ново предложение, което по чудотворен начин да реши проблемите. Ето защо считам, че е необходимо ситуацията да се анализира много внимателно със социалните партньори. Само след това Комисията би могла да пристъпи към формулиране на ново решение и да предложи друг начин на действие.

Hartmut Nassauer, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, преди всичко искам да заявя, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, че неуспехът на помирителната процедура във връзка с новото законодателство относно работното време и продължаващото действие на старата правна уредба за работното време не са в интерес на европейските работници.

Искам също да кажа, че не е вярно твърдението, че само Съветът е виновен, а мнозинството членове на Парламента, като рицари в блестящи доспехи, са се жертвали в името на интересите на работниците. Истината е, че и двете страни са виновни. Вярно е, че Съветът не помръдна и на сантиметър от позицията си относно отказа от участие, но мнозинството в Парламента прояви същата липса на гъвкавост, настоявайки, че единственото възможно решение е премахването на възможността за отказ от участие. Поради това двете страни се разминаха като кораби в нощта и резултатът беше лесно предвидим.

Това беше една пропиляна възможност. Беше възможно, например, да се създаде европейски регламент относно времето на разположение, чрез който в цяла Европа да се приеме, че времето на разположение е работно време, както реши Съдът на Европейските общности. За целта беше необходимо мнозинството в Парламента да отстъпи съвсем малко по въпроса за отказа от участие, например когато се определяха условията, при които отказът от участие е допустим – те трябва да са колкото е възможно по-строги – както и кой взема решението за отказ от участие, където следва да участват и двете страни в работния процес. Но нищо от това не се случи. Желанието на всяка цена да се премахне възможността за отказ от участие се превърна в своеобразна „свещена крава“. Това беше обратната страна на непримиримото поведение, което не позволи да се приеме новото решение. Сега ситуацията е много безрадостна. Както вече заявих, тя не е в интерес на работниците.

Alejandro Cercas, *от името на групата PSE*. – (ES) Г-жо председател, въпреки че безплодните усилия предизвикват униние, бих искал да повторя, че на възможността за отказ от участие трябва да се сложи край, защото тя беше предвидена само за десетгодишен период – който изтече през 2003 г. – и защото отменянето ѝ е изключително важно за здравето на хората, за съвместяването на семейния и професионалния живот, както и за това нашите разисквания да съответстват на тези отпреди половин час и на тези, които ще последват, за зачитане на международните конвенции на Международната организация по труда, за създаване на европейско социално законодателство, за запазване на работническите организации и вярата на гражданите в европейските институции.

Както заяви нашият председател, съгласие не беше постигнато, защото всички предложения на Съвета означаваха връщане назад, в XIX век, като трудовото законодателство се превърне просто в двустранен договор между работника и работодателя, без закони или регламенти, без уважение към нищо, освен към така наречения „свободен избор“, забравяйки, че работниците и работодателите никога не са поставени на равностойни позиции едни спрямо други.

Това не е правилно; то е само фалшиво обяснение. Парламентът се оживи, предложи най-различни варианти за решаване на реалните проблеми, но проблемът се оказа идеологически. Съветът не пожела да премахне възможността за отказ от участие. Едно малцинство в Съвета искаше възможността за отказ от участие, която беше временна мярка през 1993 г., да стане постоянна и с гласуването в Парламента да се закрепят завинаги, като в тази битка не ни остави надежда и достойнство.

Това се случи, тъй като малцинството просто искаше да поразкраси отказа от участие и да го приеме за постоянно, като разруши един от основните инструменти на европейското социално законодателство. Това е истината, а не, че се е предлагало съкращаване на работното време – съгласно предложението на Комисията

и Съвета работното време достигаше 78 часа седмично, защото 60 и 65 часа щяха да се пресмятат за период от три месеца.

Спрете да повтаряте неистини. Спрете да заблуждавате общественото мнение. Признайте, че искахте да направите постоянно това, което беше временно през 1993 г., и че искахте да превърнете изключението в правило.

Предложиха ни отказът да става чрез дерогация, както в член 20; дерогация, а не изключение, т.е. да е нещо нормално. Същевременно предложението беше и неприкрита атака срещу решението на Съда на Европейските общности. То отнемаше правата на лекарите и влошаваше условията им на работа. Предложението нямаше нищо общо с нашата идея или с решението на Съда относно компенсиращите почивки за лекарите. То беше неприкрита атака срещу всички работници. Освен това ни обвиниха, че правим всичко само защото сме в предизборен период. Каква чест е да чуваш гласа на гражданите и работниците!

Ние сме в голяма социална криза; има огромна дистанция между гражданите и нашите институции. За щастие Парламентът не падна на колене пред Съвета. Г-н член на Комисията, за щастие скоро ще бъде избран нов Парламент, нов изпълнителен Съвет, а вероятно ще има промени и в правителствата на държавите-членки. Европейските работници имат надежда: мандатът от 17 декември е запазен и ние ще продължим нашата борба, г-н член на Комисията.

(Ръкопляскания)

Elizabeth Lynne, от името на групата ALDE. – (EN) Г-жо председател, всички знаем, че ситуацията беше патова, но според мен липсата на споразумение е по-добра от лошото споразумение.

Знаехме, че това е неизбежно, но ни трябваше твърде много време да го приемем. Считаю, че причината е най-вече желанието на някои членове на Парламента да изглеждат непреклонни в очите на избирателите си.

След като Парламентът прие с мнозинство да се премахне отказът от участие, стана ясно, че не може да се постигне споразумение, защото, както вече чухме, 15 държави го използват.

Подкрепям възможността за отказ от 48-часовото ограничение на седмичното работно време, наложено с Директивата за работното време, стига отказът да е доброволен. По време на работата на комитета се опитах да наложя ограничения, така че отказът от участие да не може да се подписва едновременно с трудовия договор и по всяко време да е възможно оттегляне на решението за отказ от участие. Всъщност такова беше и предложението на Съвета. Това е важно за гъвкавостта, еднакво необходима и на работника, и на работодателя. Защо да забраняваме някой да печели с допълнителен труд, ако той желае това?

Опасенията ми са, че по този начин може хората да бъдат принуждавани да работят нелегално, без защита от законодателството в областта на безопасните и здравословни условия на труд, в това число и от директивата за опасните машини.

Много по-сериозен проблем е наличието на няколко трудови договора за един работник, както и определението за автономна работа. Тук правилата се нарушават много по-често, отколкото при отказа от участие, но Съветът не промени съществено позицията си по тези въпроси, а Парламентът от своя страна не беше настоятелен.

Що се отнася до т.нар. „време на разположение“, според мен то изцяло трябва да се счита за работно време. Доволна съм, че Съветът промени позицията си по този въпрос.

Преди пет години в началото на разискванията казах, че трябва да се съсредоточим единствено върху решенията на Съда на Европейските общности по делата SIMAP и Jaeger. Може би в бъдеще ще постъпим така и ще се занимаваме само с положението в здравеопазването.

В заключение искам да кажа, че съм доволна от запазването на възможността за отказ от 48-часовото ограничение, особено заради пожарникарите в Обединеното кралство, които много трудно биха осигурявали защита на населението, ако се премахне възможността за отказ от участие и искам да ги поздравя за проведената кампания.

Elisabeth Schroedter, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н Шпидла, в предизборния период би било добре да можем да предложим на европейските граждани директива за работното време, която определя минимални стандарти за здравословни и безопасни условия на труд.

Това щеше да бъде нашият принос за подобряване на качеството на труда. Нашата резолюция щеше да установи минималните изисквания и същевременно гъвкавостта, необходима за решаване на проблемите в болниците. Но Съветът блокира всичко това в течение на няколко седмици и накрая то стана невъзможно. За съжаление, в случая и Комисията носи част от отговорността, защото не съдействаше в процеса на търсене на решение. Предложенията на Комисията грубо потъпкаха трудовото законодателство и поставиха под въпрос това, което обикновено се нарича минимални законови изисквания. Групата на Зелените/Европейски свободен алианс, както и голямо мнозинство от Помирителния комитет не бяха готови да гласуват за узаконяване на експлоатацията.

Добре известно е, че министърът на труда на Германия Олаф Шолц беше един от твърдите противници в Съвета. Напълно сериозно той искаше да въведе изключения в едно дългосрочно решение, които да позволяват хората да работят до 78 часа седмично. В Германия той минава за представител на работниците, а в Брюксел действа като говорител на тези членове на Съвета, които са против интересите на европейските работници. Той заби нож в гърба на социалдемократите.

Ilda Figueiredo, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-жо председател, ние сме доволни от липсата на споразумение между Европейския парламент и Съвета относно измененията на директивата за организацията на работното време, защото предложенията бяха по-лоши от сегашното положение както по отношение на средната продължителност на работния ден, така и на времето на разположение.

Всъщност Европейската комисия и Съветът се опитаха да създадат условия за обезценяване на труда и да атакуват правото на преговори на професионалните съюзи и колективните трудови договори. Това би могло да се постигне, ако се приеме организацията на работното време и неговото заплащане да се регулират само по административен път, като по този начин се застрашат същността на времето на разположение и правото на почивка – това би било връщане със сто години назад в областта на правата на работниците.

Задължението за пълно заплащане на времето на разположение, включително времето за почивка, както в здравеопазването и службите за неотложна помощ, така и в противопожарните служби и всички други видове дейност остава в сила съгласно сегашната правна уредба.

Ние ще продължим да привличаме вниманието на обществеността към борбата на работниците срещу прословутия отказ от участие и за подобавашо заплащане на техния труд. Ще продължим да настояваме за съкращаване на работния ден без намаляване на заплащането, което по време на рецесия е важно за създаване на работни места и за намаляване на безработицата. Ще продължим също да съдействаме за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд за работниците и за по-добро съвместяване на професионалния и семейния живот.

Ние се стремим към една наистина социална Европа, която да не бъде забравяна веднага след изборите за Европейски парламент.

Derek Roland Clark, от името на групата IND/DEM. – (EN) Г-жо председател, на 18 февруари президентът Клаус отбеляза, че структурата на ЕС е догма, която противоречи на историческия опит.

Държавите-членки имат своите традиции. Те правят нещата по свой начин; това се отнася и за начина, по който работят. Когато изтъкнах това на първото помирително заседание и отбелязах, че държавите-членки не бива да се вкарват в усмирителна риза, един колега запита дали е трябвало да ме поканят. Ето ви демокрация в действие!

В документа, който г-н членът на Комисията представи по-късно тогава, се казваше, че предпочитанията и нуждите на работниците не позволяват да се определи срок за отменяне на отказа от участие. Хубаво е да чуваш ехото!

Както каза президентът Клаус, съществува голяма дистанция между гражданите на ЕС и техните избрани представители, но тя е много по-малка в отделните държави-членки, което прави ЕС недемократичен. Съгласен съм с това и преди всичко искам да представям по-добре гражданите. В края на краищата, на мястото на само четири държави-членки, които подкрепяха отказа от участие през 2004 г. сега има петнадесет. Това означава ли нещо за вас? И членовете на Парламента имат очи да наричат 15 държави от 27 „блокиращо малцинство“. Парламентът отказва да види истината!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Два проблема се откриха в тези преговори – така нареченото „време на разположение“ и клаузата за отказ от участие.

За времето на разположение искам да отбележа, че бяхме много близо до компромис, но в последния момент Съветът необяснимо се отдръпна.

По отношение на отказа от участие Парламентът никога не би приел неопределеното му продължаване, защото на практика това просто би означавало дерегулиране на пазара на труда.

Фактът, че понастоящем 15 държави използват отказа от участие, се дължи на това, че времето на разположение е недостатъчно за действителните потребности. Недостигът е особено голям в областта на здравеопазването. Проблемът беше решен в предложението на Парламента и би намалил броя на държавите, на които се налага да използват отказа от участие. Това беше отбелязано дори и от председателството по време на преговорите.

Абсолютно ясно е, че отказът от участие няма нищо общо с гъвкавостта. Както Парламентът предложи през 2005 г., ако референтният период се направи една година, може да се постигне достатъчна гъвкавост.

Парламентът винаги е защитавал това решение, за да можем поне да определим дата, от която възможността за отказ от участие ще се отмени. Но блокиращото малцинство в Съвета не само приемаше отказа от участие, но и желаше да направи използването му правило, а не изключение. Искам да ви напомня, че възможността за отказ от участие беше приета през 1993 г., но като недвусмислено изключение.

Госпожи и господа, трудовите договори не могат да се сравняват с другите видове договори, при които страните са равнопоставени. Трудовото законодателство и науката за него съществуват в Европа, защото отдавна е прието, че една от страните е в неизгодно положение и поради това трябва да бъде защитена.

Блокиращото малцинство в Съвета и ясно изразената липса на гъвкавост в отношението му към преговорите искаше да елиминира тази защита, което според мен е абсолютно неприемливо за всеки, който подкрепя фундаменталните ценности, на които се основава европейският социален модел.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Г-жо председател, бих искал да използвам възможността да благодаря на колегите си от преговарящия екип за конструктивното им съдействие. Жалко, че не успяхме да постигнем съгласие. Това се дължи на сегашното положение, при което 15 държави-членки използват отказа от участие. Несъмнено броят им може още да нарасне, а това не е добре.

Бих искал да ви информирам, че по време на преговорите постигнахме и известен напредък. По отношение на времето на разположение и компенсиращите го почивки смятам за напредък общото мнение, че времето на разположение трябва да се отчита като работно време. Вярвам, че по този въпрос бихме могли да постигнем съгласие. Причината да не се договорим беше проблемът с отказа от участие. От едната страна беше Съветът с блокиращо малцинство, което не искаше в никакъв случай да премахне отказа от участие, а от другата – и това често се забравя – голямото мнозинство в Европейския парламент, което силно желаше да премахне отказа от участие, защото той няма нищо общо със здравето и безопасността. Ние, членовете на Парламента, положихме усилия, направихме дори предложение Съветът сам да определи краен срок. Накрая дори бяхме съгласни просто да определим дата за продължаване на преговорите, на които да се определи крайният срок. Съветът не пожела да приеме дори това. По-нататък преговорите станаха невъзможни. Не е вярно, г-н Седлачек, че Съветът е приел всички искания на Парламента относно условията за отказ от участие. На преговорите през последния ден почти всички предложения бяха отхвърлени. Мога да потвърдя, че в действителност мнозинството иска да се премахне отказът от участие. В Парламента има голямо мнозинство, мнозинство има и в Съвета, но за съжаление малцинството в Съвета решава отказът от участие да остане. Това не ни удовлетворява. Надявам се Комисията да започне отначало, хората да поемат отговорността си и новото предложение да е основано на предмета на директивата, а именно безопасните и здравословни условия на труд, и тогава възможността за отказ от участие ще трябва да се премахне.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Г-жо председател, Парламентът и докладчикът бяха принудени да отхвърлят един лош компромис и те постъпиха правилно. Делегацията ни остана вярна на позицията, приета с много голямо мнозинство в пленарната зала, която изискваше да се премахнат всички изключения от законоустановеното работно време.

Но истината е, че само Парламентът се стремеше към напредък в преговорите. Представителите на европейските народи забравиха партийните различия, за да сложат край на анахронизма, наречен отказ от участие. Само ние предлагаме наистина компромисни текстове, които Съветът умело пренебрегваше, също както и Комисията. Съветът и Комисията се включиха в редиците на тези, които яростно се съпротивляват и на най-малкия напредък в областта на правата на работниците в Европа.

Г-н действащ председател на Съвета, ясно е, че вие постигнахте целите си. Съдът на Европейските общности ви задължава да отчитате цялото време на разположение като работно време; поради това не сте загубили

нищо по този въпрос. Възможността за отказ от участие, на която държите, все още на практика съществува, тъй като противодействието на прогреса я запази. Новите членове на Парламента, които ще бъдат избрани през месец юни, ще трябва повече от всякога да се борят за цялостно хармонизиране на социалните стандарти.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, Съветът, ръка за ръка с Комисията, носи пълната отговорност за невъзможността да се намери компромис и причината е проста: Съветът настояваше да приемем компромис, който би увековечил възможността за отказ от участие; Съветът искаше да измами и унижи нас и милиони работници, като превърне временното изключение, предоставено на Великобритания през 1993 г., в постоянно, насочено срещу работниците правило. За щастие голямо мнозинство в Европейския парламент се противопостави на това намерение. Всеки, който се съмнява чия е отговорността, трябва само да чуе изказването на представителя на чешкото председателство: догматичен неолиберализъм, закостеняла идеология, арогантност и нескопосан опит да се измамят европейските граждани.

Г-н Шпидла, нямате право да тълкувате и прилагате изолирано решенията на Съда на Европейските общности; трябва да отчитате цялостната съдебна практика и да започнете процедури за нарушение срещу държавите-членки, които от години не спазват решенията на Съда. Не може да кажете, че ние не правим това, тъй като ние ще изменим директивата. Разберете едно: Парламентът по никакъв начин няма да се съгласи на компромис, при който не се премахва възможността за отказ от участие.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) След първоначалните надежди, че се приближаваме към съгласуване на измененията на директивата за работното време, сега можем наистина само да съжаляваме, че това не се случи. Поне по две причини това не е най-доброто послание към нашия електорат в навечерието на изборите. Първата е свързана с интересни и неочаквани процеси в новите държави-членки.

Някои инвеститори, по-специално от източноазиатски държави, се опитват да въведат не само източноазиатската трудова етика, срещу което работниците искат законова защита, но и поставят началото на ново явление на трудовия пазар: опит да се заменят местните работници с работници от Източна Азия, които са свикнали с друга култура на труда и с неограничено работно време. В условията на текущата криза и увеличаващата се безработица несиметричността на отношенията работодател-работник става все по-изразена. Това още повече налага да се ограничи продължителността на работното време, като се има предвид и необходимостта от осигуряване на свободи на работниците.

Вторият проблем, който остава нерешен и който е със сериозни последствия за новите държави-членки, е начинът на отчитане на времето на разположение. В съществуващите условия, макар и да не искаме, сме принудени да използваме отказа от участие, защото без него не можем да гарантираме основните медицински услуги. Г-жо председател, не искам да обвинявам, но се надявам през следващия мандат да намерим приемливи решения на тези неотложни проблеми.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, провалът на Директивата за работното време беше неизбежен. Съветът запази предизвикателната си позиция, както вече чухме в тази зала, като пренебрегна резултата от гласуването в Парламента, който се повтори и на второ четене няколко години по-късно. Бих искал да кажа на г-жа Лунпе, че ние се представяме пред електората с тези гласувания, тъй като наистина имаме мандат от електората.

Тревожна е целта на този екстремизъм. Съветът иска да запази както възможността за отказ от участие, така и годишното изчисляване на работното време. Искам да обърна внимание на члена на Комисията и на Съвета, че 78-часова работна седмица се получава чрез отлагане на периодите на почивка, предвидени в текстовете, подкрепяни от Съвета. Поради това положението е по-лошо, отколкото според досегашната директива; честно казано, трудно е да се разбере какво е отношението на Съвета към труда и условията на труд, както и към професионалните съюзи и трудовите договори.

Ако продължим да използваме отказа от участие, ако не работим за хармонизиране на условията на труд, ние няма да работим за Европа, а срещу нея; с други думи – ще създаваме условия, които отслабват социалната тъкан на Европа и ще пречим на решаването на действителните проблеми, причинили настоящата криза.

Поради това отговорността за неуспеха носи единствено Съветът. Парламентът изпълни своя дълг.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Г-жо председател, признаването на неуспеха е първата стъпка към възможността за постигане на успех. Помирителната процедура наистина се провали, но не и шансът да възстановим диалога, започвайки от днес.

Основната трудност не се състоеше в практическото прилагане на индивидуалната дерогация от правото на 48-часова работна седмица, защото точно с тази цел Парламентът предложи дълги преходни периоди;

проблемът се коренеше в твърде различните гледни точки при създаването на правна уредба на Общността, чиято крайна цел е осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Допълнителен проблем беше и регламентирането на времето на разположение в съответствие с решението на Съда на Европейските общности.

По отношение на основния проблем за отказа от участие считам, че предложението на Съвета беше правно противоречиво и най-вече против това, което бих нарекъл съществени елементи за една Европа, която не може и не следва да изоставя социалната си насоченост, за да не загуби своята идентичност. Беше немислимо да се включи в законодателството на Общността общ, постоянен закон, който противоречи на препоръките на Комисията в социалната ѝ програма, приканващи държавите-членки да спазват конвенцията на Международната организация по труда. Съгласие можеше да се постигне и чрез работа върху комплекта изключения и общи правила; в допълнение, бихме могли да използваме възможностите на социалните партньори, които, ако се оставят да действат свободно, могат да осигуряват справедливи и ефективни споразумения.

Накратко, предложенията на Парламента съдържаха решения, които можеха да осигурят това, от което се нуждаят търговските дружества, т.е. гъвкавост за приспособяване на работното време към променливото работно натоварване, защото е ясно, че няма два еднакви отрасли или две еднакви дружества в даден отрасъл, а и защото ние – и особено моята страна, която държи тъжния рекорд за най-висока безработица в Европейския съюз – се нуждаем нашите търговски дружества да създават повече работни места и да съкращават по-малко работници.

Госпожи и господа, аз съм в числото на тези, които считат, че ни е необходима спешна реформа на социалната система; освен това смятам, че е напълно възможно да се съчетаят икономическата ефективност и надеждата за социален напредък, свободата и справедливостта. Точно поради това ние трябва да установим граници и минимални социални стандарти за всички държави-членки.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, когато бъдещите поколения оценяват този Парламент и работата му по проблема за работното време, предполагам, че ще им е трудно да повярват какво е било поведението на членовете на Парламента по време на тристранните преговори. Ще видят една директива, създадена в началото на 90-те години на XX век, когато социалистите бяха най-голямата партия в тази зала и когато левите управляваха в повечето държави-членки; директива, която, макар и добронамерена, отразява стандартната социалистическа догма, че хората не могат да правят самостоятелен избор за баланса между професионалния и личния живот, че политиките винаги знаят най-добре, а европейските политици, разбира се, знаят най-добре от всички други; директива относно работното време, която просто никога не е проработила.

Възможността за отказ от участие, създадена първоначално за Обединеното кралство, постепенно започна да се използва в още 14 държави; от чешкото председателство днес чухме, че поне още две ще се присъединят към тази група. В същото време 21 от 27 държави така и не успяха да приложат директивата в своите национални здравни системи, поради което Комисията представи предложения за решаване на проблема.

Разполагаме с директива, която очевидно не може да се прилага, а каква е реакцията на Парламента? Хората не са прави, държавите-членки не са прави, Комисията греши и всичко трябва да се вкара в еднаква за всички усмирителна риза, която обаче просто не става на никого. Разбираемо е, че Съветът не пожела да отстъпи, защото правителствата на държавите-членки, както и членовете на Парламента, са избрани да разкриват нови възможности пред хората, а не да ограничават техните свободи. Съветът обаче си спомни това, което някои членове на Парламента са забравили.

И така, засега възможността за отказ от участие остава, но остават и проблемите, които се прехвърлят на членовете на Парламента от следващия мандат. Надявам се само новите ни колеги от другата страна на залата да проявят повече здрав разум; да покажат, че се вслушват в гласа на хората, а не да им нареждат какво да правят; да изхвърлят директивата, а не отказа от участие, и да започнат всичко отначало.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, факт е, че след петгодишни напрегнати опити да изменим Директивата относно организацията на работното време днес ние приключваме работата си с провал. Парламентът не успя да се споразумее със Съвета и да приеме ново, по-добро законодателство, което да подобри положението на работниците, например чрез намаляване на максималната седмична продължителност на работното време, допустима със съгласието на работника, от 78 часа на 65 часа.

Със съжаление трябва да кажа – за разлика от изказалите се преди мен, и по-специално тези от лявата страна на залата, че значителна част от отговорността за този завършек пада върху Парламента, който възприе нереалистична стратегия за преговорите. В много европейски държави има поговорка, която гласи, че

по-доброто често е враг на доброто. За съжаление, по време на преговорите забелязах, че тази народна мъдрост изглежда е напълно забравена от повечето колеги, и по-специално тези от лявата страна на залата.

Бих искал да отбележа нещо, което никак не ме радва. Ще напомня на Парламента, че на първото заседание на Помирителния комитет предложих да възприемем компромисен подход с довода, че тъй като в повечето държави-членки от години със съгласието на работниците се прилагат гъвкави принципи за организация на работното време, да се очакват радикални промени не е реалистично и това може да доведе до блокиране на преговорите. За съжаление, точно това се случи. Мисля, че до този резултат се стигна, защото мислехме повече за предизборната кампания, отколкото за интересите на европейските работници.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Г-жо председател, много е странно Съветът да обвинява Парламента за провала на преговорите. Парламентът свърши цялата работа и направи всички компромисни предложения. Към края на деня Комисията представи компромисно предложение, но Съветът не отстъпи и на сантиметър, поради което не следва да обвинява Парламента за неуспеха.

Освен това Philip Bushill-Matthews днес говори за свобода на избора за работниците – свободата да работят толкова часове, колкото желаят. Но, Philip, вижте какво е положението в Обединеното кралство – държавата-членка, която най-отдавна използва отказа от участие. Според проучване на европейската работна сила, там има 3,5 милиона работници, които редовно работят повече от 48 часа седмично. Според същото проучване 58 % от тях – почти 60 % – казват, че биха желали да работят по-малко от 48 часа седмично. 2,2 милиона от тези 3,5 милиона в Обединеното кралство не получават заплащане за допълнителната работа, която извършват всяка седмица. Те не са луди – ясно е, че са принудени да работят допълнително и са поставени в положение, което налага да работят допълнителни часове. Това е истината относно използването на отказа от участие.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Съветът беше решен да запази за постоянно възможността за отказ от участие и по този начин на практика да удължи седмичното работно време. Съветът демонстрира пълна липса на гъвкавост.

Проблемът за времето на разположение засяга най-вече работещите в областта на обществените услуги и преди всичко в здравеопазването, където удължаването на работното време означава не само по-лоши условия за лекарите и медицинските сестри, но същевременно представлява заплаха за безопасността и здравето на пациентите и повишава вероятността от грешки при лечението, със съответните последствия за гражданската отговорност на лекаря. Свободата на избора по този въпрос доведе до това, че в една болница в град Радом в Полша се наемат на работа само тези, които са съгласни с процедурата. Това означава, че на практика няма свобода на избор.

Разделянето на времето на разположение на активен и неактивен период е опит да се определи като почивка част от времето, което в действителност е прекарано в служба на работодателя – време, прекарано на работното място, което работникът не може да организира самостоятелно. Следователно това на практика е кражба от времето на работника. Няма защо да приемаме предложения, които считаме за вредни.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Г-жо председател, още през 1817 г. социално ориентираният британски предприемач Роберт Оуен поддържал въвеждането на осемчасов работен ден. Според него всеобщо благоденствие е възможно, ако хората работят по осем часа и работата е добре организирана. По-късно, точно преди 125 години, е даден началният тласък за въвеждане на осемчасов работен ден в Съединените американски щати. Едно от демократичните схващания в нашата европейска общност е, че съкращаването на седмичното работно време води към начин на живот, зачитащ човешкото достойнство. За щастие, през последните десетилетия освен това се обръща и засилено внимание на споделянето на трудовите и домашни задължения.

Г-жо председател, в този контекст е наистина срамно, че ние в Европа все още трябва да се борим за ограничаване на максималното седмично работно време. Да искаме работниците систематично да работят допълнително и да налагаме увеличаване на седмичното работно време означава да унищожаваме работни места. Много проучвания показват, че Роберт Оуен е бил прав: да се работи повече от осем часа е непродуктивно. Във време на растяща безработица мнозинството в Съвета и в Комисията пое в напълно грешна посока.

Михал СЕДЛАЧЕК, действащ председател на Съвета. – (CS) Госпожи и господа, разискването беше много интересно. Искам накратко да отговоря на някои от изказванията. Първо искам да напомня нещо, което тук не беше споменато, но трябва откровено да го кажем. Не е ли вярно, че най-високите нива на защита на работниците в света са в Европа? Считам, че това е така, поради което всички приказки за опити да се разруши тази защита или за връщане в XIX век просто не са верни. Ние само се опитваме да я пригодим към сегашната икономика и към глобалната икономическа ситуация. Ние не живеем в XX век. Сега е XXI век и ние работим

– не искам да уточнявам броя на часовете, но ние работим непрекъснато. Виждате ли този мобилен телефон и тези компютри? Всеки от нас ежедневно получава съобщения по електронната поща и е нормално да ги получава 24 часа в денонощието. Същевременно никой никога не изчислява колко часа действително работи. Поради това нашият стремеж тук е – става дума за постигане на гъвкавост – просто Европа като цяло да се приспособи към глобалната конкуренция.

Г-н Nassauer, Вие бяхте прав в твърдението си, че можеше да постигнем съгласие по проблемите, например за времето на разположение. Искам да кажа, че по този въпрос Съветът направи много, за да сближи позицията си с тази на Парламента и се съгласи времето на разположение да се счита за работно време, макар че общата позиция беше съвсем друга. Съветът дори предложи на Парламента директивата да урежда само проблема за времето на разположение и да оставим за друг път проблема с отказа от участие, но Парламентът не отговори на това предложение. Г-жа Figueredo каза, че предложенията на Съвета подкопавали положението на работниците, но аз бих искал да напомня нещо важно. Съветът предложи броят на работните часове при използване на отказа от участие да се намали от 78 на 60 или 65, но г-н Cercas не прие и това предложение. Съветът предложи ограничения както на контрола, така и на разрешаването на отказа от участие. Съветът се съгласи с това, но и то не беше прието. Г-н Andersson вероятно се е заблудил, твърдейки, че Съветът не желаел да приеме компромисните предложения на Комисията. Точно обратното – именно Съветът на заседанието на Комитета на постоянните представители одобри тези предложения. Предложеният от Комисията компромис беше приет от Съвета, но не и от Парламента.

Искам също да добавя, че не знам кой с кои представители на обществеността в ЕС е разговарял. Ние също разговаряме с представители на обществеността в ЕС и те ни казват, че искат повече свобода, че не желаят някой да им налага нови задължения и политиците да продължават да се намесват в личния им живот. Наближава двадесетгодишнината на „Нежната революция“ – годишнина на края на комунизма в Европа – и хората искат да отбележат тази дата чрез реална защита на своите свободи. Те не искат да им се налагат нови и нови регламенти и задължения.

Г-н Hughes, мисля, че в изказването си достатъчно ясно изброих въпросите, по които Съветът беше готов на компромис, поради което е напълно неправилно да се твърди, че Съветът не бил помръднал и на сантиметър от позицията си. Тъй като докладчикът изрази надежди за промени в европейските правителства, искам да добавя, че трудно мога да си представя – ако такава промяна стане във Великобритания – че едно консервативно правителство ще има позиция, различна от тази на правителството на министър-председателя Браун.

В заключение искам само да кажа, че сме много разочаровани, защото не успяхме да постигнем съгласие, но ако продължавате да отказвате да видите реалното положение – че 15 от 27 държави-членки използват отказа от участие и в много професии има недостиг на работна сила, особено в новите държави-членки, тогава отказът от участие просто трябва да продължи да се използва. Да се върнем към този проблем след 10 години, когато положението в държавите-членки може да е съвсем различно. Нека създадем такива условия, че на държавите-членки да не се налага да използват отказа от участие и може да се изненадаме от бързината, с която ще постигнем компромис.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, по време на разискването бяха изказани аргументи, използвани многократно и обосновано. Смятам това за нормално, тъй като разискването продължи пет години и повлия на всички нас; искам да благодаря на всички основни участници в него. Но остава фактът, че не постигнахме добър или устойчив резултат и вероятно в бъдеще трябва да направим нещо във връзка с това. Искам да отбележа, че обикновено разискването не засягаше други проблеми освен отказа от участие и, може би в доста ограничена степен, времето на разположение. Не обърнахме внимание на много проблеми, например на допълнителните почивки и на измененията относно работата през нощта. На практика всички изменения, които засягат много други въпроси освен времето на разположение и отказа от участие, в известна степен станаха заложници на двата основни проблема. През 1993 г. беше приета директива, която допуска изключението. Тази директива предвиждаше необходимостта от известни корекции, но не фокусирани само върху отказа от участие, а на директивата като цяло. През 2003 г. Съдът на Европейските общности реши, че времето на разположение, прекарано на работното място, трябва да се счита за работно време. Решението е логично и за мен е напълно разбираемо. След това решение броят на държавите-членки, които използват отказа от участие, рязко нарасна. Причината е много проста. В повечето държави-членки времето, прекарано на работното място, не се считаше за истинско работно време и от момента, в който то трябваше да се отчита като част от установеното работно време, държавите-членки започнаха да използват отказа от участие, за да спазват директивата.

Госпожи и господа, както вече казах, положението е сложно и със своя вътрешна динамика. През петте години на подробни разисквания бяха изпробвани практически всякакви възможни решения. Но аз смятам, че

разискването още не е приключило и е необходимо да продължим търсенето на други решения, защото ситуацията в момента е неудовлетворителна. Няколко са причините да не сме доволни от съществуващото положение и те съвсем не се ограничават само с времето на разположение (което аз считам за най-важния проблем) и отказа от участие, който несъмнено също е съществен въпрос. Другите причини включват нощното работно време, допълнителния отпуск и още редица въпроси, които могат, и според мен постепенно трябва, да бъдат проучени, за да се подобрят безопасността и опазването на здравето на работниците, тъй като предмет на тази директива са именно безопасните и здравословни условия на труд. Организацията на работното време, регламентирана с директивата, включва тази конкретна страна на проблема, а не само универсалния аспект.

Госпожи и господа, двете законодателни институции не успяха да постигнат съгласие след сериозни разисквания, продължили пет години. Ние сме там, където бяхме в началото и поради това трябва да потърсим друг път за постигане на напредък. Комисията, в рамките на своите задължения, е готова за това.

Mechtild Rothe, председател на делегацията на Европейския парламент в Помирителния комитет. – (DE) Г-жо председател, помолих за възможност да направя няколко кратки коментара, които считам за необходими.

Действащият председател на Съвета г-н Седлачек ни каза, че Съветът е приел предложението от началото на миналата седмица. Трябва ясно да заявя, че информацията, която ни беше дадена на тристранната среща, беше съвсем друга. Получихме информация, че предложението на Комисията няма да бъде прието, че няма да може да се извършва отказ от участие през пробния период и шестмесечният срок няма да се приеме. Освен това ни дадох да разберем, че времето на разположение няма да се разглежда като необходимо продължение на работното време. Казаха ни и точно това, което чуваме тук – че има желание да се поеме отговорност. Това не съвпадна с позицията на Парламента. Бих искала отново да подчертая, че това беше информацията, която получихме. Проблемът може да е в това, че Вие дойдохте по-късно, едва след полунощ, но ние наистина получихме тази информация.

Второ, г-н Bushill-Matthews създаде впечатлението, че преговорите са били предубедени и едностранчиви. Бих искала да обясня едно нещо. Делегацията за преговорите включваше докладчика г-н Sergas, председателя на комитета, докладчика в сянка г-н Silva Penada от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, и мен. Ние бяхме единодушни по всички въпроси. Правилникът гарантира, че моята група няма мнозинство в делегацията за Помирителния комитет. Резултатите бяха съвсем ясни: 15 гласа „за“, нито един „против“ и 5 „въздържали се“. Днешното разискване ясно показва, че голямо мнозинство в Парламента подкрепя тази позиция. Не бих искала някой да остане с впечатлението, че преговорите са били предубедени.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 142)

Csaba Óry (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Г-жо председател, госпожи и господа,

Съжалявам, че законодателният процес за изменение на Директивата за работното време приключи без успех. Това показва липсата на консенсус между Съвета и Парламента по един от ключовите проблеми, свързани с условията на труд. Отхвърлянето от Съвета на компромисно решение, потвърдено на две четения в Парламента и подкрепено от групи от целия политически спектър – както отляво, така и отдясно – става точно когато в цяла Европа се увеличава броят на съкратените работни места, големи предприятия едно след друго обявяват планове си за съкращения и все повече от парите на данъкоплатците се използват за укрепване на банките, които са в бедствено положение, и за смекчаване на неблагоприятните последствия от икономическата криза.

Освен това упоритото настояване на Съвета да се запази отказът от участие имаше и друго неблагоприятно последствие – тъй като помирителната процедура с Парламента завърши с провал, не беше постигнато и успешно решение на проблема за времето на разположение при лекарите, въпреки че законодателите на ЕС вече бяха много близо до съгласие и приемане на компромисно решение. Постигането на съгласие по този въпрос би било много по-благоприятно и за двете участващи страни, отколкото да продължат правното боричкане. Въпреки че никой не оспорва по същество решенията на Съда на Европейските общности, положението все още е странно, тъй като на лекарите се налага непрекъснато да предприемат правни действия срещу поддръжниците на институциите, за да могат да упражняват правата си.

Потискащо е, че в година, така наситена с икономическо и социално напрежение, каквато е 2009 г., Съветът не прояви склонност да реши един от ключовите проблеми относно регулирането на работното време на равнище ЕС.

18. Дневен ред: вж. протокола

19. Организация на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0120/2009) на Marie Panayotopoulos-Cassiotou – от името на комисията по заетост и социални въпроси, относно организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт [COM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD)]

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, докладчик. – (EL) Г-жо председател, Директива 2002/15/ЕО наистина се нуждаеше от преразглеждане, поради което след доклада, който беше длъжна да представи, Комисията предложи и съответни изменения, целящи да помогнат на отрасъла да опазва здравето и безопасността на работниците и същевременно да улеснят нормалната конкуренция. Комисията по заетост и социални въпроси възприе становището на комисията по транспорт и туризъм и въпреки моята препоръка отхвърли предложението на Комисията, с други думи не се съгласи да изключи самостоятелно заетите водачи от приложното поле на директивата. Трябва да изтъкна, че директивата от 2002 г. предвиждаше самостоятелно заетите водачи да бъдат обхванати от 23 март 2009 г. Обстоятелствата не са такива, каквито изглеждат под влияние на впечатленията и вълнението от разискванията относно директивата за автомобилния транспорт.

Има съществено развитие по проблемите с времето за управление и периодите за почивка в сравнение с 2002 г., защото Регламент (ЕО) № 561/2006, който влезе в сила през 2007 г., се прилага за всички водачи на камиони и гарантира наличието на съобразено време на управление и съответни периоди на почивка.

Поради това включването на самостоятелно заетите водачи в директива относно работното време означава, че не се разбира същината на самостоятелната заетост, тъй като тези хора сами определят работното си време. Ето защо подобна стъпка би имала тежко неблагоприятно въздействие върху малките и средни предприятия, би ограничила свободата на предприемачеството и би спомогнала за създаване на допълнителна административна тежест. Тя би представлявала прецедент, позволяващ да започне разискване за включване на самостоятелно заетите лица и от други отрасли, като по този начин се ограничи възможността им да работят толкова продължително, колкото желаят. Това повдига сериозен въпрос: кой е наистина самостоятелно зает и кой е „фалшиво“ самостоятелно заето лице. Ясно е, че някои работници твърдят, че са самостоятелно заети, но в действителност не са такива. Европейската комисия предложи да определим критерии за разпознаване на „фалшивите“ самостоятелно заети лица. Но това би било невъзможно, тъй като контролът все още се изпълнява на национално равнище. Затова, ако европейското законодателство определи кои са „фалшиви“ самостоятелно заети лица и кои не са, това не би могло да се проверява от националните контролни органи. Новите предложения дават възможност на държавите-членки да определят кой попада и кой не попада в приложното поле на директивата относно лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт. В нашите предложения призоваваме Европейската комисия да определи отново резултатите от прилагането на директивата. Призовавам всички колеги да отхвърлят изменението, което цели да върне предложението за ново разглеждане в комисия и да гласуват за предложенията на моята група, които се подкрепят и от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, и от групата Независимост/Демокрация.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, уважаеми членове на Парламента, известно ви е, че пътната безопасност е един от приоритетите на работата ми като член на Комисията, отговарящ за транспорта.

Важно е да се подчертае още в началото, че безопасността по пътищата е ключов елемент от всяко обсъждане на работното време на водачите на превозни средства, но днешното разискване не е относно пътната безопасност, а има социален характер – обсъждаме не времето за управление, а работното време.

Въпросът, на който трябва да отговорим днес, е следният: трябва ли самостоятелно заетите лица да са обект на същите ограничения относно работното време, както наетите работници? Необходимо е много внимателно да обсъдим проблема, защото в европейското законодателство няма прецеденти за определяне колко продължително може да работи самостоятелно заето лице в офис или лаборатория.

Както докладчикът г-жа Panayotopoulos-Cassiotou вече каза, през 1998 г., когато Съветът и Парламентът за пръв път разискаха директивата относно работното време на работниците в транспорта, положението в областта на автомобилния транспорт беше напълно различно от положението сега; тогава беше честа практика да не се спазват действащите нормативни разпоредби относно времето за управление и професионалните

водачи прекарваха твърде много време зад волана. Въз основа на предишния регламент относно времето за управление от 1985 г. беше почти невъзможно ефективно да се контролира продължителността на времето за управление.

Във връзка с това между 1988 и 2002 г. законодателните институции обсъждаха предложението на Комисията за регулиране на работното време не само на наетите водачи, но и на тези, които са самостоятелно заети. В резултат от това обсъждане беше приета отрасловата директива относно работното време на транспортните работници. Намерението беше да се намалят отрицателните последици за пътната безопасност, дължащи се на това, че въпросът за времето за управление не е уреден в достатъчна степен, чрез разширяване на обхвата на законодателството в областта на работното време, така че да включва и самостоятелно заетите водачи.

Но проблемът не беше решен и, след помирителна процедура между Парламента и Съвета, Комисията беше приканена да прецени плюсовете и минусите от разширяването на обхвата на разпоредбите за работното време с включване и на самостоятелно заетите работници и да представи предложение през 2008 г. Комисията изпълни тази задача, като през 2007 г. публикува подробно проучване, чиито заключения бяха следните.

Първо, работното време не бива да се смесва с времето за управление. По отношение на времето за управление нещата са коренно променени. Както знаете, Парламентът и Съветът приеха нови разпоредби относно времето за управление. Освен другите мерки, те изискват употреба на цифров тахограф – изключително надеждно контролно устройство, и специална директива за прилагане.

Новите разпоредби, които са в сила от 2007 г., се прилагат за всички водачи на камиони, включително самостоятелно заетите. Новият цифров тахограф, който минута по минута записва всяко придвижване на камиона, не позволява на водача да управлява повече от 9 часа на денонощие и средно 45 часа седмично. Накратко, сега е възможно да се контролира прилагането на разпоредбите много по-строго, отколкото през 1985 г.

Второ, няма прецеденти в социалното законодателство на Общността, уреждащи работата на самостоятелно заетите лица. Самостоятелно заетият работник не може да бъде принуден да работи допълнително, доколкото по определение той е свободен да организира работното си време, както желае. Освен това на практика не е възможно да се контролира работното време на тази група хора.

Трето, общият баланс между предимствата и недостатъците при обхващане на самостоятелно заетите лица от разпоредбите за работното време е нестабилен и не може да се докаже, че прилагането на въпросната директива и по отношение на самостоятелно заетите водачи ще има определен положителен резултат. При това е много важно да се има предвид, че прилагането на разпоредбите за работното време спрямо самостоятелно заетите водачи е неефективно и много трудно постижимо, тъй като тези водачи не са длъжни да регистрират работното си време за определяне на заплащането за труда им, а и административните разходи по прилагане на подобни разпоредби биха били много високи.

Четвърто, съществува един проблем, който е необходимо да се уреди, и той е свързан с „фалшивите самостоятелно заети водачи“, които формално са самостоятелно заети, но в действителност нямат възможност сами да организират трудовата си дейност, тъй като изцяло зависят от един възложител, който осигурява техните приходи и поръчки. Тези водачи са уязвими от социална гледна точка. На теория те са включени в приложното поле на директивата, но невъзможността тя да се прилага означава, че това практически не е така. Ето защо предложението на Комисията е да се доразвие прилагането на директивата и да се осигури на „фалшивите“ самостоятелно заети водачи необходимата социална защита.

По време на икономическа криза въвеждането на допълнителна административна и финансова тежест за малките и нестабилни предприятия, които трябва да се справят с последициите от рецесията, няма да е добър сигнал. Поради това, в заключение, Комисията подкрепя измененията, внесени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата Независимост/Демокрация, които съответстват на общата позиция на Съвета, приета на последното заседание на Съвета по транспорта, и чрез тези изменения иска да покаже на отрасъла, че явлението „фалшиви самостоятелно заети водачи“ няма да бъде толерирано, а законодателите ще осигурят прилагането на нормативните разпоредби навсякъде в Европа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа MORGANTINI

Заместник-председател

Johannes Blokland, докладчик по становището на комисията по транспорт и туризъм. – (NL) Г-жо председател, моментът на истината приближава бързо. Утре следобед ще гласуваме доклада на г-жа

Panayotopoulos-Cassiotou. Докладчикът и аз, в качеството си на докладчик по становището на комисията по транспорт и туризъм, имаме еднакво мнение за свободата на предприемачеството и съвместно сме подписали десетина изменения, които могат да се приемат и от Съвета. Благодаря на г-н Таяни, че също ги подкрепя.

Утре ще трябва първо да се занимаем с изменението, внесено от комисията по заетост и социални въпроси, която желае да отхвърлим предложението. Аз все още съм дълбоко възмутен от това изменение. Миналата седмица възмущението ми прерасна в ужас, когато видях становището на Европейските професионални съюзи. Поради страх от някой случаен румънски или български самостоятелно зает водач, в него се трупат една върху друга неистини, за да се убедят членовете на Парламента да гласуват против предложението на Комисията.

Становището се старае да внуши, че самостоятелно заетите водачи работят по 86 часа седмично. Водачите – както наетите, така и самостоятелно заетите – имат право да управляват по 45 часа седмично, пресметнати средно за двуседмичен период, както изтъкна г-н Таяни. Трябва ли от това да разбираме, че те работят 41 часа седмично по своите предприятия? Аргументът в становището относно пътната безопасност също не издържа на критика. Няма доказателство за връзка между пътната безопасност и изключването на самостоятелно заетите водачи от разпоредбите относно работното време; всъщност е вярно обратното.

Между другото, от становището става ясно, че професионалните съюзи много добре разбират крайната необоснованост на своята позиция. Проблемите относно околната среда и вътрешния пазар са привлечени изкуствено и насила в опит да се покаже, че трябва да гласуваме за отхвърляне на предложението на Комисията, а същевременно много подробната оценка на въздействието, извършена от Комисията, показва, че предложението всъщност ще има благоприятно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар и транспортния отрасъл и върху околната среда. Ето защо утре трябва да гласуваме против изменението, внесено от комисията по заетост и социални въпроси, което цели да се отхвърли предложението на Комисията, и в подкрепа на измененията, предложени от докладчика. Вярвам, че при гласуването ще победи здравият разум.

В заключение искам да добавя, че намирам съобщението, разпратено миналата събота от г-н Hughes по електронната поща, за напълно неприемливо. Да се прави политика от нещастieto на... *(Председателят отнема думата на оратора)*

Eva-Riitta Siitonen, от името на групата PPE-DE. – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, ограниченията на работното време не следва да засягат самостоятелно заетите предприемачи и водачи и, за щастие, както Комисията, така и Съветът са на това мнение.

В моята държава, Финландия, ограничаването на работното време би имало силен неблагоприятен ефект върху самостоятелно заетите водачи. Повечето водачи във Финландия са дребни предприемачи. Над половината от тях притежават превозното средство, което управляват. Поради това те правят всичко сами: поддържат своите автомобили и водят счетоводството си. Самостоятелно заетите водачи вече са обект на същите ограничения относно времето за управление и задължителните периоди за почивка, както наетите водачи. Това е важно за бъдещето. Времето за управление не може да се превишава, но ако влязат в сила измененията, предложени от групата на Зелените/Европейски свободен алианс и от групата на социалистите в Европейския парламент, водачите няма да могат, например, да поддържат автомобилите си или счетоводството си през другото време. А и освен това, как може да се контролира изпълнението на такава разпоредба?

По време на икономическа криза е жизненоважно да се поддържа трудовата заетост. Смятам, че всички ще се съгласят със становищата на Комисията и Съвета на министрите на транспорта, че самостоятелно заетите водачи трябва да останат извън приложното поле на директивата по отношение на регулирането на работното време.

Jan Cremers, от името на групата PSE. – (NL) Г-жо председател, госпожи и господа, групата на социалистите в Европейския парламент счита, че предложението за изменение на разпоредбите относно работното време в автомобилния транспорт е недостатъчно добре обмислено и противоречиво. Лошото транспониране и спазване на законодателството не може да е повод за смекчаване на изискванията. Както твърди Комисията, законодателството може да е резултатно и действено само ако обхваща всички засегнати страни.

Чрез въпроси към Комисията се опитам да изясня какво тя възнамерява да предприеме относно използването на „фалшиви“ самостоятелно заети водачи. Във връзка с това намерението на Съвета не само да изключи самостоятелно заетите водачи от обхвата на директивата, но и да не предприеме удовлетворителни мерки срещу „фалшивите“ самостоятелно заети работници не намира подкрепа в групата PSE.

Деятелността и на наетите, и на самостоятелно заетите водачи има еднакво отношение към тяхната собствена безопасност и към безопасността на други хора. Според нашата група е недопустимо да се прави разлика

между тях. Тук трябва да подкрепя члена на Комисията: нееднократно на строителни обекти самостоятелно заетите работници са били включвани в координирането на безопасността, за да се гарантира тяхната собствена безопасност и безопасността на другите хора.

Биляна Илиева Раева, *от името на групата ALDE*. – На последната си за този мандат сесия, Парламентът трябва да приеме директивата за работното време на транспортните работници. Като докладчик на либералите, мисля, че е безотговорно поведението да подкрепим отхвърлянето на текста на Комисията в неговата цялост, както беше предложено. Либералите подкрепяме и заставаме твърдо зад необходимостта десетките хиляди самонаети транспортни работници да запазят своето конкурентно предимство и смисъла да са самонаети.

Ситуацията в момента е алармираща. Действащата в момента директива отнема основен принцип на свободния пазар, а именно предприемчивостта, както и нейната подкрепа. Недопустимо е да приравняваме работещите на трудов договор с тези, които са самонаети. Самонаетите за разлика от служителите работят на базата не на определени брой часове, а на товарите, които обслужват, както и на броя и типа на превоза. Включването им в новата директива действително ще убие тяхната предприемаческа сила.

Законодателство, определящо работното време на самонаети би бил опасен и необоснован прецедент. Подобно регулиране не съществува в никой друг сектор. Едно подобно наше решение би оказало негативно отражение върху европейската икономика.

От голямо практическо значение също така е и дефиницията на нощната работа. Днес страните-членки могат сами да определят нощното време и по този начин да оптимизират работните часове за транспорт на пътници и товари според вариращата дневна светлина. Както вие знаете нощното време във Финландия е различно от това в Италия и гъвкавостта помага да се намалят задръстванията в пиковите часове, както и да се облекчи повечето вредни емисии от трафика.

Накрая бих искала да добавя, че либералите, подкрепени от Европейската народна партия и много други колеги желаят да продължат дебата върху основните елементи на директивата. Именно, ние подкрепяме гъвкавата и прагматична позиция, която беше одобрена в Съвета и предложена от Европейската комисия за изключване на самонаетите от директивата. Отправлям апел за вашето положително гласуване.

Sepp Kusstatscher, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, загрижеността по целия свят и всички мерки, предприемани за борба със свинския грип, подобно на мерките отпреди няколко години срещу птичия грип и болестта „луда крава“, са напълно непропорционални спрямо липсата на внимание към много по-големия брой смъртни случаи по пътищата. Всяка година по пътищата в Европейския съюз загиват 40 хиляди души. Много голям е броят на ранените и получаващите трайни увреждания. И се приема, че всичко това е сякаш в ръцете на някакви висши сили.

Всички знаят, че броят на камионите, участвали в тежки пътнотранспортни произшествия, е непропорционално голям. Основните причини са скоростта, преумората и алкохолът. Директивата е мярка, предназначена да гарантира, че водачите няма да се преуморяват. Не само времето за управление, което се контролира с тахографа, но и времето за товарене и разтоварване трябва да се счита за работно време за всички водачи. Това е правилното решение. Ако водачът е работил няколко часа, преди да седне зад волана на 40-тонен камион, той вече е уморен и ще му бъде трудно да се концентрира. За мен е напълно неразбираемо регламентът да се отнася само за наетите водачи, а не и за самостоятелно заетите. Единственото извинение е, че е по-трудно да се контролира работното време на самостоятелно заетите лица. Това може да е вярно, но нима преумореният самостоятелно зает водач е по-малка заплаха, когато е зад волана?

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Г-жо председател, налага се да отхвърлим предложението на Комисията по три ясни причини. Първо, тя твърди, че Регламент (ЕО) № 561/2006 относно времето за управление и периодите за почивка се отнася за всички водачи и поради това не е проблем да се изключат самостоятелно заетите. Това не е вярно. Времето за управление е средно само половината от работното време на един водач. Изключените от обхвата на директивата може, в края на краищата, наистина да работят по 86 часа седмично, всяка седмица от годината.

Второ, стотиците хиляди водачи на автомобили с тегло под 3,5 тона не попадат в приложното поле на регламента. И което е още по-лошо, ако те се изключат и от директивата, изобщо няма да има никакви ограничения на тяхното работно време.

Трето, Комисията прави разлика между самостоятелно заетите и „фалшивите“ самостоятелно заети лица и твърди, че причината е невъзможността да се проверява или контролира работното време на самостоятелно заетите. Ако това е вярно, как ще се контролира работното време на „фалшивите“ самостоятелно заети лица?

Това е абдикиране от отговорност и открита покана към безскрупулните работодатели непрекъснато да търсят нови форми за „фалшива“ самостоятелна заетост и заобикаляне на закона. Ние трябва да отхвърлим това предложение на Комисията.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Г-жо председател, най-напред искам да благодаря на г-н Таяни за отлично свършената работа. В изказването си преди малко той съвсем правилно изтъкна, че проблемът не е свързан толкова с безопасността и времето за управление, колкото с работното време.

Трябва да отчитаме факта, че в Европа има малки и средни предприятия, които работят и създават работни места, и това би било удар за дребните предприемачи, особено в настоящото икономическо положение. Преди около две седмици проведохме оспорвано разискване относно това как малките и средни предприятия поддържат функционирането на цялата европейска икономика. Сега сме изправени пред практическия проблем дали да ги подкрепим или не. В изказването си г-н Таяни отбеляза какво трябва да контролираме и да направим, за да осигурим на самостоятелно заетите водачи възможност да продължат да работят и след времето, през което са управлявали превозното средство.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, бих искал да успокоя членовете на Парламента, които изразиха загриженост относно разисквания текст. Пътната безопасност определено не е изложена на риск и, повтарям, един от моите приоритети е борбата за намаляване на броя на пътнотранспортните произшествия.

Считам, че не бива да бъркаме работното време с времето за управление. Много добре разбирам какво искате да кажете: самостоятелно заетият водач може първо да работи и вече да е уморен, когато седне зад волана, но не мисля, че самостоятелно заетият работник може да се контролира, независимо какво работи. Очевидно самостоятелно заетият работник знае какво прави – той може да натовари камиона, да изчака и почива два, три или четири часа и тогава да седне отново да управлява в отлично състояние, що се отнася до безопасността.

Всъщност е много трудно да се контролират всички самостоятелно заети лица, занаятчии и дребни предприемачи. Освен това тези хора са гръбнакът на икономиката на ЕС.

От тази гледна точка ние трябва да се погрижим да гарантираме здравето и безопасността на наетите работници и на тези, които само привидно са самостоятелно заети, но фактически са наети работници. Ето защо Комисията, а мисля, че и докладчикът е на това мнение по въпроса, иска правното уреждане и на дейността на „фалшивите“ самостоятелно заети работници.

Считам за важен знак, че настоящото законодателство отговаря на изискванията на практиката и мисля, че е правилно отново да се подчертае значението на напредъка в тази област. Ето защо бих помолил групата на социалистите в Европейския парламент и групата на Зелените/Европейски свободен алианс да обмислят направените изказвания и да разберат, че за Комисията пътната безопасност е и ще остане приоритет, но обсъжданият законодателен акт не е в тази област, а е предназначен да подобри регулирането на работното време, преди всичко на работниците от автомобилния транспорт, и да приравни „фалшивите самостоятелно заети“ към наетите лица, защото те не са самостоятелно заети, а *de facto* са наети лица.

Искам отново да успокоя всички, изразили загрижеността си, защото считам, че текстът, който може да се приеме, е добър и отговаря на интересите на европейските граждани.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, докладчик. – (EL) Г-жо председател, искам да благодаря на г-н члена на Комисията за недвусмисленото му изказване и за основаните на досегашния опит разяснения, като с това имам предвид изказаното пред Парламента твърдение, че неговата основна цел е пътната безопасност и успоредно с това – запазването на конкурентоспособността на европейската икономика и подкрепата за малките и средни предприятия. Благодаря на всички колеги за изразените становища, като искам да изтъкна, че точно този диалог искаме да продължим, като гласуваме против изменение 54, което отхвърля предложението на Комисията. Поради това приканвам всички колеги да гласуват против изменение 54, за да запазим диалога и да съумеем да помогнем на експлоатираните работници, които са „фалшиви“ самостоятелно заети лица. Ние искаме да помогнем за подобряване на заетостта в автомобилния транспорт, като напълно гарантираме пътната безопасност чрез регламент, който важи за всички, и нормалното работно време чрез директивата, която е пред нас.

Бих желала да напомня на колегите, че съм им изпратила статия от немски вестник, която показва с примери, че рискът при управление на превозно средство не се дължи на прекомерна работа, а на неправилното използване на времето, с което всеки разполага, независимо дали е нает работник или самостоятелно заето лице, което всъщност е без значение. Важното е как всеки поема отговорност за своите действия и управлява

превозното средство като зрял човек, осъзнаващ задълженията си към обществото като цяло. Няма да постигнем тази цел, поставяйки препятствия пред труда на хората. Споменавайки строителството, г-н Cremers разкри намеренията на всички поддръжници на тези възгледи в предизборния период.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 5 май 2009 г.

20. Бюджетна прогноза за приходите и разходите на Европейския парламент за финансовата 2010 година (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0275/2009) на г-н Маїка – от името на комисията по бюджети, относно бюджетната прогноза за приходите и разходите на Парламента за финансовата 2010 година (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) При срещите ми с генералния секретар на Европейския парламент г-н Klaus Welle веднага забелязах усилията, които той полага за решаване на проблемите. Подкрепям опитите му да оптимизира работата на администрацията на Европейския парламент, в която работят 6000 души. Подобна ангажираност и позитивен подход забелязах и при разговорите с представители на различните генерални дирекции на Европейския парламент.

В някои области възможностите за икономии вече са изяснени и са направени предложения за подобрения. Пример за това е планът за действие на генералната дирекция за председателството относно услугите по сигурността, от които в Брюксел, Страсбург и Люксембург може да се икономисват 2,6 млн. евро годишно, без отрицателни последици за сигурността и охраната.

Повечето разходни пера и основни проекти в Европейския парламент са с многоезичен характер. Твърдо съм убеден, че ако подобрим средносрочното планиране на средствата и увеличим прозрачността му, ще подобрим ефективността. Госпожи и господа, докладът, който днес представям, е одобрен от комисията по бюджети и ясно показва намерението ни да оставим повече свобода за действие на новия Парламент. В случаите, когато комисията по бюджети е открила начини за осъществяване на икономии или е намалила определени разходи, ние не сме работили по тях на този етап само за да изглеждаме строги или да предизвикаме вътрешни борби между администрацията и председателството, от една страна, и комисията по бюджети, от друга. Общата ни цел е да направим професионален и подробен преглед на проблемите и въз основа на него да вземем правилното решение. В областта на планирането на работната сила комисията по бюджети проучва предложения и промени на структурата на услугите, както и плановите потребности, представени от председателството. Когато от проучванията получим данни за всички потребности, комисията ще може внимателно да обсъди целия пакет изисквания.

През изминалата седмица се срещнах с г-н Ханс Линблад, държавен секретар на Министерството на финансите на Швеция, който ще представя шведското председателство на ЕС във финансовата област, заедно с други членове на постоянното представителство на Швеция в Брюксел и представители на Министерството на финансите на Швеция. Получих обещание за тясно сътрудничество при оптимизиране на бюджетите на европейските институции. Представителите на шведското председателство наблегнаха по-специално на политиката относно сградите, която е и един от нашите приоритети. Средствата за закупуване и наемане на сгради са един от основните административни разходи на институциите на ЕС. Само преди малко повече от три години общото пространство, използвано от институциите, превишаваше 2 милиона квадратни метра. Ето защо решихме, че се нуждаем от съвместна политика относно сградите, по-добро сътрудничество между институциите, по-добра координация при планирането, проучване за уплътняване на офис-пространството на някои места и по-ефективно използване на обществените поръчки. Във връзка с това приветствам обещанието на генералния секретар през новия мандат бързо да представи предложение за планова средносрочна стратегия относно сградите, която да е на разположение на членовете на Парламента наесен, преди първото четене за приемане на бюджетните решения.

Можем да постигнем годишни икономии от порядъка на милиони евро, като подобрим сътрудничеството между европейските институции. Считаю, че сътрудничеството с Междунституционалната работна група за многоезичието ще ни позволи да използваме по-добре свободния капацитет в тази област. През следващата година ще получим и проучването за преводаческата програма Euramis, чиято всестранна и автоматизирана употреба вероятно ще доведе до революция в областта на преводите и в сътрудничеството в тази област. Твърдо съм убеден, че през следващите две години този инструмент ще повиши ефективността и ще намали финансовите разходи в тази област, като намали зависимостта от външни услуги.

Margaritis Schinas, *от името на групата PPE-DE. – (EL)* Г-жо председател, днешното обсъждане на бюджета на Парламента за 2010 г. се провежда в особено критичен период, който се определя, първо, от влизането в сила на Лисабонския договор – както всички се надяваме; второ, от сериозната икономическа криза, която оказва неблагоприятно въздействие върху европейската икономика, и трето, от новите правила за членовете на Парламента и парламентарните сътрудници. Всички тези елементи са неделима част от бюджета на Европейския парламент за 2010 г. и считам, че като парламентаристи ние трябва точно да се съобразяваме с тези параметри – без експериментирание, ексцентричност и ненужна разточителност, а разумно и в съответствие с критериите, на които обществото очаква да отговаряме.

Поради това считам, че поставяме ново начало, тъй като в разгара на кризата Европейският парламент дава добър пример, запазвайки разходите си за 2010 г. на много реалистични, бих казал, ниски нива. Средствата, предвидени в бюджета за административни разходи, са под 20-процентната граница. Ние намалихме бюджета си за 2010 г. с 6,5 млн. евро в сравнение с първоначалната оценка на Бюрото и ако сравним общите суми с миналогодишния бюджет, ще видим, че въпреки новите потребности, дължащи се на новите правила за членовете на Парламента и парламентарните сътрудници, увеличението, което бих нарекъл изключително разумно, е доста под 4 %.

Парламентарната група на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, за която имам честта да работя като докладчик по темата, още в началото на процедурата определи главна цел на бюджета за 2010 г. Искаме да съсредоточим ресурсите на Парламента в областите, където са неговите компетентност и сила, т.е. свързаните с правната уредба. Искаме да премахнем армиите от хора, занимаващи се с въпроси, върху които Парламентът не може да влияе, и недостига на хора и ресурси в области, които Парламентът наистина може да промени чрез подходящо законодателство. Поради това считаме, като ще повдигнем въпроса отново на първо четене, че първоначалните разходи съответстват на този наш приоритет и сме съгласни с докладчика, който постави ударението върху въпросите за многоезичието и сградите, които винаги са били наш важен приоритет, но от гледна точка на правната уредба.

Бих искал да завърша, както започнах, и да кажа, че сега не е време за ексцентричност и ненужно разточителство. Време е да затегнем коланите, да работим сериозно и да се съсредоточим върху най-необходимото. По отношение на трите основни многогодишни програми – Уеб телевизия, Музей на европейската история и Посетителски център, бихме искали специални гаранции за техния напредък, за да може да продължи финансирането им от бюджета и през 2010 г., но само при условие, че се извършва надлежен, сериозен и постоянен контрол.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *от името на групата UEN. – (PL)* Г-жо председател, в изказването ми относно бюджетната прогноза за приходите и разходите през 2010 г. от името на групата на Съюза за Европа на нациите бих искал да привлека вниманието ви към три въпроса. Първо, трябва да подкрепим предложението на докладчика и да приемем проекта за бюджетна прогноза за приходите и разходите на Парламента през 2010 г. във вида, в който тя е приета от Бюрото на Европейския парламент през месец април тази година. Окончателното определяне на бюджета трябва да се остави на следващия Парламент, който да се задължи отново да анализира конкретните компоненти на бюджета през месец септември 2009 г.

Второ, трябва да оценим положително факта, че настоящата прогноза предвижда нарастване на разходите само с 2,72 %, което на този етап означава, че предложеното по-рано увеличение с 4 % няма да е необходимо, а също и че наесен новият Парламент ще има достатъчно възможности за маневриране в това отношение.

Трето и последно, искам да изразя твърда подкрепа за предложението на докладчика по отношение на многоезичието, и по-специално осигуряването на еднакъв достъп до писмени и устни преводачески услуги за всички членове на Парламента. Заслужават подкрепа и точките, засягащи използването на информационни и комуникационни технологии за нуждите на Парламента, и по-специално планове за осигуряване на най-ефективното използване на тези ресурси.

Vladimír Maňka, *докладчик. – (SK)* Искам да завърша днешното разискване, като благодаря на двамата колеги за мненията им. Искам да благодаря и на представителите на всички институции, включително на Европейския парламент, с които проведохме десетки дискусии през последните три месеца във връзка с изготвянето на бюджетите им. Искам да благодаря на председателя на комисията по бюджети г-н Vöge, на докладчиците в сянка и на координаторите на политическите групи, на моите колеги, както и на съветниците и служителите в комисията по бюджети, които взеха участие в повечето дискусии. Благодарение на всички вас успяхме да намерим общ подход и общи решения в повечето случаи.

Заради изборите за Европейски парламент в началото на юни имавме много малко време за подготовка и обсъждане на бюджетните предложения и дори още по-малко време за търсене на компромиси. Въпреки това

успяхме да ги постигнем и сега мога да кажа, че резултатите от нашето сътрудничество ще имат положителен ефект върху работата на Европейския парламент. Междувременно в подготовката на бюджета за 2010 г. виждаме най-големите промени в структурите на Европейския парламент за последните 10–12 години. Това е голямо предизвикателство за ръководството на Европейския парламент и за всички нас. Вярвам, че в края на годината ще можем да кажем, че заедно сме проправили пътя за по-голяма ефективност в работата на Европейския парламент, както и в други европейски институции.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 5 май 2009 г.

21. Търговия с тюленови продукти (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0118/2009) на г-жа Wallis – от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно търговията с тюленови продукти (COM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, докладчик. – (EN) Г-жо председател, постигнахме компромис, вероятно ни предстои споразумение на първо четене утре. Аз бих казала, като докладчик в Парламента, че това беше много трудно досие, много тежка работа.

Въпреки това достигнахме до позиция, която, надявам се, отчита желанията на членовете на Парламента, които подписаха писмената декларация по темата, и желанията на много граждани в много от нашите държави в ЕС, които ни казват, че не харесват ставащото при търговския лов на тюлени и че не желаят да имат връзка с търговията, резултат от този лов. Уважихме това желание; направихме само това, което можем в рамките на европейския вътрешен пазар: предвидихме мерки по отношение на обращението на стоките, произтичащи от търговския лов, на пазара. След този законодателен акт – ако бъде приет утре – нашите потребители ще се уверят, че никакви продукти от търговския лов няма да се продават на европейския пазар.

Разбира се, има и изключения. Тюлените са много красиви морски животни – всъщност, в процеса на работа разбрах, че те се ползват с голямо обществено внимание – но за някои те са нещо като морски плъхове. Много рибари възприемат възрастните тюлени като нещо, което поглъща огромно количество риба ежедневно. Следователно нуждата от лов на тюлени ще се запази за гарантиране на устойчивостта на риболова в някои райони.

Това, което не сме направили тук, е да регулираме лова. Ако хората в държавите-членки желаят, те могат да продължат с лова. Това обаче, което не могат да правят, е да получават търговска печалба от него. Но в този случай уловът може да бъде използван и аз лично се надявам, че медицинската общност ще може да използва съответните части от тюлените.

Най-трудният аспект на всичко това е мястото на традиционните общности на Арктика в него – на коренните жители на Арктика. Правим изключение за тях, но по какъв начин това, че ще бъдат свързани със забранен продукт, ще се отрази на практика на начина им на живот и икономиката им? Арктика не е някакъв увеселителен парк или музей, тя е жива общност със своя собствена модерна икономика, в основата на която е добитото от моретата. Надявам се, че тези общности ще могат да продължат да съществуват по досегашния начин. Но имам съмнения и те са породени от решението на Арктическият съвет от миналата седмица, който отказа да предостави на ЕС статут на постоянен наблюдател.

За мен това досие беше главоблъсканица. Преборих се с противопоставянето на свободите, зачетох гласуването в комисията и се опитах да уважа мнението на хората, които представлявам. Но искам днес да споделя с вас само едно нещо: посети ме делегация от Нунавут. След като обменихме мнения, всички се просълзахме. Надявам се дерогацията да работи. Ще подкрепя пакета утре и се надявам да се окаже, че това е било правилното решение.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, преди всичко искам да благодаря на докладчика г-жа Wallis и на докладчиците по становище г-н Martin, г-н Brepoels и г-жа Mathieu за изключителната им работа. По-специално, искам да благодаря на председателя на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите г-жа McCarthy за положителния ѝ принос по отношение на това специфично предложение.

Фактът, че беше постигнато споразумение на първо четене, демонстрира политическата воля на институциите на Общността да се справят бързо с двата основни проблема, свързани с търговията с тюленови продукти, а именно разпокъсаността на вътрешния пазар и необходимостта да се гарантира хуманното отношение към

животните. Споразумението съдържа три решаващи елемента: първият е свързан с хармонизирането на вътрешния пазар и представлява забрана на търговията с тюленови продукти на пазара на Европейския съюз. Тя ще се прилага както за продукти, произведени тук, така и за вносни продукти. Както без съмнение знаете, лов на тюлени се извършва и в рамките на Общността, и извън нея. Те се използват за производството на продукти, като месо, масло, мас и продукти от органи и кожи на тюлени. Тези продукти се търгуват на различни пазари, включително на пазара на Общността. За потребителите е трудно, ако не и невъзможно, да разграничат някои от тях, като Омега-3 капсулите или дъбените и кожухарски кожи, от подобни продукти, произведени от тюлени. Ловът на тюлени и начинът, по който се извършва, доведоха до сериозна реакция и загриженост от страна на обществеността и много правителства, запознати с хуманното отношение към животните. Загрижеността е породена от начина, по който се ловуват тюлените, методите, които се използват за убиването им, и болката, която причиняват. Възмущението на общественото личи от масовото участие в публичния диалог, но също така е красноречиво изразено в много големия брой писма и петиции, които получих през последните две години. Гражданите сега могат да са сигурни, че тюленовите продукти повече няма да бъдат на пазара.

Вторият важен елемент в предложението е логичното изключение за инуитите и другите местни общности. Целта е да не се засягат основните икономически и социални достижения на правото на тези общности, които традиционно зависят от лова на тюлени. Трябва да отбележим, че този вид лов е исторически елемент на тяхната култура и културна идентичност и е източник на доходи, който допринася за оцеляването им.

Третият елемент е изключението за лова в малки количества. По този начин ще бъде разрешено некомерсиалното пускане на пазара на продукти от инцидентен лов на тюлени за покриване на свързаните разходи, но само за целите на устойчивото управление на морските ресурси. В съответствие с основния принцип на настоящия регламент тази специфична дейност не трябва да има търговски аспект. Комисията ще одобри подробни приложни мерки, изясняващи как горните две изключения трябва да бъдат прилагани според процедурата по комитология и след проверка от Парламента.

Надявам се, че Парламентът, също като Съвета и Комисията, ще подкрепи специфичния компромисен пакет като цяло. Въпросният текст съдържа мерки за хармонизиране на вътрешния пазар и в същото време взема предвид опасенията на европейските граждани относно хуманното отношение към животните при лова на тюлени. Европейската комисия е готова да приеме изцяло компромисния пакет с цел постигане на споразумение по въпросния регламент на първо четене.

Frieda Brepoels, докладчик по становището на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните. – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, изключително доволна съм, че можем да гласуваме това досие в последния момент, тъй като много граждани, а също и Парламентът, призовават за мерки за борба с жестоките практики при лова на тюлени с търговска цел в продължение на много години.

Не беше лесно да се намери правилният подход, тъй като забраната на този лов не е в компетентността на Европа. Ето защо аз съм задължена на Комисията за представянето на предложение пред Европейския парламент, въпреки че според Парламента предложението се нуждаеше от повече строгост.

Като докладчик по становището на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните аз съм много задължена на моите колеги от различните политически групи за незабавната подкрепа на предложението ми за пълна забрана на търговията с тюленови продукти, само с едно изключение: традиционния лов на инуитските общности. По този начин изменихме първоначалното предложение на Комисията, което включваше няколко изключения, а също и схемата за етикетиране, чието наблюдение според нас ще се окаже невъзможно.

Искам да благодаря и на чешкото председателство, че продължи да работи за постигане на споразумение. Осъзнавам, че преговорите с държавите-членки невинаги са били леки. Също като колегите ми в Парламента, искам да благодаря на различните неправителствени организации (НПО), които изиграха конструктивна роля като групи за натиск в целия процес и които и сега изрично подкрепят компромиса. Компромисите винаги са въпрос на взаимни отстъпки, разбира се, но аз считам, че този текст отговаря на изискванията на всички заинтересовани страни.

И накрая, искам да подчертая, в интерес на нашите граждани, че компромисът наистина ще има отражение върху търговския лов в държави като Канада. В очакване на евентуална забрана на търговията търсенето на тюленови кожи вече спадна през тази година и цената се понижи наполовина в сравнение с миналата година. Поради това веднага след въвеждането на забраната тя несъмнено ще се окаже тежък удар за лова и за международната търговия с тюленови продукти.

Ето защо аз съм доволна от резултата и се надявам на голяма подкрепа от колегите в утрешното гласуване.

Véronique Mathieu, докладчик по становището на комисията по земеделие и развитие на селските райони. – (FR) Г-жо председател, не споделям мнението на моите колеги, както и това на г-н Димас, тъй като помня становището на юридическия съветник на Съвета. Помня становището и на юридическия съветник на Парламента. И двамата ни информираха, че правното основание е погрешно използвано. Ето това си спомням.

Не забравяйте, г-н Димас, че забранявате продуктите от лова на тюлени, без да ги замените с нищо, което е незаконно. Трябва да разберете, че канадските граждани са напълно наясно с това и възнамеряват да упражнят правото си на обжалване пред Световната търговска организация. Те не желаят да бъдат лишени от тези продукти и не можете да ги спрете. Лично аз считам, че те са абсолютно прави в това отношение. Слабият компромис – по мое мнение този компромис е много слаб – в чиято подкрепа ще гласуват някои от колегите ми утре – без мен, защото аз ще гласувам „против“ – се поставя на гласуване в навечерието на срещата на върха ЕС–Канада. Европейският съюз на практика обявява война на нашите канадски приятели. Надявам се, че моите колеги осъзнават какво точно правят.

Също така трябва да кажа на колегите си и на г-н Димас, че им предстои голяма изборна кампания във връзка с проблема с тюлените и отношението на канадците, защото относно лова на тюлени ние не решаваме нищо. Ние просто изместваме проблема. Сам казахте, г-н Димас, че не забранявате лова на тюлени. Вие измествате проблема вероятно към Китай или други държави, които ще могат да приемат тези продукти. Не сте решили нищо.

Ето защо считам, че компромисът е слаб. Мисля, че проблемът е потулен, че не е намерено никакво решение и че наистина няма с какво да се гордеем. Няма причини за гордост и когато погледнем цената на кожата при инуитите, която пада. Текстът все още не е гласуван, компромисът не е приет, а тези хора вече са в бедствено икономическо положение заради нас. Не виждам причини за удовлетвореност.

Malcolm Harbour, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, като координатор на моята група в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите подписах компромисния текст и считам, че бях прав, но както каза Diana Wallis, досието беше много сложно поради трудностите при балансирането на различните мнения.

Вече чухте двама колеги от моята група с различни мнения по въпроса и считам, че утре групата ни ще гласува „против“ – освен ако някои от измененията, предложени от колегите ми, бъдат приети. Но мнозина – включително и аз – ще гласуваме „за“, защото като поддръжник на това становище се чувствам морално задължен да го направя.

Искам да обърна внимание на някои от важните въпроси. Преди всичко това е призив за действие. Сигналите, идващи от хората досега, сочат, че това е началото на процеса, а не краят му. Проблемът се състои в нехуманния начин, по който се убиват тюлените, и неспособността на професионалните ловци да се справят с него. Канадското правителство също трябва да помисли по въпроса. Заложени са много клаузи за преразглеждане в текста, които да гарантират, че ще проработи, но повтарям думите на Diana Wallis, че изключенията бяха от съществено значение за компромиса.

Изключенията са добре балансирани, защото те отразяват преди всичко важността на подкрепата за традиционния лов в общностите. Diana Wallis с право казва, че трябва да проработи, а това означава, че продуктите в тези общности трябва да се продават и да се пускат по подходящ начин. Второ, заради важността на устойчивите морски ресурси и начина, по който се бори с въпроса.

Постигнахме компромис. Считам, че европейските граждани искат да ни подкрепят, но Парламентът също ще трябва да преразглежда въпроса редовно от сега нататък.

Arlene McCarthy, от името на групата PSE. – (EN) Г-жо председател, според мен забравяме, че Парламентът пръв започна кампанията за забрана на жестоката търговия с тюленови продукти в ЕС. През 2006 г. писмената декларация, призоваваща за такава забрана, беше изцяло подкрепена от членовете на ЕП – получавайки 425 подписа – с изследвания от ветеринарни експерти, които показват ясно, че тюлените са убивани в ужасни страдания, често одирани, докато са още в съзнание. Обществото вече не толерира търговията и ние, като негови представители, имаме властта да я прекратим. Нещо повече, гласуването утре ще бъде решителна стъпка напред в световната кампания за забрана на търговията.

В САЩ съществува забрана от много години. Мексико забрани търговията. В Европа забрани има в Белгия, Нидерландия, Люксембург и Италия; Германия и Обединеното кралство обмислят начини за забрана на търговията. Въведени са забрани в Русия. Хонконг планира забрана. Това е политически въпрос, който сега е

на дневен ред. След 40-годишна кампания срещу търговията Европа има възможността да въведе забрана във всички 27 държави-членки.

Не за първи път в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите обръщаме внимание на заинтересоваността на гражданите да се прекрати жестоката търговия. Парламентът има властта да го направи, а комисията по вътрешния пазар беше решена да настоява за строга забрана, като същевременно осигури изключение за традиционния лов на инуитите. Отхвърлихме смесеното предложение на Комисията за частична забрана и етикетирание, отхвърлихме и предложението на г-жа Wallis за опция за етикетирание. Защо? Защото гражданите щяха да осъдят половинчатия жест, който щеше да позволи жестокото клане да продължи. Множество проучвания в европейските държави показаха, че обществеността иска прекратяване на търговията: 75 % от анкетираните в Обединеното кралство; 80 % в Австрия, над 90 % във Франция и Нидерландия. Дори в държавите от ЕС, в които мащабът на традиционния лов на тюлени е малък, търговията не се подкрепя от общественото, със 70 % „против“ в Швеция. Убедително мнозинство от канадските граждани не подкрепя националния си лов.

Нещо повече, 86 % от анкетираните канадци считат, че ЕС спокойно може да забрани тези продукти. Пред мен е писмо от канадски сенатор до г-н председателя Röttgering, в което се казва: „Гласуването ви в подкрепа на забрана на търговията с тюленови продукти ще помогне на огромното мнозинство от канадците, които с възхищение видяха как миналия месец Руската федерация сложи край на кървавото клане на тюлени, да накарат политиките си да погледнат отвъд политическата целесъобразност към това, което е правилно, и да прекратят нехуманния лов веднъж завинаги. От името на мнозинството канадци, които се противопоставят на лова, благодаря ви за примера, който давате по този въпрос. Оценяваме го високо.“

Тази година при лов в Канада са избити 50 000 тюлени, като цифрата за миналата година е 220 000. Това означава, че ние като граждани сега имаме възможност да забраним жестоката търговия. Знам, че това ще бъде приветствано от европейските граждани. Надявам се, че утре Парламентът ще гласува в подкрепа на предложението на комисията по вътрешния пазар за забрана на търговията с тюленови продукти.

Toine Manders, *от името на групата ALDE.* – (NL) Г-жо председател, подписах компромиса като координатор за групата на Алианса на либералите и демократите за Европа в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. В групата ни също има различни мнения, както г-н Harbour каза за неговата, но това само показва колко щекотлив е проблемът.

В условията на демокрация избраните представители трябва да слушат общественото, а дните, когато животните се убиваха по жесток начин за получаване на търговски продукти, отминаха. Нашето намерение категорично не е да се посочваме как да се извършва ловът; не възнамеряваме да се намесваме в управлението на улова. Това, което искаме, е да сложим край на търговията с животни, които са убивани по нехуманен начин.

Наистина мисля, че такова послание изпращаме с компромиса. Според мен е добре, че традиционните общности се вземат под внимание и се прави изключение за тях, но също потребителите и туристите, внасящи продукти под формата на сувенири, биват преследвани. Подобен начин на действие не е правилен и не подобава на днешния свободен Европейски съюз.

Тъй като искаме посочване на информацията за всички продукти, може би е добре просто да поставим етикет на продуктите, който да указва съдържанието на тюленови части, така че потребителите да могат да избират, тъй като те често не са наясно с това в сегашната обстановка. Необходима е по-пълна информация, за да могат потребителите да направят по-информиран избор.

Добре би било да подкрепим традиционните местни общности чрез мерки, даващи им възможност за развитие на алтернативни икономики. Благодаря Ви, г-жо председател, и се надявам утре да приемем компромиса със значително мнозинство.

Leopold Józef Rutowicz, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-жо председател, случаите на жестоко избиване на тюлените са част от феномена на браконьерството, който, за съжаление, се среща твърде често. Браконьерите убиват морски и горски животни, както и много видове риба, и не спазват никакви принципи, като унищожават популации и причиняват страдание. В някои държави от Европейския съюз и в Канада съществува необходимото законодателство, както и съответни служби, чиято роля е да гарантират спазването на това законодателство.

Един от начините да се даде много полезна подкрепа на тези служби е обикновените хора да помогнат в разкриването и разобличаването на браконьерите. Ролята на държавата следва да се състои в това да гарантира, че животните са в добро физическо и емоционално състояние и живеят в хармония с околната среда, а също така да гарантира, че незаконно придобитите кожи и месо от диви животни, включително тюлени, не стигат

до пазара и че тази търговия се наказва сурово. Проектът за регламент на Европейския парламент и на Съвета е документ, който съгласува интересите на всички страни в областта на търговията с тюленови кожи.

Heide Rühle, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, аз също приветствам споразумението от името на нашата група и ние ще гласуваме в негова подкрепа утре. Отговаряме на желанията на многобройните граждани, които ни призовават в безбройни писма и имейли да предприемем действия в тази област. Разбира се, следваме и писмената декларация на Парламента, съдържаща категорично искане за забраната.

Изненадана съм от изказването на оратора от комисията по земеделие и развитие на селските райони. Чудя се дали тя наистина говори от името на комисията, или само от свое собствено име. Във всеки случай искам да заявя ясно, че за това определено съществува правно основание. Например съществува забрана за търговията с кучешки и котешки кожи, която влезе в сила в началото на тази година. Това ясно показва, че имаме правно основание за действията си. Освен това вече имаме отчетлива деформация на вътрешния пазар, защото най-малко пет държави-членки вече прилагат забраната, а други планират да го направят. Ето защо Европейският съюз трябва да предприеме последващи действия във връзка с тази деформация на вътрешния пазар.

Съществуват основи за нашите действия. Съществуват правни основи за нашите действия и основи на вътрешния пазар за нашите действия. Още веднъж искам да го подчертая много ясно. Що се отнася до изключенията, също искам да заявя категорично, че пазарите на инуитите се сринаха преди няколко години. Инуитите го обясниха по време на консултациите. Поканихме ги да се изкажат пред комисията и те изрично казаха, че пазарите са се сринали, преди ние да предприемем действия. Ако инуитите желаят да продължават да продават тези продукти, тогава те могат да го правят само ако е ясно, че продуктите нямат нищо общо с обичайния начин за лов на тюлени. Само ако се направи ясно разграничение, инуитите ще имат възможност да продават каквото и да е.

Kartika Tamara Liotard, *от името на групата GUE/NGL*. – (NL) Г-жо председател, подкрепям пълната забрана за вноса на тюленови кожи. Всяка година един прекрасен спектакъл на природата става сцена на кървав и ужасен показ на болка и страдание, с новородени тюлени на не повече от 12 дни, бити до смърт или застреляни. Това клане се извършва в полза на пазара и на едрия бизнес, без да се обръща внимание на хуманното отношение към животните, и това наистина ме изпълва с ужас.

Не искаме да внасяме тази мерзост в ЕС. Наистина, много граждани на ЕС не го искат и подкрепят пълна забрана за вноса на тюленови кожи. В Нидерландия се борихме упорито за такава забрана и я постигнахме. Приемането на предложението на Комисията в първоначалния му вид би подкопало постигнатите резултати в Нидерландия.

Все пак докладът на Парламента ме води до заключението, че залата е готова да приеме пълна забрана за тюленови кожи. Подкрепям забраната и призовавам всички членове на Парламента, както и Комисията, да последват примера.

Hélène Goudin, *от името на групата IND/DEM*. – (SV) Г-жо председател, въпреки факта, че предложеният законодателен акт, който обсъждаме, засяга търговията с тюленови продукти, дискусиите се въртяха около лова на тюлени, и то главно извън ЕС. Избиването на тюлени по начина, който видяхме на снимки от държави извън ЕС, е ужасно и не следва да се позволява.

Все пак трябва да правим разлика между лов и избиване. Лов на тюлени се извършва в Швеция, но той е контролиран, защитен лов. Не се използват тояги, а оръжие. Целият процес е съпътстван от строги правила, а управлението на естествените ресурси би било много лошо, ако не е позволено да се използва животното, след като бъде застреляно. Сегашният компромис е по-добър от първоначалното предложение. Безпокою се обаче за начина, по който могат да бъдат тълкувани някои части от законодателния акт, и че това ще има негативни последици за Швеция и северните ни съседи. Да се надяваме, че греша.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, първо искам да благодаря на докладчика за упоритата ѝ работа по това досие. След призива на Парламента от 2006 г. за забрана на тюленовите продукти в ЕС, който г-жа McCarthy спомена, аз се радвам, че вече е постигнат компромис със Съвета, който отчита желанията на залата.

Приблизително 900 000 тюлени загиват от ужасна смърт всяка година в името на комерсиалния лов на тюлени. Това е не само ужасно, но и напълно безсмислено. За групата на социалистите в Европейския парламент беше ясно от самото начало, че предложението на Комисията не стига достатъчно далеч. Щедрите дерогации

в предложението биха били невъзможни за наблюдение, като се имат предвид широките територии за лов за срок от 10 дни всяка година. Средствата за наблюдение са недостатъчни, а често и съответните правителства не са склонни.

Нашата група счете, че е от решаващо значение значителното ограничаване на обхвата на изключенията в преговорите и аз съм доволен от настоящия резултат – търговска забрана, в която до голяма степен тази цел е постигната. Групата PSE счита също за важно минималната намеса в традиционния поминък на местните народи. Дерогацията за инуитите и другите местни народи, съставляваща част от компромиса, отговаря на желанията на нашата група.

Въпреки че не можем да задължим държавите извън ЕС да спрат лова на тюлени, ние се надяваме, че търговията с тюленови продукти ще стане значително по-малко доходоносна, а самият лов ще бъде ограничен и, да се надяваме, след време напълно прекратен. Ето защо съм доволен от постигнатия резултат.

Peter Šťastný (PPE-DE). - (EN) Г-жо председател, настоящото окончателно предложение относно лова на тюлени е напълно неприемливо, тъй като то се намесва грубо в делата на други държави. А тези държави играят по правилата и се опитват единствено да управляват естествените ресурси и да осигурят заетост за своите граждани.

Това предложение разрушава живота на хората и общностите в отдалечените региони. То унищожава възможностите за икономическа дейност от двете страни на Атлантическия океан и сериозно вреди на добрите отношения с важни търговски и стратегически световни партньори. Нещо повече, това предложение нарушава правилата на СТО.

Като членове на Парламента ние имаме задължението да защитаваме хората и да създаваме възможности за заетост. С тази забрана търпим провал и в двете. Налагането на забрана върху прекомерната популация от тюлени е лудост и пълно отричане на нашите ценности. Обръщам се към всички членове на Парламента: моля ви, спрете това безумие и гласувайте против предложението!

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Г-жо председател, наистина съм доволен, че накрая стигнахме този момент. В началото много хора казаха, че е невъзможно, че не може да се направи. Може да се направи. Сега подкрепяме канадските граждани, които не искат повече да се срамуват от поведението на държавата си в ледените полета.

От тридесет години се опитваме да контролираме и регулираме лова. Това не е постигнато нито в Норвегия, нито в Канада. Там, върху леда, никой не се съобразява с правилата. Време е да се откажем от идеята, че е възможно да направим по някакъв начин хуманно това комерсиално клане от промишлен мащаб.

За днешното решение трябва да благодарим на работата на неправителствените организации и мнозинството европейски граждани, които искат забраната. Това е победа за здравия разум, това е победа за хуманизма, това е победа за демокрацията и, не на последно място, това е победа за всички тюлени, които ще могат да пораснат, без да бъдат убити с тояги и заклани само заради човешката суета. Искам да благодаря на всички колеги, които направиха това възможно.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Г-жо председател, искам да кажа, че намирам въпроса за неразумен, а когато говоря сега, то е единствено от името на Гренландия, която е част от Кралство Дания. Има няколко малки, отдалечени населени места в далечния север, с население от едва 10-20 души, които живеят от лов на тюлени. Ако отнемем поминъка им, те няма да имат шанс за икономическо оцеляване. Нито пък можем да им осигурим алтернативна заетост. Разстоянието между населените места е стотици километри и ние трябва да сме благодарни, че ги има, защото това ни позволява да поддържаме Гренландия като част от Кралство Дания.

Гренландците застрелват тюлените. Кой е против това? Никой. Ако те не могат да застрелят достатъчно тюлени, няма да има риба. Следователно това, което правим тук, е катастрофа за Гренландия. Този въпрос не е обсъден достатъчно подробно и не са взети предвид бедните хора, чието препитание ще бъде отнето, без да им се предлага нищо друго в замяна. Такова отношение към бедните не ни е присъщо.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - (EN) Г-жо председател, като една от внеслите преди почти три години първоначалната писмена декларация, която призовава за забраната, искам да поздравя всички, които работиха по проекта на предложението. Четиристотин двадесет и петима членове на Парламента подписаха декларацията, което показва колко дълбоко се вълнуват от проблема не само членовете на ЕП, но и нашите избиратели.

Днес почти един милион тюлени се избиват ежегодно при търговския лов на тюлени по целия свят и когато гласуваме този пакет утре, ние ще помогнем да се сложи край на един от най-унизителните примери за жестокост към животните.

Изключително съм удовлетворена, че компромисите, като системата за етикетиране, твърдо бяха отхвърлени, така че ние можем напълно да отговорим на изискванията на милиони европейски граждани.

Положителният вот ще бъде вот за прекратяване на жестокостта. Ще бъде също така вот и победа за всички нас, които не се съгласихме да приемем отказ. Добре си спомням много срещи със служители на Комисията, когато ни казваха, че забраната е просто невъзможна. Е, това показва само, че когато съсредоточим достатъчно политическа воля – и аз отдавам дължимото на неправителствените организации, които ни помогнаха да го направим – тогава невъзможното става възможно и това ме радва.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-жо председател, това беше трудно разискване, често емоционално, с превес на сърцето над разума в много ситуации. Изпитвам голямо съчувствие към общностите, за които колегата Christian Rovsing говори току-що, но утре ще подкрепя компромиса. Трябва ми обаче уверение от члена на Комисията. Вероятно мога да задам пряк въпрос на члена на Комисията чрез председателството.

Г-н член на Комисията, ако компромисът бъде приет утре, можете ли да ми дадете уверение, че ще може и занапред да се използва тюленова тъкан за медицински изследвания и за биопротези, както в момента в някои части на света? Например голям напредък е постигнат по отношение на оцеляването и качеството на живот на пациентите със сърдечни проблеми при използване на аортна, белодробна и перикардна тъкан от арфа-тюлените, като се предполага, че те не са уловени или убити по жесток начин. Искam уверение, че медицинските изследвания и употребата на тюленови продукти за биопротези ще продължат в контекста на компромиса.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Г-жо председател, аз също ще подкрепя компромиса, но много се съмнявам, че се занимаваме с каквото трябва, защото въпросът не е дали убиваме тюлени или дали тюлените са застрашени: тези въпроси бяха разяснени.

Въпросът е дали ги убиваме хуманно или не. И разбира се, всеки от нас е наясно, че има стотици хиляди животни, които с радост убиваме за храна или за да използваме продуктите от тях по други начини. Ние сме щастливи, че рибата умира след часове страдания на куки и в мрежи и не се оплакваме за това. Така че защо се оплакваме за тюлените?

Ами защото те са прекрасни животни и защото гледката на кръвта им по белия лед не е много приятна. Така че дали гласуваме и решаваме със сърцата си, вместо с разума си? Просто се питам.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на всички оратори в тазвечерното заседание за участието им. Доволен съм, че тази вечер има възможност да постигнем споразумение на първо четене по това толкова чувствително досие.

След като Европейският парламент повдигна въпроса преди около две години, Комисията проведе мащабна подготвителна работа, за да получи пълна картина на ситуацията и да я сподели с широката общественост. Нашето задължение да вземем под внимание опасенията, изразени от гражданите на Европейския съюз, както и необходимостта от хармонизиране на вътрешния пазар бяха основните въпроси, които трябваше да залегнат в този законодателен акт.

Когато регламентът влезе в сила, гражданите могат да се уверят, че тюленовите продукти, получени от търговски лов, вече няма да присъстват на пазара на Европейския съюз.

Изключението за инуитите ще гарантира, че техните интереси и интересите на други местни общности, традиционно практикуващи лов на тюлени, няма да бъдат повлияни неблагоприятно.

По отношение на повдигнатия от г-жа Doyle въпрос, това ще бъде посочено в мерките за прилагане.

В заключение, считам, че с приемането на регламента ще допринесем за повишаване на осведомеността и за поддържане на високи стандарти за хуманно отношение към животните в Европейския съюз.

Поради това искам да подчертая още веднъж колко голямо значение има постигането на споразумение на първо четене по въпрос, толкова важен за гражданите на Европейския съюз. Ето защо ви призовавам да подкрепите цялостния компромисен пакет, без изменения, за да гарантираме споразумение на първо четене.

Още веднъж искам да благодаря на докладчика, г-жа Wallis, и на г-жа Врепоелс, както и на всички, които работиха за постигане на компромисно споразумение.

Diana Wallis, докладчик. – (EN) Г-жо председател, считам, че тазвечерното разискване ясно показва сложността на проблема, затова е чудесно, че успяхме да постигнем някакъв компромис. Както при всички компромиси, ще има хора, които вероятно ще са малко разочаровани от едно или друго.

Исках да подчертая това, което се опитвахме да кажем по време на преговорите: занимавахме се с нещо, с което вътрешният пазар може да се справи – търговията. Така не можем да се справим с лова, нито със забраните в трети държави. Беше трудно, много от нас все още имат въпроси относно мерките за прилагане и аз съм благодарна за уверенията на члена на Комисията по отношение на местните общности – това е важно за мнозина и ще трябва да го наблюдаваме внимателно.

Мисля, че много от нас все още имат опасения относно законосъобразността – много се говори за това и на равнище СТО, и в рамките на правилата на нашия собствен вътрешен пазар. Достатъчно е да кажа в този момент, че искам да благодаря на правистите на трите институции, чиято работа спомогна да стигнем дотук. Подозирам, че им предстои още работа в бъдеще, но, както казах, и това ще се случи.

Така че утре ще видим какво ще ни донесе гласуването. Считам, че компромисът заслужава нашата подкрепа, че зачита първоначалната декларация и мнението на европейските граждани. Надявам се, че те няма да бъдат разочаровани, ако той ограничава по някакъв начин правата на други хора на друго място. Това ме безпокоеше най-много и се надявам, че ще направите всичко възможно, г-н член на Комисията, за да гарантирате защитата на онези малки и уязвими общности.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 5 май 2009 г.

Писмени изявления (член 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, аз подкрепям доклада Wallis. Подкрепям проекта за регламент, съгласуван с държавите-членки, на основата на който ще бъде въведена забрана за търговията с тюленови продукти. Считам, че изключенията следва да бъдат възможни само ако са изпълнени условията относно методите, използвани за убиване на тюлените. Не трябва да забраняваме традиционния лов на инуитските общности.

Благодарение на регламента търговията с тюленови продукти в ЕС ще се осъществява при еднакви условия. Регламентът е подкрепен от много граждани на ЕС, които са чувствителни към въпроса за хуманното отношение към животните. Всички знаем, че тюлените често са убивани при условия, в които животните, които са бозайници и в състояние да усещат, изпитват ужасни болки и страдания. Сега имаме възможност да сложим край на тези страдания. Нека го направим. Забраната ще означава, че стоките, произведени от месото, маста и кожата на тюлените, като чанти, обувки, шапки и ръкавици, ще изчезнат от общия пазар. Търговията с някои фармацевтични продукти от тюлени, като хранителни добавки, няма да бъде разрешена. Благодаря ви.

Lasse Lehtinen (PSE), в писмена форма. – (FI) Разбираемо е ЕС да опитва да прави жестове на добра воля към гражданите си преди изборите, но този път Комисията стъпва по тънък лед. Ако Европа се опита да забрани или ограничи традициите на други демократични държави, добрите намерения могат по-късно да доведат до разочаровани последици. Очаквам деня, в който Съединените американски щати или Австралия ще осъзнаят факта, че съществува бикоборство в Испания и лов на лосове във Финландия.

Всяка година в моята държава, Финландия, рибарите улавят няколкостотин тюлени, тъй като популацията им нарасна много и застрашава рибните запаси в Балтийско море. Постигнатият със Съвета компромис означава, че рибарите могат да продължат досегашната си практика, при положение че не реализират печалба. Мой принцип е да не подкрепям закони, спазването на които не може да се контролира, но компромисът определено е подобрение на резултата от гласуването на Комисията.

22. Защита на животните, използвани за научни цели (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0240/2009) на г-н Parish – от името на комисията по земеделие и развитие на селските райони, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно защита на животните, използвани за научни цели (COM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, докладчик. – (EN) Г-жо председател, първо искам да благодаря на всички докладчици в сянка, които с готовност работиха с мен по това изключително специализирано и трудно досие. Чрез съвместната ни работа успяхме да постигнем, според мен, добър компромис. Искам да благодаря на Комисията за сътрудничеството и очакваме с нетърпение да работим с тях по досието в бъдеще. Искам да благодаря и на Patrick Baragiola от секретариата към комисията по земеделие, и на моя съветник Dan Dalton.

Изпитването върху животни е много спорна област и поставя морална дилема. Винаги ли е правилно изпитването върху животни с цел потенциално спасяване на човешки живот? Считаю, че е, при условие че изпитването е надлежно обосновано от научна и морална гледна точка.

Въпреки това трябва да направим всичко възможно, за да сведем до минимум както броя на изпитванията върху животни, така и понасяното от тях страдание. Докладът на Комисията беше добра отправна точка. Той показва, че Комисията желае да се прекратят опитите с животни, когато това е възможно. Обаче в много области предложението на Комисията беше двусмислено и можеше да доведе до резултати, противоположни на желанията от Комисията.

Липсата на определения за класифициране на тежестта беше явен пропуск в предложението. Комисията в действителност искаше Парламентът да направи оценка на правилата за класифициране, без да знае какви всъщност са те. Освен това някои разпоредби, по-специално препоръките относно повторното използване на животните и предложеното използване само на примати F2 (второ поколение примати), вероятно ще означават, че ще трябва да се използват много повече животни.

В случая с приматите от второ поколение не е направено проучване за осъществимост, за да се провери дали е възможно да се направи това, което Комисията предлага. Тяхната оценка на въздействието отчита само цифрите; тя не проучва отражението върху хуманното отношение към животните. Поради тази причина Парламентът спешно трябваше да измени предложението – не да го отслаби, а да поясни точно кога и при какви обстоятелства трябва да бъде разрешено изпитването върху животни.

Считаю, че докладът на комисията по земеделие постига компромис между това да се гарантира, че научните изследвания в ЕС могат да продължат, и това да се подобри хуманното отношение към животните. От гледна точка на хуманното отношение към животните това е крачка напред. Става дума за насърчаване на алтернативи на опитите с животни чрез финансов ангажимент, по-голям акцент върху трите изисквания за заместване, намаляване на броя на животните и облекчаването им по време на опити, както и засилване на ролята на Европейския център за валидиране на алтернативни методи (ECVAM).

В допълнение предложих и редовно тематично преразглеждане на опитите с примати за определяне и поетапно спиране на опитите, които не са необходими.

Предложението е крачка напред и за медицинските изследвания. То ще актуализира сегашното остаряло законодателство и ще позволи на медицинските изследвания да продължат, когато те са научно и морално оправдани. Считаю това за принципно важно. Също така ние искаме изпитванията върху животни да бъдат намалени. Обаче европейските граждани с право настояват за най-добри и ефективни лекарства.

От съществено значение са надеждните европейски изследвания и разработки. Ваксините за полиомиелит, рубеола, хепатит Б, дифтерия, морбили, заушка и менингит, както и комбиниранията лекарства за лечение на ХИВ, лекарствата за контрол на астма, животоподдържащите системи за недоносени бебета и за дълбока мозъчна стимулация при болестта на Паркинсон – всички те са разработени чрез опити върху животни, и по-конкретно примати. В резултат на тях е спасен или подобрен животът на милиони хора.

Считаю, че е неразумно да обявим за незаконни тези видове опити, пряко или косвено, чрез зле формулирано законодателство, преди да имаме алтернативи. Директивата ще определи рамката, чрез която да се гарантира, че можем поетапно да спрем изпитването върху животни веднага щом разполагаме с алтернативни методи. Тя подобрява значително търсенето на алтернативи и ни насочва твърдо към бъдещото пълно премахване на изпитването върху животни. Постигнахме добър компромис в комисията по земеделие. Въпреки това групата на либералите се опитва да открие слаби места в споразумението. Приканвам ги да не гласуват против доклада, защото това ще върне хуманното отношение към животните няколко години назад, така че подобно гласуване със сигурност ще е погрешно.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, приветствам възможността, с която разполагаме тази вечер, за разискване на предложението за преразглеждане на директивата относно защитата на животните, използвани за научни цели. Искам да благодаря на докладчика, г-н Parish, и на трите парламентарни комисии, които проучиха доклада, за усилията и забележките им. Сигурен съм, че произтичащият диалог ще бъде конструктивен.

Редица държави-членки са приели отдавна собствено национално законодателство относно защитата на животните, използвани за научни цели. В резултат на това съществуват различни нива на защита в Европа. Преразглеждането ще постигне хармонизирано ниво на защита в рамките на Общността и ще гарантира гладкото функциониране на вътрешния пазар. Целта на Комисията е да подобри законодателството на Европейския съюз, регулиращо опитите с животни. Едновременно ще се ограничи броят на опитните животни, от една страна, а от друга, ще се осигури подходяща грижа и лечение за животните, подложени на опити, според изискванията на Протокола за защита и хуманно отношение към животните, приложен към Договора за създаване на Европейската общност.

Целта ни е преразглеждането да подобри значително хуманното отношение към опитните животни в Европейския съюз. Изискванията за хуманно отношение към животните са официално включени в Договора за създаване на Европейския съюз и трябва да бъдат взети под внимание, когато се определят политиките в сектори като вътрешния пазар. Експерти и специалисти в областта на изпитванията върху животни, научната общност, пряко заинтересованите промишлени отрасли, а също и граждани участваха в изготвянето на предложението с прозрачни процедури и без изключения. Предложението също така се основава на внимателно обоснована оценка на въздействието. Нещо повече, многобройни научни агенции допринесоха значително за процедурата. За изготвяне на предложението беше направен сравнителен анализ на потенциалните ползи и разходи при предприемане на действия. Предложението постига нужния баланс; от една страна, насърчава конкурентоспособността и научните изследвания в Европа, а от друга, изцяло защита изискванията за хуманно отношение към животните. Комисията внимателно разгледа опасенията, изразени от различни страни, че предложението ще прогони европейските научни изследвания от Европа заради предполагаемата административна тежест или разходите, свързани с конкретните изисквания за хуманно отношение към животните. Обаче няма доказателства, че ще има подобно изтичане към държави извън ЕС. Някои от стандартите за хуманно отношение към животните, съдържащи се в нашето предложение и в много от по-строгите лицензионни процедури, вече се прилагат от държави-членки, които са водещи в научните изследвания на световно ниво. Освен това нашето предложение предвижда мерки за свеждане на административната тежест до минимум. В действителност не съществува противоречие между приемането на строги стандарти за хуманното отношение към животните и насърчаването на високо равнище на научните изследвания. Точно обратното, двете неща са взаимно свързани.

Съгласно предложението на Комисията лицензирането на изследвания върху животни, които са все още в съзнание, ще бъде придружено от системна независима етична оценка. Така принципите за възстановяване, ограничаване и подобряване на използването на животни ще се осъществят на практика. Тези разпоредби са основните цели на преразглеждането. Ние няма да успеем да постигнем целите си, ако заменим лицензирането с мълчаливо съгласие за всички видове изследвания или ако позволим етичната оценка да се извършва от онези, които имат пряк интерес към изследователския проект.

И накрая, Комисията иска да избегне възможните прекъсвания на текущите научни проекти и да намали административната тежест. Ето защо тя дава възможност за гъвкаво прилагане и насърчава използването на съществуващата инфраструктура в държавите-членки, когато е възможно.

Госпожи и господа, преработеното предложение ще възстанови гладкото функциониране на вътрешния пазар, ще подобри стандартите за хуманно отношение към животните и ще насърчи научните изследвания. Действащото законодателство спешно трябва да се укрепи и усъвършенства по подходящо балансиран начин и предложението на Комисията постига точно това.

Marios Matsakis, докладчик по становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. – (EN) Г-жо председател, необходимо зло на нашето време е, че за съжаление изследванията на човешкото здраве и здравето на животните изискват опити с животни. Моето твърдо убеждение е, че няма истински учен, който да предпочете опитите с животни, ако са налице алтернативни средства за научни изследвания. Изследванията, разбира се, трябва да бъдат винаги възможно най-хуманни към животните.

Това е именно, според мен, целта на разискваната директива – да подобри състоянието на нещата значително и решително. Важни области, заслужаващи внимание, са гарантирането на принципите на етично преразглеждане и разрешаване, както и идеите за засилени национални инспекции и по-голяма прозрачност. Трябва да се подчертае, че целта на научните и политическите кръгове следва да бъде поетапното спиране на използването на животни в областта на научните изследвания, ако – и когато – бъдат открити алтернативни и ефективни методи, при които не се използват животни.

Esko Seppänen, докладчик по становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика. – (FI) Г-жо председател, г-н член на Комисията, докладът на комисията по земеделие и развитие на селските

райони е компромис, който отчита мненията на страните по балансиран начин. Предложението на Комисията беше изменено така, както предложи и комисията по промишленост, изследвания и енергетика.

Тъй като не съществуват алтернативни процедури за разработване на лекарствени средства и ваксини, опитите с животни трябва да бъдат провеждани. Наша отговорност пред гражданите на ЕС е да гарантираме, че когато страдат от някакво заболяване, те могат да разчитат, че лекарствата, необходими за излекуването им, също са разработени в Европа.

В същото време провеждащите изпитвания върху животни имат задължението да се отнасят с опитните животни добре и да им причиняват възможно най-малко болка. Директивата убедително подобрява хуманното отношение към животните, а много от измененията, внесени от комисията по земеделие и развитие на селските райони, са същите или подобни на предложените от нас, комисията по промишленост, изследвания и енергетика. Съответно докладът на комисията по земеделие трябва да бъде приет с възможно най-малко промени.

Elisabeth Jeggle, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, директивата за изпитването върху животни се основава на принципа на трите изисквания за заместване, намаляване на броя на животните и облекчаването им по време на опити, каквато е нашата цел. За да я постигнем, ние трябва да разработим и насърчим алтернативни методи. На трето място, трябва да постигнем компромис между хуманното отношение към животните и научните изследвания, като поставим ударение върху здравето на хората. Г-н член на Комисията, Вие също подчертахте, че трябва да имаме еднакви стандарти във всички държави-членки.

Настоящото законодателно предложение се основава на плана за действие на Общността за защита и хуманно отношение към животните и на стратегията за здравето на животните. Ние искаме да гарантираме високо ниво на защита и високи стандарти в Европейския съюз и в целия свят. Обаче пълното премахване на изпитванията върху животни, без да бъдат заменени от други адекватни методи, ще направи по-голямата част от научните изследвания в Европейския съюз, базирани върху опитите с животни, почти невъзможни. Изследователските проекти ще се преместят в чужбина, ние ще загубим огромното количество знания, които имаме в момента, и ще се поставим в положение на пълна зависимост от други държави. Ето защо е важно да постигнем компромис, а комисията по земеделие и развитие на селските райони представи добър компромис. Естествено, законодателният акт не е лесен за балансиране, но за хората, които са болни, може да е въпрос на оцеляване.

Резултатът от гласуването в комисията по земеделие и развитие на селските райони на 31 март отговаря на тези изисквания. Ние трябва да подкрепим компромиса, който беше приет от 72 % от членовете на комисията. Затова призовавам всички членове на Парламента да отхвърлят представените изменения, които могат да имат сериозни последствия, и да гласуват в полза на измененията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, и на групата на социалистите в Европейския парламент.

Горещо благодаря не само на докладчика, но и на много от колегите в Парламента.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н Edward McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Roselyne Lefrançois, *от името на групата PSE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, първо трябва да поздравя докладчика, г-н Parish, за качествената му работа и че подчерта значението на сътрудничеството с докладчиците в сянка.

Преди утре да гласуваме на първо четене, искам да прегледаме основните насоки в доклада. В днешно време негативният отзвук, който опитите с животни могат да имат сред широката общественост, потвърждава безспорното значение на въпроса. Вероятно и вие като мен сте получили многобройни писма от обезпокоени граждани през последните няколко седмици.

Но както имаме задължението да предложим текст, който да взема предвид опасенията на обществото, така и не трябва да пренебрегваме също нуждите на учените. Искам да подчертая, че не трябва да забравяме, че учените са не само легитимни представители на общественото мнение, но най-вече хората, които категорично имат основна роля в рамките на нашето общество.

Трябва да сте наясно, че през последните 20 години броят на животните, използвани за научни цели, не се е увеличил, въпреки факта, че броят на научните публикации в областта на биомедицинските изследвания се

удвоява на всеки две години. С цел да разбере предизвикателствата, свързани с преразглеждането на настоящата директива, самата аз се срещнах с много заинтересовани лица, представляващи различните мнения по въпроса.

По мое мнение, първоначалният текст, предложен от Европейската комисия, действително се отклоняваше от основната цел при използването на животни, а именно постигането на напредък в научните изследвания. Затова беше важно въпросът за човешкото здраве да се върне обратно в центъра на разискванията.

Ясно е, че разпоредбите относно опитите с животни трябва да се изменят, но европейските научни изследвания не трябва да търпят негативни последици от новото законодателство. Поради това стратегията, която предприех – и която беше възприета от докладчика – включваше повторно балансиране на предложението с цел да се гарантира, че то не вреди на учените.

Въз основа на доклада, приет от комисията по земеделие и развитие на селските райони, считам, че можем да стигнем до последователен и разумен текст, който, надявам се, ще бъде широко подкрепен от Европейския парламент.

Jorgo Chatzimarkakis, от името на групата ALDE. – (DE) Г-н председател, Махатма Ганди е казал: „Величието и моралният напредък на една нация могат да се оценят по отношението ѝ към животните“. Хуманното отношение към лабораторните животни е важна и деликатна тема, която много хора предпочитат да игнорират. Много чувствителен въпрос, по-конкретно когато става дума за научни изследвания с маймуни, и особено с човекоподобни такива. Съдим за това по обществената реакция.

Комисията беше подложена на голям натиск. Искам да благодаря специално на члена на Комисията г-н Димас. Вие свършихте много добра подготвителна работа и представихте важни подобрения в хуманното отношение към лабораторните животни, като например предварителното разрешаване и последващите проверки на всички изпитвания. Разширихте обхвата на директивата, така че да включва всички животни, а не само бозайниците. Комисията също така ефективно реши изключително спорния въпрос за изпитванията с нечовекоподобни примати. Изпитванията бяха ограничени до животозастрашаващи и мозъчни заболявания.

За съжаление, много от детайлите на предложението на Комисията бяха изменени при гласуването в комисииите. Така например стандартите, които току-що посочих, бяха изцяло променени при гласуването в комисията по земеделие и развитие на селските райони. Само един пример – след гласуването в комисията по земеделие и развитие на селските райони изпитванията ще се разрешават автоматично, ако не са получили официално разрешение до 60 дни. Това е непростимо за Европа.

Ето защо призовавам колегите да прочетат внимателно това, което ще гласуват утре, а не просто да следват дадените им инструкции за гласуване. Благодарен съм на докладчика за готовността му да направи някои компромиси в последния момент. Доволен съм, че г-н Parish планира да представи устно изменение утре, за да се гарантира, че правилата относно срока на разрешението за проектите са по-ясни.

За съжаление, член 15 не беше приет. Той позволява на някои държави-членки да запазят по-строгите си стандарти, какъвто например е случаят с Нидерландия. Защо искаме да снижим стандартите, които са понастоящем много високи в Нидерландия? Общата ни цел трябва да бъде да постигнем баланс между високо ниво на хуманно отношение към животните и интензивни изследвания. Достатъчно слушах съкрушителния аргумент, който винаги се изтъква, че научните изследвания ще се преместят в чужбина. Не е задължително това да се случи.

Шопенхауер казва, че и най-глупавото дете момче може да размаже един бръмбар, но всички професори на света не могат да създадат нов бръмбар. Ние трябва да изработим набор от ценности, защото това е наша работа.

Kartika Tamara Liotard, от името на групата GUE/NGL. – (NL) Доволна съм, че Комисията предприе инициативата да преразгледа директивата за защита на животните, използвани за научни цели. Както използването, така и страданието на лабораторните животни трябва да бъдат значително намалени, а това може да се постигне, като се насърчи развитието на научни методи, които са равностойни или по-ефективни, но без ненужно възпрепятстване на разработката на лекарствените продукти.

Обаче мен ме безпокои фактът, че са внесени няколко изменения, които могат значително да отслабят предложението. Не трябва да забравяме целта на предложението. Става въпрос за защитата на лабораторните животни, а не за търговска печалба. Най-важно е да забраним процедурите, класифицирани като „тежки“, при които животните могат да изпитват продължителна болка. Тези процедури са неморални и варварски.

И накрая, използването на нечовекоподобни примати в опитите трябва да се преустанови напълно и бързо. Парламентът прие писмена декларация за това още през 2007 г. и мисля, че е време да подкрепим думите с дела.

Bastiaan Belder, *от името на групата IND/DEM*. – (NL) Г-н председател, високите стандарти за хуманно отношение към животните са израз на цивилизованост и зачитане на всички създания. Когато имаме добри алтернативи на изпитванията върху животни, те трябва да бъдат използвани, тъй като ние искаме по-малко изпитвания върху животни. Това се отнася и за добрите процедури, които намаляват страданията на животните или изискват по-малко лабораторни животни, тъй като ние искаме по-малко страдание за животните.

Считам, че предложеният задължителен етичен преглед е напредък. Естествено, целта на настоящата директива не може да бъде да се принудят държавите-членки да приемат изпитване върху човешки ембриони като алтернатива. Държавите-членки трябва да вземат свои собствени етични решения относно това.

Крайната цел на Комисията е напълно да се премахнат изпитванията върху животни. Но за съжаление, ние все още не можем да прекратим изпитването върху животни, нито сме в състояние да кажем с точност кога това ще е възможно. Да определяме сега краен срок за забрана на изпитванията върху животни, ще бъде неблагоприятно и може би дори опасно за човешкото здраве – тук съм съгласен с докладчика.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, нашите съграждани призовават за повече изследвания, особено в областта на биомедицината, с цел откриване на нови лечения на болести, за които все още нямаме лек. Такъв е случаят, например, с всички невродегенеративни заболявания, като Паркинсон и Алцхаймер. Също така знаем, че имаме нужда от опитите с животни и че тези опити, за щастие, намаляват през последните години, защото сме си поставили за цел намирането на алтернативни решения.

За съжаление обаче, знаем, че в някои случаи подобни решения не съществуват и все още трябва да използваме опитите с животни, особено с нечовекоподобни примати. При това положение трябва да направим всичко по силите си да гарантираме, че европейските изследвания ще останат на територията на Европа, за да можем да предложим максимална защита. Предвид болката на животните по време на опитите, трябва да са налице гаранции, че тези опити ще дадат добри резултати.

Следователно нека запазим научните си изследвания, по-конкретно опитите с животни. Нека се уверим най-вече, че изследванията няма да се изместят извън Европа.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, използването на животни за научни цели е много чувствителна тема, която предизвиква спорни и противоречиви емоции, ако се разглежда едностранно. Невъзможно е разискването на въпроса единствено от гледна точка на защитата на интересите и правата на животните. Също така е невъзможно разискването на въпроса, като се отчитат единствено интересите на науката или се търси получаване на резултати на възможно най-ниската цена.

Никой не може да бъде безразличен към страданието на други живи същества, още по-малко на близките до нас примати. При все това нашата чувствителност се изостря допълнително, когато сме изправени пред страданието на човешки същества, причинено от злополуки, войни или болести. За да се пребори с болката, ние не можем да откажем на науката нужните й инструменти, включително и използването на морски свинчета.

Настоящият доклад представя възможен баланс между противоречието на ценности и емоции, пред което сме изправени, и разкрива опит за компромис, който може само да облагороди Парламента и неговите отпадени в най-голяма степен членове. Ето защо поздравявам тези, с които работих най-много при разискването – докладчика, Neil Parish, и докладчика в сянка от групата на социалистите в Европейския парламент, Roselyne Lefrançois – за отличната им работа и консенсуса, който успяха да постигнат по този труден и спорен въпрос.

Моята политическа група, PSE, ще гласува „за“ доклада и измененията, с които се опитахме допълнително да го подобрим, водени от убеждението, че по този начин ще помогнем за намаляване на страданието на животните, без да застрашаваме научния прогрес в полза на здравето на хората и жизнеспособността на европейските научни изследвания.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, аз също съм загрижена за страданието на лабораторните животни, но в същото време като лекар знам, че трябва да сторим всичко възможно, за да направим ваксините и лекарствата достъпни за нашите пациенти в най-кратки срокове за лечение на нови и стари болести. Искам да благодаря на колегите, които успяха да постигнат един наистина балансиран компромис, който зачита и уважава етичните принципи относно лечението на животните, като в същото време позволява по-нататъшните изследователски проекти. Най-важното е, че директивата изпраща

ясен политически сигнал, че искаме нашите учени да търсят алтернативни методи за проверяване на новите лекарства с цел да сведат до минимум броя на животните и броя на изпитванията, като, естествено, се съобразяват с всички етични принципи, така че да избегнат страданието на животните. Искам да благодаря на всички вас за този резултат.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - (EN) Г-н председател, не мога да скрия факта, че докладът е сериозно разочарование за тези от нас, които считат, че докладчикът, който е и председател на работна група по въпросите на хуманното отношение към животните, можеше да отрази загрижеността за животните по-усърдно в доклада си.

Ето защо е важно да приемем някои изменения от решаващо значение при гласуването. По-специално разрешаването трябва да включва всички проекти, а не само тежките и умерените. Ако не го направим, това ще означава, че много процедури, причиняващи болка, стрес или страдание, вече няма да подлежат на централизирано наблюдаван етичен преглед, а това от своя страна ще подкопае прилагането на много от мерките, определени в предложението.

Но ако измененията ни бъдат приети, това ще означава подновени усилия при изследванията и алтернативите на изпитванията върху животни, което е особено важно за фундаменталните и медицинските изследвания. Сега усилията са съсредоточени върху регулаторните опити, които представляват само 10 % от използването на животни. В интерес на животните и на здравето на хората е изключително важно по-съвременни, ефективни изпитвания, невякчюващи животни, да влязат в употреба възможно най-скоро.

Ставрос Димас, член на Комисията. - (EL) Г-н председател, искам да благодаря на всички оратори за конструктивния им принос в тазвечерното разискване. Позволете ми да направя кратък коментар на някои изменения. Комисията може да приеме редица изменения изцяло, частично или по принцип. Тези изменения включват предложения за подобряване на поверителността на данните, отнасящи се до съоръжения и персонал, работещ с животни. Те също включват предложения за редовен преглед на използването на нечовекоподобни примати на равнище Европейски съюз.

Също така беше изразена загриженост относно критериите за степените на тежест. Мога да обявя, че преди лятната ваканция Комисията ще сформира работна група от експерти, които да проучат определянето на подходящи критерии за използване в Европейския съюз. Несъмнено ще трябва да запазим постигнатия баланс, в резултат на задълбочените консултации с пряко ангажираните, между нуждите на промишлеността и насърчаването на научните изследвания, от една страна, и хуманното отношение към животните, от друга. Следователно ограниченията за използването на нечовекоподобни примати трябва да бъдат запазени, както и принципът на лицензиране и независима етична оценка на всички форми на научни изследвания, които са основни елементи в предложението. В обобщение, Комисията може да приеме 83 от всички 202 предложени изменения изцяло, частично или по принцип. Ще изпратя на секретариата на Парламента списък с подробното становище на Комисията относно измененията.

В заключение искам да кажа, че освен това предложение – което е много важно и в което трябва да запазим баланса между нуждите на научните изследвания и подобряването на човешкото здраве, като в същото време използваме методите, които не са тежки за животните – трябва да кажа, че Комисията през цялото време, откакто съм неин член, предприема многобройни мерки за защита на животните. Напомням ви предходното разискване относно тюлените, драстичните мерки и реакцията по отношение на лова на китове, въпросите, свързани с необоснования лов, особено през пролетта, както и предприетите за първи път от Комисията мерки за безопасност за предотвратяване точно на такива случаи.

Аз наистина не мога да разбера как практики като лов на лисици, корида или бой с петли могат да бъдат съвместими с днешната култура.

Neil Parish, докладчик. - (EN) Г-н председател, искам да благодаря на всички членове на Парламента и на члена на Комисията за мненията им.

Прави сме да преразгледаме това законодателство. Правилно е да облекчим, да намалим и да заместим изпитванията върху животни, когато е възможно. Добре е да запазим установеното темпо. И промишлеността, и организациите за хуманно отношение към животните считат, че това е необходимо.

Мисля, че това е въпрос, който излиза извън пределите на политиката – до голяма степен морален проблем, с който трябва да се справим. От едно съм много разочарован – че Graham Watson, на когото щях да кажа това направо, ако беше тук, осъществи персонална атака срещу мен в моя район, политизирайки въпроса до крайна степен. Жалко е, защото ние трябва да излезем с разумно предложение накрая.

В доклада са вложени много специализирани познания и работа. Ние не го представяме с лека ръка. Положили сме сериозен труд и имаме добри компромиси. Опитам се да обединя всички страни, за да представя доклад, приемлив за Парламента, приемлив за научните изследвания и промишлеността, приемлив за хуманното отношение към животните. Призовавам всички да го подкрепят, защото ако не го приемем, той ще бъде отложен с няколко години, а това ще бъде пагубно за промишлеността и хуманното отношение към животните. Така че призовавам всички членове на Парламента да го подкрепят.

Ако някои групи тук решат да гласуват „против“, считам, че в дългосрочен план всичко, което ще постигнат, е забавяне на едно добро предложение, предложение, което ще гарантира наличието на научни изследвания в Европейския съюз за контролиране на болестите и новите лекарства, което същевременно ще ограничи броя на използваните животни и ще засили на практика ролята на ECVAM в търсенето на алтернативи. Ето защо призовавам всички членове на Парламента да гласуват „за“, защото ние искаме решителен резултат утре сутрин.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 5 май 2009 г.).

Писмени изявления (член 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Проектодокладът на Комисията подкрепя категорично развиването на по-хуманен подход към въпроса за използването на животни в научните опити. Това свидетелства за ангажираността на Комисията за постигане на крайната цел за пълно отстраняване на животните от научните опити.

Европейският съюз трябва да работи за тази цел. Европейският парламент ясно изрази своето убеждение, че трябва да се направи повече за доближаване до крайната цел: пълно отстраняване на животните от научните опити.

Но макар това да е крайната цел, ние все още не сме в състояние да поставим окончателно край на опитите с животни. Необходимо е да се постигне много в областта на развитието на алтернативни методи на изпитване, при които не се използват животни. Докато това е така, за здравето на човека би било неразумно и евентуално пагубно определянето на дата, след която изпитванията върху животни или върху определени категории животни, като например нечовекоподобните примати, да не се допускат. Проучванията на общественото мнение като цяло подкрепят този подход и не може да бъдат пренебрегвани.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), в писмена форма. – (RO) Първо бих искала да поздравя Европейската комисия за нейното предложение за преразглеждане на Директива № 86/609/ЕИО, но също така съжалявам, че докладчикът не представи по-амбициозни цели.

Считам, че трябва да положим повече усилия за търсенето на алтернативи на използването на животни за научни цели. Трябва да задължаваме лабораториите да прибягват възможно най-рядко към използването на животни за научни опити, особено на диви животни.

Възразявам категорично срещу използването на нечовекоподобни примати за биомедицински изследвания, освен когато е необходимо те да бъдат използвани изключително в експерименти, засягащи животозастрашаващи или инвалидизиращи състояния.

От етична гледна точка е необходимо да има горна граница на болката, страданието и дистреса, над която животните никога повече не трябва да бъдат подлагани на научни процедури. За тази цел следва да се забрани осъществяването на процедури, които водят до сериозна болка, страдание или дистрес, и които е вероятно да бъдат продължителни.

Разбирам, че общественото здраве е от изключителна важност, но ние не бива да позволяваме животните да се подлагат на крайно страдание при изпитване на лечения.

Също така подкрепям изменението, според което директивата не трябва да възпрепятства държавите-членки да прилагат или приемат по-строги национални мерки, целящи да подобрят благосъстоянието и защитата на животните, използвани за научни цели.

23. Замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения (разискване)

Председател. - Следващата точка е докладът на Luis de Grandes Pascual – от името на комисията по транспорт и туризъм, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на

Директива 2005/35/ЕО относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения (COM(2008)0134 – C6-0142/2008 – 2008/0055(COD)) (A6-0080/2009).

Luis de Grandes Pascual, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-н Таяни – заместник-председател на Комисията и отговарящ за транспорта, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, лично аз не мога да си представя по-впечатляващ финален шрих за края на този парламентарен мандат от приемането на настоящото предложение за директива относно замърсяване от кораби и въвеждането на санкции, включително наказателни санкции за нарушения по замърсяването, и което, надявам се, ще получи всеобща подкрепа.

Консенсусът, до който стигнахме, показва, че имаме широка подкрепа за предложението и то ще бъде прието утре на първо четене. Освен на огромните усилия, положени от трите институции през фазата на преговорите, това се дължи най-вече на факта, че ние сме убедени в необходимостта Общността да предприеме мерки за борба със сериозните нарушения срещу околната среда.

Без съмнение държавите-членки първоначално бяха настроени недоверчиво, като се има предвид, че мярката, предвидена за приемане – придобиването от Общността на правомощия в областта на наказателното право – няма да бъде плод на реформа на Договорите, а ще се постигне чрез законодателство, което освен това е неоспоримо и с огромно значение.

Всичко това произтича от необходимостта за справяне с широко разпространени проблеми в морския транспорт, като обезпокояващото увеличаване на незаконното изхвърляне на замърсяващи вещества от кораби. Независимо че вече имаме актуални международни правни инструменти за ограничаване на проблема — Конвенцията Марпол 73/78 — ние все по-често се натъкваме на очевидни недостатъци във връзка с прилагането и съответствието; също така беше отбелязано, че разпоредбите за гражданска отговорност при замърсяване от кораби, които са в сила понастоящем, нямат достатъчно голям възпиращ ефект.

Лошата практика в някои области от европейското крайбрежие е толкова честа, че някои от отговорниците за морския транспорт предпочитат да прилагат незаконната практика на замърсяване, тъй като им излиза по-евтино да платят административната глоба, отколкото да се съобразят със съответното законодателство. Подобно поведение превърна предишния принцип „който замърсява, плаща“ в „плаща, за да замърсява“.

Така с въвеждането на наказателни санкции с оглед на тяхната строгост и социалното заклепване, което те осъществяват в сравнение с административните, Европейският съюз се опитва да разубеди потенциалните замърсители да правят нарушения.

Реформата е плод на преговори със Съвета, представляван от чешкото председателство, което впрочем заслужава моята голяма похвала, тъй като среща немалко политически трудности през своя мандат; тя е съчетана със структурна реформа на директивата, която не засяга основите на парламентарния мандат и напълно защита принципа на субсидиарност, тъй като директивата въвежда принципа за санкциониране на действия по начина, определен от решението на Съда на Европейските общности, като оставя на държавите-членки те да определят вида на санкциите.

Освен това реформата утвърждава разликата между маловажни изхвърляния и сериозни нарушения, както и между съответните санкции, които те заслужават. Дотук имаме успех. Достатъчно беше да повторим споразуменията, достигнати в разискването и приемането на Директива № 2005/35/ЕО и на Рамково решение № 2005/667/ПВР на Съвета, но съгласно новото правна основание, тъй като посочените по-горе решения въвеждат възможността общностният законодател да приема мерки във връзка с наказателното право на държавите-членки.

Основното нововъведение, което добавихме към настоящото предложение за изменение и което ще ни даде възможност да напреднем още малко в борбата срещу нарушенията спрямо околната среда в сектора на морския транспорт, е заявлението – което докладчикът защитава от първия ден – че повтарящото се незаконно маловажно изхвърляне, водещо до замърсяване на водите, също може да представлява престъпно нарушение.

Радвам се, че не водих тази борба сам, тъй като Парламентът ми оказва подкрепа чрез членове на комисията по транспорт и туризъм; Комисията и Съветът най-накрая разбраха значението и обхвата на моето предложение.

Бих искал да изразя искрената си благодарност към докладчиците в сянка, които ме подкрепяха в моите усилия и ми оказаха съдействие в тежките преговори със Съвета и Комисията; също така бих искал да благодаря на докладчиците по становищата на комисията по правните въпроси и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните за техния принос. Ние в крайна сметка постигнахме компромисно решение с оглед на датата на влизане в сила на директивата, която ще бъде през следващите 12 месеца.

Госпожи и господа, считам, че днес всички имаме основания за задоволство, тъй като с приемането на този законодателен акт и одобряването на третия морски пакет в началото на март Европейският съюз укрепи своята водеща позиция по отношение на морската безопасност. Уверен съм, госпожи и господа, че ще бъдем пример за другите.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, Комисията може само да се радва на резултата, който виждаме и който ще доведе до приемането на нова директива за изменение на предишната.

Това ще запълни правния вакуум, създаден след решението на Съда на Европейските общности за анулиране на Рамково решение № 2005/667, което определя естеството, типовете и степените на наказателните санкции за незаконно изхвърляне на замърсяващи вещества в морето. След като бъде приета, директивата ще позволи по-ефективна борба с виновниците за замърсяването на моретата. Така текстът, който Парламентът ще приеме, е важно допълнение към третия пакет за морска безопасност, подписан от председателите на Парламента и на Съвета в края на последната ви пленарна сесия.

Компромисният текст, който в момента се обсъжда, леко се отличава от първоначалното предложение на Комисията, като трябва обаче да посоча, че основните аспекти в него останаха непроменени: на първо място, наказателното естество на санкциите, които да се налагат за незаконни изхвърляния, и на второ място, възможността за наказателно преследване на всички виновници за такива изхвърляния, включително юридически лица.

По тази причина Комисията подкрепя текста, независимо че той въвежда диференцирано третиране за маловажни нарушения и повтарящи се маловажни нарушения. От друга страна, мога да оценя това, че Съветът и Парламентът са преценили за желателно изхвърляния, които не водят до влошаване на качеството на водите, да не бъдат непременно обект на наказателни производства. Аз дори повече от Парламента искам дребните изхвърляния да бъдат наказателно санкционирани; дори да не са много сериозни, те именно поради своята повтораемост могат да доведат до действително замърсяване на морската околна среда.

Постигнатият компромис по въпроса за повтарящите се маловажни нарушения предлага по-точно определение за „повтаряне“ и следователно може да бъде приет от Комисията, която, както вече казах, изразява задоволството си от постигнатия резултат благодарение на работата на служители на Комисията и на членове на Парламента. Считам следователно, че днес с удовлетворение можем да заявим, че изпращаме послание за намаляване на замърсяването на нашите морета.

Marios Matsakis, докладчик по становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. – (EN) Г-н председател, правният вакуум, създаден от съответното решение на Съда на Европейските общности, изискваше изменение на разискваната директива. Невероятно е, че грешка в правното основание причини забавяне в прилагането на толкова важна директива и без съмнение е навредила на нашата морска околна среда. Всички засегнати страни могат и трябва да си извлекат поука, за да се избягват подобни случаи в бъдеще.

Основният въпрос към настоящия момент е за бързото изменение на предложената директива и възможно най-скорошното ѝ прилагане. Едва тогава ще можем да разгледаме широко разпространения проблем за контролирането на честотата и размера на незаконното изхвърляне на замърсяващи вещества от кораби, и само тогава нашата задача да се борим за запазване на чистотата на нашите морета ще може действително да се надява на успех.

В заключение бих искал да благодаря на докладчика за великолепната му работа по този доклад.

Eva Lichtenberger, докладчик по становището на комисията по правните въпроси. – (DE) Г-н председател, замърсяването на моретата застава в центъра на вниманието само когато се случва драматична злополука. Тогава се водят сериозни дебати по заплахите за нашите океани от това продължаващо замърсяване. За съжаление, през останалото време този въпрос до голяма степен се пренебрегва. Трябва да приемем сериозно постоянните и повтарящи се нарушения на закона, които осъществяват също толкова значим и драматичен принос към заплахата не само за океаните, но и за бреговете ни ивици.

Бих искала да благодаря на моите колеги, с които имаме възможност да обсъждаме този въпрос, за последователния им подход към защитата на нашите океани. Аз идвам от държава без излаз на море, но независимо от това, като гражданин на Европа, се чувствам отговорна за защитата на нашите океани срещу продължаващото замърсяване, причинявано от дребнави икономически интереси, и за интегрирането на

принципите на третия пакет за морска безопасност, което е от неотложна необходимост, както предложи комисията по правните въпроси.

Georg Jarzembowski, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-н председател, г-н заместник-председател на Комисията, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи подкрепя изменената версия на директива, договорена от докладчика със Съвета, която въвежда санкции срещу замърсяването от кораби. Бихме искали да го поздравим сърдечно за неговата работа. Нека също така поздравим заместник-председателя, тъй като без помощта на Комисията нямаше да бъде възможно да се постигне споразумение със Съвета на първо четене. За нас днес е особен ден, тъй като можем да приключим това важно досие в края на настоящия мандат.

Не бива да забравяме, че новото законодателство стана необходимо поради това, че Съдът на Европейските общности в своите решения от 2005 г. и от 2007 г. в крайна сметка даде съвсем ясно да се разбере, че законодателството, включително в наказателното право, е разрешено на базата на първия стълб. Имаме нужда от това законодателство, за да защитим моретата от корабите и от поведението на капитани, собственици на кораби и други лица. Досега законодателството относно гражданската отговорност чисто и просто не беше достатъчно разубеждаващо.

Много по-евтино излиза нещо да се изхвърли незаконно в морето. Без съмнение това не може да бъде правилно. Ето защо се нуждаем от ефективни санкции. Бих искал да благодаря на докладчика за това тристранно споразумение, постигнато между трите институции. Очевидно е, че сериозното замърсяване от кораби трябва да бъде класифицирано и санкционирано като престъпно нарушение, а маловажното замърсяване от кораби може да бъде разглеждано като административно нарушение, така че се прави разграничение между тежестта на двата вида дейност. Същевременно – и това е много важно – повтарящото се маловажно замърсяване от кораби трябва да бъде разглеждано като престъпно нарушение, тъй като допринася за цялостното замърсяване на океаните, а това не е незначителен проблем.

Ние трябва да подадем ясни сигнали в това отношение и призоваваме държавите-членки, като се надявам, че някой ще предаде този призив и до Съвета, да изпълняват и да прилагат незабавно тази директива. Можем да защитим нашите океани само чрез разубеждаващи наказателни санкции.

Silvia-Adriana Țicău, *от името на групата PSE*. – (RO) И аз бих искала да поздравя г-н de Grandes Pascual. Искам също така да посоча, че замърсяването на моретата действително е тема, която трябва да обсъждаме по-често. За съжаление, мога да посоча примера с Черно море, чието тежко замърсяване само през последните две години доведе до четирикратно увеличаване на обема на водораслите именно поради много високата концентрация на нитрати.

Очевидно морският транспорт, за съжаление, е отговорен за част от това замърсяване. Тази директива днес е предназначена да се справи с незаконните изхвърляния от кораби, извършвани поради небрежност, съзнателна умисъл или невнимание. В практически план директивата хармонизира определението за замърсяване от кораби, причинено от физически или юридически лица, обхваща на отговора на това и наказателното естество на санкциите, които могат да бъдат прилагани при всякакви такива нарушения, извършвани от физически лица.

Бих искала също така да посоча, че вече е приет пакет от последователни законодателни мерки на европейско равнище за укрепване на морската безопасност и предотвратяване на замърсяването от кораби. Това законодателство се отнася и се прилага за държави на знамето, собственици на кораби и дружества за класификация, както и за пристанищни и крайбрежни държави.

Същевременно за нас е важно да увеличим строгостта на настоящата система на санкции за незаконно изхвърляне от кораби чрез допълване на съответното законодателство. Трябва да подчертаем, че това законодателство беше необходимо именно защото съществуващите превантивни нормативни правила не се прилагаха по съответстващ начин. За съжаление, Конвенцията Марпол 73/78 също не се прилагаше по съответстващ начин. Ето защо считам, че за нас е важно да имаме този законодателен пакет. Считам също, че изразенията становища както от комисията по правните въпроси, така и от комисията по петиции подчертават важността на този въпрос.

Маруса Иванова Любчева (PSE). – Очевидно е, че в законодателен и изпълнителен план Европейската комисия и Европейският парламент са длъжници на европейските граждани, които в крайна сметка са потърпевши от замърсяванията, осъществявани в пространствата на морските ни територии.

Разглеждам нещата от гледна точка на досегашната регламентация и нейното прилагане в защита на околната среда, на моретата и свързаните крайбрежия. Отново ще кажа, че регламентацията и промяната на директивите е необходима, но все още недостатъчна. Най-важно от всичко се явява ефективността на прилагането.

Не може да се приеме за нормален фактът, че да изхвърлиш отпадъците си в морската територия и да платиш глоба струва по-малко, отколкото да изпълниш изискванията на директивата. Затова преди всичко трябва да се обърне внимание на мониторинга. Днес технологичните възможности са достатъчно големи, за да се подчини опазването на водите и крайбрежията на една дългосрочна политика за полезност и защита на цялата флора и фауна.

Подкрепям предложението за изменение на директивата, като считам за особено важно създаването на специализиран орган към Агенцията по морска безопасност, който да осигурява целеви действия по нейното изпълнение.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, в края на това разискване считам, че трябва да изразим нашата благодарност за междуинституционалното сътрудничество между Парламента, Съвета и Комисията, което г-н Jarzembowski изтъкна в своето изказване. Бих искал също така да благодаря на докладчика за неговата работа.

Този път институциите показаха, макар и в края на парламентарния мандат, че могат да работят в партньорство и да постигат решения на първо четене, и считам, че това е послание, което изпращахме към гражданите в навечерието на европейските избори.

Още едно послание в чувствителната сфера на транспорта, и тъй като това ще бъде едно от последните разисквания, ангажиращи парламентарната комисия по транспорт и туризъм, се възползвам от възможността да благодаря на всички членове на тази комисия за работата им в сътрудничество с Европейската комисия и с мен самия, за да се излезе с практически решения по редица важни въпроси, някои от които се бавеха с месеци. Това стана възможно благодарение на разумния подход на членовете на Европейския парламент, а също и на работата, която осъществихме за ефективното сътрудничество между нашите служители, което показва, че когато бюрокрацията има ясно очертани задачи, когато са поставени цели за осъществяване, тя не е пречка за гражданите, а ефективен инструмент успоредно с политиката, чрез който да се задоволяват нуждите на гражданите.

Считам, че днес и, разбира се, утре с гласуването Парламентът още веднъж ще покаже своята ефективност и желанието си да работи винаги за хората. Така с това разискване и с гласуването Комисията, Парламентът и Съветът запълват един правен вакуум и дават възможност на държавите-членки от утре да преследват по-ефективно замърсителите на нашите морета: това е поредната крачка, предприета от европейските институции за укрепване на правата и свободите на европейските народи.

Luis de Grandes Pascual, докладчик. – (ES) Г-н председател, ще бъда съвсем кратък, за което уважаемите членове на Парламента сигурно ще ми бъдат благодарни по това време на денонощието. Г-н Таяни, още веднъж много Ви благодаря, защото Вие показахте, също както във връзка с третия морски пакет, как вашата инициативност и политически умения доведоха до споразумение със Съвета и направиха възможно за Парламента, Съвета и Комисията да постигнат споразумение по този въпрос, и то в последните дни от този парламентарен мандат.

Мисля, че трябва да се поздравим за това. Разбира се, много съм благодарен на докладчиците по становищата на комисията по правните въпроси и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните за тясното им сътрудничество.

Бих искал още веднъж да благодаря на докладчиците в сянка за тяхната задълбочена работа и сътрудничество. Сигурен съм, че приемането утре на първо четене на споразумение по толкова важен законодателен акт, който със сигурност ще допълни работата по третия морски пакет, е успех за Парламента и за трите институции на Европейския съюз; за пореден път то оправдава полезната процедура на съвместно вземане на решения, която ни дава възможност да водим конструктивен диалог в полза на всички граждани на Европейския съюз.

Председател. - Благодаря, г-н член на Комисията, за Вашата работа не само като член на Комисията, но и като член на Европейския парламент.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (вторник, 5 май 2009 г.).

24. Права на потребителите (разискване)

Председател. - Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор, зададен от Arlene McCarthy от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите към Комисията, относно предложение за директива относно правата на потребителите (О-0076/2009 – В6-0232/2009).

Arlene McCarthy, автор. – (EN) Г-н председател, знам, че членът на Комисията г-жа Кунева е тук и горещо приветствам възможността в рамките на тази последна сесия от мандата на Парламента – даже и в този късен час – да разменим мнения във връзка с предложението на Комисията относно правата на потребителите.

Съставихме работен документ и вие ще си припомните, че работната група на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, ръководена от мен като председател и докладчик, прие решение да не избързва с това предложение, без да са взети изцяло под внимание всички негови последици, особено след като то беше описано като най-задълбочената промяна в подхода към законодателството за потребителите в Европа.

Считам, че комисията много добросъвестно осъществи работата си с публично изслушване, неколкостранна размяна на мнения, презентация за оценката на въздействието, предложена от г-н Harbour, и онлайн консултация, събрала близо 100 отговора от организации от цяла Европа само в рамките на три седмици.

Проведохме също така размяна на мнения с представители от 27-те национални парламента, на които беше поканена и г-жа Кунева. Г-жо член на Комисията, знам, че Вие и Вашият екип много добре си давате сметка, че това е противоречиво предложение, което заслужава по-нататъшно разглеждане в редица области.

Оценяваме инициативата за усъвършенстване на правата на потребителите на вътрешния пазар. Ние също така сме съгласни, че е необходимо да се подобри функционирането на практиките от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар чрез премахване на пречките пред трансграничната търговия, но също така е необходимо нашите потребители да получат увереност, че ще могат да продължат да очакват високо равнище на защита.

В хода на нашите обсъждания, разисквания и консултации със заинтересованите страни ние получихме редица сигнали за загриженост във връзка с липсата на яснота и сигурност в това предложение. Насърчихме организациите на потребители и заинтересованите страни в бизнеса да започнат собствен диалог за това как можем да направим това предложение функционално и знам, че г-жа Кунева е получила съвместно писмо от стопански и потребителски организации с копие до всички членове на Парламента. Бих искала да цитирам извадка от него. Те казват: „Ние придаваме голямо значение на правната яснота и качество на предложението, както и на необходимостта да се знае до какви последици и промени ще доведе то в сравнение с настоящото положение. Считаме, че е налице висока степен на несигурност във връзка с обхвата и последиците на това предложение, по-специално във връзка с неговото въздействие върху националните правни уредби.“

Тяхното безпокойство е ясно. Трябва да сме убедителни в окончателното си предложение. Искаме ли от потребителите да се откажат от някои от правата си, които имат съгласно националното законодателство? Ако това е така, то какво получават в замяна потребителите? А ако не искаме от тях да се отказват от някои свои права по договорното право, като например правото на отказ от дефектни стоки в законодателството на Обединеното кралство и на Ирландия, то нали в такъв случай стопанските субекти все така ще се озоват пред 27 различни пакета от норми за потребителите, чието премахване всъщност беше ключовата и първостепенна цел?

Моите колеги и аз считаме, че нашият най-голям приоритет е да преценим какво действително и на практика ще направи това предложение за потребителите и за стопанските субекти. Ето защо въпросът с искане за устен отговор тази вечер определя някои ключови аспекти, по които бихме искали да поработим заедно с вас и за които ни е необходимо да получим сигурност, че се работи, за да можем да изготвим функциониращ набор от норми, които да са от полза за всички заинтересовани страни. Така нашите въпроси са съсредоточени върху подробностите в конкретни области, където бихме искали работата да продължи.

Някои членове на работната група бяха обезпокоени от открити недостатъци в оценката на въздействието и биха искали да видят повече доказателства за цената на правната фрагментация, в случай че не предприемем действия. Те също така биха искали да получат повече информация за икономическото въздействие на предложението, а не само за въздействието на информационните изисквания.

Накратко, бихме искали Комисията да отдели време през междинния период на изборите преди следващото заседание на новия Парламент през юли, за да предприеме следните действия (всичко това се съдържа във въпроса с искане за устен отговор): анализ на практическите и правни последици на предложението относно

правата на потребителите във всяка от държавите-членки; изясняване на връзката между изцяло хармонизирани разпоредби в директивата и общите средства за правна защита, съществуващи в националното договорно право; изясняване на взаимодействието между проекта за предложение и съществуващото общностно законодателство, по-специално директивата относно нечестните търговски практики, директивата за електронната търговия, директивата за услугите, регламента „Рим I“ и, разбира се, предложената Обща референтна рамка (CFR). Бихме искали малко повече доказателства в оценката на въздействието, така че да можем да анализираме и да изгъкнем ползите и цената на това предложение, както и на всеки алтернативен подход, който би могъл да бъде предложен.

Искаме да ни помогнете и ще работим заедно с Вас, за да осигурим поддържането на диалога между заинтересованите страни по необходимите мерки за постигане на взаимни практически ползи за стопанските субекти и за потребителите.

Г-жо член на Комисията, считам, че е възможно да се изготви функциониращо практическо предложение, което да се подкрепя от всички заинтересовани страни. Уверявам Ви, че членовете на Парламента желаят да продължат да работят заедно с Вас, за да постигнем това, и че ще можем в даден момент да гласуваме тук, в Парламента, нова директива за правата на потребителите.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря много на Arlene McCarthy за нейните думи, тъй като наистина по тази директива беше направено много. Бих искала обаче тази директива, по която ние ще продължим да работим, не просто да бъде приета, а да бъде прегърната от всички заинтересовани страни. Няма да пестим усилията си, за да постигнем това. Тъй като това е последната ни сесия тук, бих искала да се възползвам от възможността да отправя искрената си благодарност към всички вас, особено към Arlene като председател на нашата комисия, както и към г-н Harbour, и особено към г-жа Cederschiöld. Надявам се по един или друг начин да запазя връзка с вас, защото беше истинско удоволствие да работим заедно и се надявам, че това ще продължи в някаква форма.

Сега бих искала да се спра на следващите важни стъпки за директивата, тъй като считам, че тази директива е много важна за всички нас. Ние имаме нужда от тази директива за вътрешния пазар на XXI век. Искам ясно да заявя, че преди да изготви предложението, Комисията проведе сравнителен правен анализ и състави „компендиум“, който обхваща законодателствата на държавите-членки, които транспонират преразглежданите директиви за потребителите. Сега Комисията разглежда подробно различните разпоредби в предложението съвместно с държавите-членки, за да се запознае по-пълно с практическото въздействие върху националното законодателство.

Моите служби подготвят таблица, предназначена да онагледя въздействието на предложението върху съществуващите равнища на защита на потребителите в ЕС. Таблицата ще обхваща онези от разпоредбите (например продължителността на периода за оттегляне и на законната гаранция), за които е възможно да се оцени дали предложението ще доведе до безспорно увеличаване или намаляване на защитата на потребителите в различните държави-членки. Таблицата ще бъде готова най-късно до края на месец май.

Съгласно предложението държавите-членки ще могат да запазят общи средства за правна защита по договорното право за дефектни стоки, ако правните изисквания за упражняването на тези средства за правна защита се отличават от изискванията, които се прилагат за уредените в предложението средства за правна защита. Оценявам факта, че това взаимодействие между предложението и националните общи средства за правна защита по договорното право можеше да бъде по-ясно представено в текста. Това означава, че някои средства за правна защита, като правото на отказ в Обединеното кралство или *garantie des vices cachés* (гаранция във връзка със скритите дефекти) във Франция, ще могат да бъдат запазени. Същевременно аз съм готова да разгледам и алтернативи, доколкото елементи от тези национални средства за правна защита могат да бъдат включени в предложението, ако Съветът и Парламентът предпочетат такова решение.

Предложението допълва директивата относно нечестните търговски практики. Докато въпросната директива защитава колективно потребителите срещу съмнителни стопански практики от търговци измамници, проектът за директива относно правата на потребителите дава на потребителите, сключващи договор с търговци, индивидуални договорни права, които те могат да упражняват пред гражданските съдилища. Колкото до директивата за услугите и директивата за електронната търговия, информационните изисквания в тези директиви ще се прилагат в допълнение към тези в предложението и също така ще са водещи в случай на конфликт с предложението.

Накрая, що се отнася до регламента „Рим I“, преамбюлт към предложението ясно посочва, че предложението не засяга регламента. Като следствие от това националното право, приложимо към потребителски договори в обхвата на проекта за директивата, ще се определя изключително от регламента.

При изготвянето на предложението Комисията се вдъхновяваше от констатациите на Общата референтна рамка за европейското договорно право (CFR), например във връзка с черния списък на нечестни договорни условия, правилата за приемане и доставка, както и за оптимизирането на преддоговорните информационни изисквания.

За в бъдеще ще бъде важно да се осигури свързаност между CFR и директивата относно правата на потребителите. Като се има предвид, че CFR ще бъде дългосрочен проект, ние ще трябва да се уверим, че окончателните определения и норми в директивата относно правата на потребителите са включени в раздела на CFR, който се отнася за потребителските договори.

Предложението за директива относно правата на потребителите беше предшествано от задълбочена оценка на въздействието. Оценката на въздействието също така определи цената на административната тежест, която ще се увеличи в резултат от предложените промени, като я сравни с цената за съответствието, която търговците, желаещи да продават в други държави-членки, трябва да поемат в резултат от фрагментирането на нормите за защита на потребителите и регламента „Рим I“. Оценката показва, че пълната хармонизация на основните права на потребителите ще има силни положителни въздействия върху интеграцията на вътрешния пазар и доверието на потребителите. През първоначалните етапи от законодателния процес стана ясно, че повече доказателства и по-задълбочено обмисляне биха били полезни във връзка с поведението на потребителите и предпочитанията им по отношение на правните средства за защита при продажби. Възнамерявам да започна качествено проучване по този въпрос в близко бъдеще с цел събиране на доказателства след задълбочени разговори с потребители и търговци. Резултатите от проучването ще бъдат готови през третото тримесечие на 2009 г.

Комисията е ангажирана в поддържането на конструктивен диалог – а това е и моят политически ангажимент към вас – със заинтересованите страни, които са най-засегнати от проекта за директива в хода на законодателния процес. За тази цел ще събере заинтересовани потребители и стопански субекти на съвместна среща през юни 2009 г., за да изясним елементи от предложението и да продължим обсъждането по най-важните аспекти от него. Парламентът ще бъде надлежно информиран.

Бих искала само да добавя, че миналата седмица се срещнах с всички организации от Европейската асоциация на съюзите на потребителите (BEUC) и отново обсъдихме този въпрос. Два дни по-късно най-малко 10 представители на Камарата на лордовете пристигнаха за обсъждане на тази директива в Брюксел. Това е много добър знак за нарастването на интереса към политиката за потребителите, както и трябва да бъде във вътрешния пазар.

Malcolm Harbour, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искал сърдечно да благодаря на г-жа Кунева за цялата работа, която тя е извършила по въпросите, свързани с потребителите, тъй като днес е последният път, когато ще имаме възможност да разискваме с нея в Парламента. Г-жо член на Комисията, аз от своя страна – а мисля, че и цялата комисия – високо оценяваме Вашата силна ангажираност.

Знам, че за Вас може да е било донякъде разочаровашо, че не сме в състояние да завършим задълбоченото разглеждане на това предложение и да го доведем до първо четене преди края на настоящия мандат. Считам обаче, че историята ще покаже, че сме постъпили правилно, тъй като работата, която беше водена много добре от Arlene McCarthy – преглед на оценката на въздействието, разглеждане на различни проблеми – повиши осведомеността за предложението, а също така ангажира и много повече хора, както и Вие сама посочихте.

Струва ми се – и ето кои са критично важните аспекти, които бих искал да изтъкна в малкото време, с което разполагаме тази вечер – че нещо важно, което липсва в настоящото предложение, е цялостната стратегическа рамка, която Комисията иска да следва в развитието на общностното законодателство за потребителите.

Това предложение се отнася за стоки, но в края на тази година, още преди да сме го въвели, ще имаме вече директивата за услугите, във връзка с която също възникват много въпроси за потребителите. Знаем, че Вие разглеждате и въпроси като тези за цифровите продукти, опаковките, пътуванията и т.н.

Считам, че трябва да видим какво възнамерявате да правите с този пакет за стоките като част от по-широка стратегия за управление на достиженията на общностното законодателство за потребителите. Това е нещо много важно. Той трябва да бъде придружен с гаранции за бъдещето и да е част от общ процес. Това е едно от нещата, във връзка с които бих проявил лека критичност спрямо досега възприемания подход. Надявам се, че ще успеем да се придвижим напред.

Много се радвам, че споменахте Камарата на лордовете, защото и аз щях да говоря за това. Ние ги уверихме, че техният доклад ще може да даде действителен принос към резултата, като се има предвид времето, с което

разполагаме. Очакваме в крайна сметка изключително добър резултат за европейските потребители и за вътрешния пазар.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, ще се позова на работния документ, изготвен от г-жа McCarthy и г-жа Wallis. В помощ на следващия Парламент той поставя въпросите, възникващи по повод на настоящото предложение, за максимално хармонизиране и изтъква риска, който някои държави откриват, от отслабване на защитата на техните потребители.

От друга страна, Комисията с право иска да разшири трансграничната търговия, която е неестествено слаба за един вътрешен пазар. Ето защо аз няма отново да се връщам към същността на нещата, тъй като г-жа McCarthy вече направи това, а бих искал да дам на Комисията няколко съвета, ако разрешите.

Първо, надявам се, че г-жа Кунева ще продължи своята работа и ще успее да постигне приемането на проект за хоризонтална директива. Вие обаче можете да постигнете това само ако, на първо място, направите изключително точна оценка на въздействието върху всички национални законодателства, каквато не е направена; на второ място, ако много точно позиционирате това предложение по отношение на съществуващите и предлаганите регламенти, директиви и споразумения на равнището на Общността, което не е направено; на трето място, ако постановите много ясно, че някои принципно правила, като тези във връзка със скритите дефекти, ще се запазят, което не е направено; и на четвърто място – и това е най-важната точка – ако посочите какво равнище на защита ще произтече от прилагането на директивата, а не само какви ще са нейните разпоредби.

С оглед на горното предложението не е това, което можем да наречем убедителен документ. А се нуждаем именно от това: от хармонизация, която да увеличи равнището на защита. Накратко, г-жо член на Комисията, Вие малко прибързахте. Бих Ви посъветвал да отделите малко време – Вашето време – и да представите всички аргументи, които ще Ви дадат възможност да убедите напълно правителствата и Европейския парламент.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Днес има място за подобрения в нормативната уредба за защитата на потребителите. Преговорите не са започнали, Парламентът не е направил изявление, а държавите-членки едва започват обсъжданията си. Ние се нуждаем от *пълно* хармонизиране в областта на защитата на потребителите.

Имам възможност да изложа три точки, които ми се струват уместно да посоча. Първата е по-ясен обхват на директивата. Второ, в момента стоки с фабричен дефект могат да бъдат връщани в срок от две години; този срок трябва да бъде увеличен на три години. Трето, срокът за оттегляне трябва да стане една година, което ще увеличи защитата на потребителите в повечето държави-членки. Ясните и недвусмислени правила и високото равнище на защита на потребителите са от полза както за потребителите, така и за стопанските субекти. Неясните правила вредят на добросъвестните стопански субекти и на малките и средни предприятия. Сега Съветът и Парламентът трябва да включат тези три основни точки в напълно хармонизирано предложение.

Тъй като това е последното ми участие в разисквания с Меглена Кунева, бих искала да изразя благодарностите си за толкова приятното ни сътрудничество.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала най-напред да отговоря на г-н Harbour. Добре разбирам защо трябва да разгледаме и въпроса с услугите, които без съмнение са много важна част от стратегията за потребителите за периода 2007–2013 г. Напълно осъзнавам, че европейската икономика е икономика на услугите.

Колкото до това защо не разглеждаме, например, цифровото съдържание и го изключваме от обхвата на предложението, мога да заявя, че въпросът за защитата на потребителите във връзка с услуги в областта на цифровото съдържание беше повдигнат в консултацията около Зелената книга. Редица заинтересовани страни, и по-специално организациите на потребители, смятат този въпрос за важен. Той обаче предизвиква сериозно безпокойство в бизнес средите и анкетиранияте заявиха, че поради сложността на този въпрос е необходим по-нататъшен внимателен анализ.

За тази цел Комисията ще проведе проучване, което да определи мащаба на проблема и количеството на потребителите, понасящи вреди в резултат от необхващането на цифровото съдържание. Бих искала да се върна към цифровите въпроси следващия път с непоклатима аргументация.

Без да искам да губя времето на Парламента или на потребителите и стопанските субекти, бих искала да ви уведомя, че утре заедно с члена на Комисията г-жа Рединг ще представя цифровия пътеводител. Това е изключително практически насочен пътеводител, основан на съществуващото законодателство – около 20

директиви – който предлага своеобразен справочник за това какво можем да направим още сега, за да упражняваме правата си, тъй като понякога най-важно е как изпълняваме законодателството.

По повод на направените от г-н Toubon забележки ще кажа, че според предложението държавите-членки ще могат да запазят общи средства за правна защита по договорното право за дефектни стоки, което означава, че средства за правна защита като правото на отказ в Обединеното кралство или *garantie des vices cachés* (гарантия във връзка със скритите дефекти) във Франция могат да бъдат запазени.

Понякога трябва да отделяме повече време, за да обясним съдържанието на директивата, и именно това правят моите колеги в Съвета. Най-малкото трябва да изясним какво искаме да кажем в един или в друг текст и именно на този етап можем ясно да решим спорни въпроси.

Сега Комисията разглежда по-подробно различните разпоредби в предложението съвместно с държавите-членки, за да се запознае по-добре с практическото въздействие върху националното законодателство, именно както поискахте Вие, г-н Toubon, и Парламентът. Няма да жалим усилия, за да изясним всичко. Това е правен и граждански текст; дори преводът на този правен текст само по себе си е сериозно предизвикателство. Ето защо ние ще продължим да обясняваме и ще запазим доброто равнище на сътрудничество със Съвета и с Парламента по тези въпроси.

Благодаря ви още веднъж за последния коментар, г-жо Cederschiöld. Ще имам предвид Вашите предложения. Права сте, като казвате, че сега водим преговори по директивата. Слушах много внимателно, но нека съвсем ясно да кажа, че има един аспект, за който няма да направя компромиси, и това е пълната хармонизация.

Председател. - Разискването приключи.

Писмени изявления (член 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Равнищата на защита на потребителите са различни в различните държави-членки. По време на заседанията на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите представителите на доброволни групи за защита на потребителите от старите държави-членки не съобщиха за финансови проблеми. Потребителите често плащат за услугите на тези групи, преди да решат да направят покупка. Това помага на тези организации да останат независими.

Потребителските организации в Словакия получават 1 52 000 евро, за да финансират своите дейности. Боя се, че подобна жалка сума ще ги обезкуражи да се застъпват за правата на потребителите.

С разширяването на ЕС става все по-трудно и сложно да бъдеш потребител. Цяла поредица от проблеми засягат пряко потребителите, от състоянието на закупените продукти по отношение на дефектите до доверието в сделките, онлайн покупките и рекламите. Тъй като много от тези проблеми излизат извън границите на отделните държави, ние се нуждаем от хармонизирано законодателство и от интензивни усилия за повишаване на осведомеността за превенция, които ще ни осигурят достатъчно самосъзнание, за да не ставаме залог в ръцете на опитни компании. Поради това потребителите трябва да знаят как да използват порталите, които им предоставят актуална информация, като например RAPEX за опасни продукти, SOLVIT за вътрешния пазар, DOLCETA за финансова осведоменост и много други. Европейският потребителски център и Европейският дневник също могат значително да съдействат на потребителите.

Г-жо Кунева, от името на Комисията Вие трябва да призовете по-конкретно новите държави-членки да не подценяват защитата на потребителите, като не осигуряват достатъчна подкрепа за организациите на потребители.

25. Препоръка до Европейската комисия във връзка с жалба 185/2005/ELB (кратко представяне)

Председател. - Следващата точка е кратко представяне на доклада на Miguel Angel Martínez Martínez – от името на комисията по петиции, относно специалния доклад на Европейския омбудсман във връзка с неговата проектопрепоръка до Европейската комисия във връзка с жалба 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) (A6-0201/2009).

Miguel Angel Martínez Martínez, докладчик. – (ES) Г-н председател, г-жо член на Комисията, през 2005 г. един устен преводач на свободна практика, който установява, че Европейската комисия вече не го наема на работа, след като е навършил 65 години, подава жалба до европейския омбудсман с твърдение за възрастова дискриминация в нарушение на Хартата на основните права.

Това не е въпрос, стоящ отскоро: години преди това Комисията и Парламентът са взели решение да не наемат на работа устни преводачи на свободна практика на възраст, надвишаваща възрастта за пенсиониране на техния персонал.

Преводачите, засегнати от това решение, завеждат дело в Съда на Европейските общности и печелят на първа инстанция, но го губят на етапа на обжалването, независимо че това се дължи на формални недостатъци, а не по същество.

Като взема предвид предишни дела и съдебни решения, омбудсманът извършва задълбочен анализ на жалбата и заключава, че действително са налице доказателства за дискриминация и нарушаване на Хартата на основните права; ето защо той препоръчва на Комисията да промени правилото си в съответствие с вече предприетото от Парламента действие след решението на Първоинстанционния съд.

Комисията пренебрегва препоръката на омбудсмана, като така го принуждава да поиска подкрепа от Парламента, който прехвърля случая на комисията по петиции. Комисията по петиции намира три основания да подкрепи омбудсмана с резолюция, приета единодушно от нея.

Първо, за да се съобрази с позицията на самия Парламент, който наема устни преводачи на свободна практика над 65-годишна възраст, когато това е счетено за целесъобразно или необходимо.

Второ, поради задължението си да подкрепя омбудсмана. Парламентът счита, че институцията на омбудсмана понякога създава известни трудности, но същевременно тя винаги е от голямо значение за нашата правна система.

Трето, според нас беше важно да се припомни на Европейската комисия, че не стои над другите институции на Общността, особено тези, които отговарят за разглеждане и надзор на нейната работа.

Така че сега представяме на пленарно заседание резолюцията, приета с единодушие от комисията по петиции, както вече казах, която призовава Комисията да изпълни препоръката на омбудсмана; също така отново повтаряме, че омбудсманът, също както самия Парламент, стои над правната служба на Комисията, която е важен, но административен отдел, и нищо повече. Не по-малко и не повече от това.

Трябва да призная, г-н председател, г-жо член на Комисията, че изпитвам известно безпокойство, тъй като в хода на този процес винаги сме се стремили да постигнем разбирателство, но независимо от това беше налице известен натиск този доклад да не достига до пленарна зала, а дори и сега някои коментари дават основания да се мисли, че позицията на Парламента също ще бъде пренебрегната. Това е твърде изненадващо, даже нещо повече – не идва от самите членове на Комисията, а по-скоро от някои високопоставени длъжностни лица – много малко, но все пак високопоставени, убедени, че са постоянни служители за разлика от членовете на Парламента и дори от членовете на Комисията, които по принцип са временни служители на краткосрочен договор.

Макар отново да повтарям, г-н председател, г-жо член на Комисията, че имаме желание и воля за сътрудничество и за това винаги да бъдем в добри отношения с Комисията, ние нямаме друг избор, освен да отхвърлим поведението, което описах. Да се надяваме, че гласуването утре ще отрази случилото се и в комисията по петиции: гласуване с мнозинство или с единодушие в подкрепа на омбудсмана, като Парламентът ясно даде на Комисията да разбере, че нещата са такива, каквито следва да бъдат, и че всеки знае своето място.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко искам да подчертая, че Комисията е действала добронамерено и при строго спазване на всички правни норми в този процес. Никога не сме търсили конфликт с омбудсмана, още по-малко с Европейския парламент. Нашето мнение беше, че нашата позиция ще бъде призната от омбудсмана.

Отправната ни точка е следната: през годините условията на работа за *agents interprètes de conférence* (помощни конферентни преводачи, АИС) постепенно се доближаваха все повече до правилата от Правилника за персонала. От 2000 г. насам устните преводачи на свободна практика бяха свързани с Правилника за персонала след решението на Съвета на министрите, че могат да плащат данък на Общността вместо национални данъци върху доходите им от европейски институции.

След това, от 2004 г. насам, те бяха обхванати от член 90 на Условията за работа на другите служители на Европейските общности, поради което днес са наричани помощни конферентни преводачи. Възрастовата граница от 65 години е норма от Правилника за персонала, която обхваща всички категории персонал, работещ за институциите, независимо дали става дума за длъжностни лица, временно наети служители, договорно наети служители или помощен персонал, както и парламентарните асистенти, след неотдавнашното приемане

на нов регламент в това отношение. Това правило беше прилагано към помощните конферентни преводачи от Комисията и от Парламента между 2000 г. и 2004 г.

След решение на Първоинстанционния съд от 2004 г., постановяващо, че ненаемането на помощни конферентни преводачи на възраст над 65 години представлява дискриминация, институциите преустановиха прилагането на това правило. Същевременно след обжалване на решението Съдът го обяви за недействително. Като следствие от това Комисията се върна към предишната си практика.

Тъй като вече не съществува решение на Съда в тази област, нашето тълкуване е, че е валидна предходната линия на поведение и Комисията трябва да прилага нормите, произтичащи от регламента на Съвета от 2000 г., и да не наема лица над 65-годишна възраст, също както за целия останал персонал.

Свободата на службите за устен превод към институциите да наемат помощни конферентни преводачи според нуждите си е от основна важност за ефективното предоставяне на конферентен превод. Това позволява по-голямата част от обичайните и предвидими потребности от устен превод да се удовлетворяват от щатните устни преводачи, а променливото търсене и търсенето в най-натоварените периоди да се посрещат чрез наемане на помощни конферентни преводачи.

Тази изпитана система позволи на институциите да задоволяват исканията за устен превод съобразно търсенето и доказва своята успешност включително при последните разширявания, като същевременно запази разходите под строг контрол. Този подход също така подкрепя и активната политика за обучение на млади конферентни преводачи.

Накрая бих искала да приветствам много позитивните контакти между Парламента и Комисията в тази област и специално да благодаря на заместник-председателя Martínez Martínez за ценните му контакти с моя колега, членът на Комисията г-н Орбан, на по-ранен етап.

Miguel Angel Martínez Martínez, докладчик. – (ES) Г-н председател, тъй като не ми достигна една минута преди малко, бих искал да отговоря на г-жа Кунева, на която са известни чувствата на приятелство и привързаност, които питая към нея, както и към г-н Орбан. Членът на Комисията обаче нито веднъж не спомена препоръката на омбудсмана. С други думи, омбудсманът, който е запознат с всички аргументи на члена на Комисията, направи специална препоръка, която изглежда Комисията пренебрегва изцяло.

Дори не искам от г-жа Кунева да ми даде отговор лично, тъй като очевидно тя не разполага с тази информация, но цялата информация, която тя ми даде, съответства на онова, което вече знаехме, което омбудсманът знае; все пак тя все още не ни е казала дали Комисията – независимо от всичко и като има предвид, че омбудсманът, който добре познава случая, препоръчва правилото да се промени – възнамерява да предприеме някакви действия по отношение на искането на омбудсмана и свързаната с него препоръка на Парламента.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, единственото, което мога да ви кажа на този етап, е, че ще докладвам на члена на Комисията Орбан и ще се погрижа да получите съответен отговор по този въпрос. Разбира се, ще приемем много сериозно вашите коментари и последното уточнение, което поискате.

Председател. - Благодаря Ви, г-жо член на Комисията, благодаря ви, колеги. Благодаря на всички служители и благодаря на всички преводачи, на каквато и възраст да са те.

Разискването приключи. Гласуването ще се проведе утре (вторник, 5 май 2009 г.).

26. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

27. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,45 ч.)